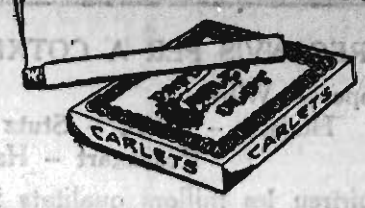
AIGUA MERAVELLOSA, DE TAULA I MEDICINAL
DE LA
FONT DEL BOU
DE CALDES DE BOHI
CAP MALALTIA NO LA RESISTEIX
DEMANEU-LA PER TOT ARREU
Despatx i dipòsit: Passeig de Gràcia, 84. T. 75285
Temporada oficial de banys: del 6 de juny al 25 de setembre
De venda: farmàcies, drogueries i colmados

LA PUBLICITAT

ANY LIV.—NUM. 17.964.—PREU: 10 CENTIMS
BARCELONA, DIMARTS, 8 DE MARÇ DE 1932
TALLERS D'IMPREMTA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19609
REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 589, 1.er. TELEFON 17489

CARLETS

Una marca que acredita la indústria catalana

La lliçó del míting de diumenge

El míting de "Alianza Republicana", celebrat abans d'ahir al Palau de Projeccions, fou un dels actes més significatius que ens recorda de la proclamació de la República ençà. Aquella gentada que hi assistia, aquella corrua que se n'hagué de tornar per manca de lloc i el to dels oradors, llur mentalitat i l'idioma que parlaven, ells i el públic, quan aclamava i quan interrompia, i tot plegat creava un ambient que creguérem mort per sempre a Barcelona; qualsevol hauria dit que reculàvem a les èpoques de l'imperi del Paral·lel i de les *meriendas fraternales*, és a dir, en temps del bon lerrouxisme ingenu i sentimental; impermeable a les realitats vivents de Catalunya i pomposament i caòticament ibèric. Hom no es podia estar de somriure pensant que, anant el temps, tot allò qui sap si s'acabaria en àpats al Ritz, on l'energumen d'avui arengaria les "forces vives" de demà, que són les d'ahir i de sempre. Però aquest somriure anava embolcallat de gran pena.

També pensàvem que, només uns mesos enrera, i l'acte, segons la majoria dels oradors que hi prenien part, hauria estat de l'Esquerra Catalana, mare i padrina, políticament parlant, dels senyors Franco, Jiménez, Samblancat i Sediles, acèrrims catalanistes, aleshores, i amics incondicionals de Francesc Macià. Però ara bescantaven el partit i el president, en llengua forastera, i en foraster eren aplaudits. Les ovacions més explosives esclataven després d'un atac contra aquell partit i aquell personatge catalans.

El programa de tots els oradors no podia ésser més senzill i contundent: calia fer la Revolució, i calia fer-la, com puntualitzà Samblancat, no a les urnes, sinó al carrer. Del carrer, per la porta gran de la revolta proletària, pujaria al seient sobirà la tercera República. I tot aniria perfectament dins el millor dels mons possibles. Bell programa, i sobretot pràctic; tampoc desconegut: sovint l'hem sentit de llavis dels directius de l'Esquerra Catalana.

Aleshores, ¿com s'entén la renyina entre els antics *moros amigos* de l'Esquerra i la resta del partit? ¿És que l'Esquerra Catalana ha marcat un viratge? Són ells els que han girat? La importància de l'enigma bé mereix una explicació.

I aquesta potser no és gaire llunyana: per poc que examinem l'actuació i els homes de l'Esquerra ens adonarem d'una confusió que hi regna entre el catalanisme i la mentalitat revolucionària i catastròfica; l'Esquerra és un partit que, prop d'un any després de la proclamació d'aquesta República, no ens ha dit encara ben clar si hi creu o no hi creu. Les seves paraules tan aviat han estat en un sentit com en l'altre; i els seus actes manquen de decisió tot sovint; només podríem observar una llei constant dels seus capteniments: que practica la demagògia correntment; però quan les coses van massa enllà, *reacciona*, sense que això no vulgui dir que, restablerta la calma, no s'acosti altre cop de biaix allà on el foc més crema.

Política exclusivament electoral, per una banda; reaccions catalanistes, per l'altra; pèndol malalt d'arritmia, que, de retop, desorganitza el ritme del país. Bé és clar que els dirigents d'Esquerra sempre han tingut una gran por que el dia que deixin de simpatitzar amb els revolucionaris a ultrança, la massa de vots que pot mobilitzar el partit minvarà fins qui sap on. I han mantingut relació amb elements que volen resoldre llur plet no a les urnes, sinó al carrer, solament per amor a les urnes. Això explicaria llur tàctica, sense, per això, excusar-la.

Però ara la situació, de cop, s'ha desplegat i s'ha fet més clara: elements merament anarquitzants, sense rel a Catalunya i, per tal, sense cap consideració d'ordre superior que freni llur davallada al caos demagògic més pur, han sortit del flanc de l'Esquerra i se li encaragiren. Uns que gràcies a l'Esquerra, tenen el dret de seure i prendre part a les deliberacions de la minoria parlamentària catalana, els senyors Franco, Sediles, Jiménez i Samblancat, s'arrepleguen amb altres demagogs de fora de casa i vénen a Barcelona per tal d'agitar la massa forastera de Catalunya, d'anarquitzant tradició; i posen l'Esquerra en el pas d'haver d'optar entre el catalanisme o l'obediència a les directives de l'anarquisme celtíber. El primer cop ha estat donat; ¡prou en seguiran d'altres!

Per força havia d'acabar així; la confusió tan amorosament conreada no podia llevar altra collita; La Publicitat, sempre que, prenent només les inspiracions del seu catalanisme sense atenuants, ha *plet*ejat per una major conseqüència d'actes i paraules, eixits de persones la catalanitat de les quals, tot amb tot, era força *pulesa*, no feia sinó deplorar-ho per endavant i maldar per desviar-ho i esmenar-ho.

Ara ja hi som: milers de persones han ovacionat els senyors Franco, Balbontín i atàxteres; diu que vint mil se n'hagueren de tornar a casa llur sense haver-los pogut ovacionar, com llur ànim desitjava; un altre cop, d'engà do l'onada radical roja, perilla l'autonomia política dels catalans; un partit foraster podria dominar-nos per una temporada més o menys duradora. Tot plegat és molt de plànyer; però, a pesar d'aquests mals, creuríem que tot és per bé si l'Esquerra s'adonia que no pot fer durar més temps l'equívoc que juga, i, deixant de banda una demagògia que no pot acabar sinó posant-la als peus del forasterisme, segueix la ruta que li senyala la seva condició de partit català i catalanista.

Tota lliçó pot ésser, — i cal que ho sigui — fecunda; i el míting d'abans d'ahir al Palau de Projeccions és una lliçó, i de les grosses.

ROSSEND LLATES

Moneda falsa a la Corunya

Corunya, 7. — La policia ha descobert una fàbrica de moneda falsa, al carrer de San Amado. Ha detingut el matrimoni Eduard Aragón i Pilar Garcia, a un fill d'aquests i quatre ndividus més.

Foren trobades grans quantitats de pessetes falses i útils per a la fabricació de moneda.

AL PERU

Una agressió contra el president de la República

Nova York, 7. — A l'Associated Press li telegrafien de Lima, que un diputat de l'oposició disparà ahir un tret de revòlver contra el president de la República, senyor Sànchez del Cerro, mentre aquest oia missa. Resultà el president lleugerament ferit i l'agressor quedà detingut.—Fabra.

Ha estat detingut l'agressor

Londres, 7. — L'autor de l'atemptat contra el president Sànchez del Cerro, és membre del partit aprista i es diu Josep Melgar.

Disparà el seu revòlver vuit vegades sobre el president al qual ferí al pit.

El president va traure el seu revòlver, però no tingué ocasió d'usar-lo perquè el seu ajudant Solari dsparà el seu revòlver contra l'agressor al qual ferí.

Els trets de Melgar feriren greument al coronel Antoni Rodríguez, cap de la Casa Militar del president i a una dona que intentaren detenir l'agressor i desarmar-lo.

Quan la policia detingué l'agressor, la multitud intentà linxar-lo.

El president i el coronel Rodríguez han estat hospitalitzats.

La ferida del president no és greu i no es creu que sorgeixin complicacions. En canvi l'estat del coronel Rodríguez és desesperat. — Fabra.

Ha mort Arístides Briand

La notícia de la mort de Briand haurà fet molta impressió. La seva sortida del dinar d'Orsay era encara tan recent! Els admiradors de Briand no oblidaran fàcilment que, amb el pretext d'una malaltia que l'interessat negava, Laval i Tardieu varen decidir allunyar Briand dels Afers estrangers, i residenciar-lo a la seva finca de Cocheret per evitar, potser amb la millor intenció del món, que assistís a les conferències del Desarmament i de les Reparacions.

Tothom va tenir la impressió que el desenllaç que es donava a la crisi era per a Briand una mena de funeral en vida, una prefiguració de la gran cerimònia de sepeli amb oració fúnebre. La major part dels comentaris que la crisi va suggerir als cronistes tenien un estil inconfusible de necrologia. No feia pas molt temps que el caricaturista Sennep s'havia anticipat amb un dibuix que es va fer célebre, en el qual es veia el descendiment de Briand al sepulcre. Victor Margueritte acabava de dedicar-li tot un llibre, com si es tractés d'un mort.

Les prediccions s'han confirmat. Briand era *mort* des de l'adveniment del gabinet Laval-Tardieu: millor dit, Briand era mort des que M. Doumer el va derrotar en el Congrés de Versalles. Llavors Briand intentà dimitir. Els amics varen dissuadir-lo, però només aconseguiren ajornar la retirada definitiva.

La figura de Briand ocupa un lloc preeminent en la política francesa dels últims quaranta anys. Pocs coneixien com ell els topants dels ministeris. Havia estat dues vegades ministre d'Instrucció Pública, tres cops ministre de Justícia, quatre voltes ministre de l'Interior, setze vegades ministre d'Afers estrangers i havia presidit onze ministeris.

Aquest març, el dia 28, Briand hauria fet setanta anys. Havia nascut a Nantes l'any 1862. D'origen modest, d'ascendència de pagesos i mariners, els seus pares s'havien fet hotelers, o més exactament, fondistes. Cursada la primera ensenyança, va guanyar una beca per fer el batxillerat a Nantes. Acabat el batxillerat va començar la carrera d'advocat a la ciutat natal i va acabar-la a París, fent de passant d'un advocat. Les primeres campanyes d'advocat, polític i periodista va fer-les a Nantes. La política va començar a donar-li disgustos. La burgesia de Nantes no li perdonava que fes campanya sindicalista. Victor Margueritte, l'apologista de Briand, explica en la forma següent l'anècdota de la fugida de la ciutat ducal, a la qual tantes vegades ha aludit Léon Daudet. Briand estimava una dona de l'alta societat. Aquest amor va excitar l'enveja i la malignitat provincianes. Un dia va citar la seva amiga a Saint-Nazaire. L'enemic havia preparat un parany, espiava, vetllava. En un terreny vague del suburbi de Saint-Nazaire, la parella va topar amb un agent de l'autoritat. L'anècdota va convertir-se en un gran afer local, i segons Margueritte, cosa ben admissible, van intervenir-hi falsos testimonis. Briand fou condemnat pel tribunal de Redon a un mes de presó i a dos-cents francs de multa per ultratge als bons costums. El tribunal de Poitiers va anul·lar la sentència. Però Briand, que era ja diputat per Saint-Nazaire, elegit l'any 1889, traslladà la seva residència a París.

Tenia Briand trenta anys quan els sindicats del seu país van delegar-lo per anar a Marsella als congressos sindical i al del Partit obrer francès, el partit socialista. En aquesta època l'home que havia de governar la França va començar a fer la propaganda de la seva persona — i consti que no ho dic en sentit pejoratiu. — El Briand d'aquell temps se'ns apareix ara com un gran confusionari. Creia en el mite de la vaga general, però, igual que a Nantes i a Saint-Nazaire, predicava que "aucun progrès ne peut sortir de la violence". En realitat, Briand sentia la mística de la causa del proletariat, però la seva vocació més forta no era la de redemptor, sinó la de governant. Seria potser injust de creure que Briand no era sincer. *Ho* era quan proclamava el ressort de la vaga general com a mitjà per fer capitular la "societat capitalista"; i ho era quan predicava la doctrina de la no violència. De tot aquest període de vacil·lació només en resta de positiu la propaganda que l'oratòria de Briand havia fet del seu nom. Briand era una esperança dels socialistes i dels governamentals. Si l'educació familiar i pública havien fallat — Briand des de la primera hora va dir-se "acatòlic", — l'educació a base d'humanitats i clàssics havia de contribuir en l'esperit de Briand, que era més aviat home de meditació que d'acció, a allunyar-lo del socialisme.

Abans de passar-se al reformisme governamental, Briand havia de fer-se conèixer a la Cambra. Unes quantes interpel·lacions varen donar-li fama de gran orador. Però les seves condicions de parlamentari varen trobar una ocasió més brillant quan va encarregar-se de la ponència del projecte de llei de separació de les esglésies i de l'Estat. El debat va durar tres mesos, i fou Briand qui va fer triomfar el projecte. Amb una rara habilitat va saber barrejar l'anticlericalisme més radical amb el to governamental. La combinació era tan nova que en aquesta matèria va crear, amb gran sorpresa per part de Combes, una doctrina nova. En una paraula: Briand va trobar un anticlericalisme nou. Aquest èxit el feia ministrable.

El trànsit del socialisme al governamentalisme es va fer de la manera més natural i més adient a la política briandista: sense violència. Encarregat Sarrien de formar gabinet (1905), fou Clemenceau qui va indicar-li que Briand podria ésser ministre d'Instrucció Pública i Cultes. Margueritte, en reportar aquest episodi, diu que Jaurè autoritzava que Briand acceptés de participar al ministeri, però que, informada l'assemblea del partit de les vacil·lacions de Briand, va aprovar per sorpresa una moció expulsant-lo. L'home que estava destinat a presidir tants governs tenia el problema resolt, podia entrar sense escrúpols a formar part del gabinet Sarrien. Caigut el ministeri Sarrien, Clemenceau va aprofitar dues vegades la col·laboració de l'home del qual més tard havia de dir que no tenia esperit, i que no sabia res de res.

Arribats a aquest punt, és impossible detallar l'actuació de Briand perquè caldria seguir pas a pas tota la política francesa d'un grapat d'anys amb una llarga sèrie de crisis ministerials. Va ésser president del Consell abans de la guerra, durant la guerra i després de la guerra. Durant la guerra presidí un Gabinet que va durar des de l'octubre de 1915 fins al desembre de 1916. En aquell temps, Briand predicava "la paix par la victoire", i a les gestions diplomàtiques dels alemanys va respondre amb la célebre fórmula: "restitucions, reparacions i garanties". Les coses no anaven gaire bé al front de batalla, però Briand va saber fer entrar Itàlia i Romania a la guerra, va establir el front de Salònica i va coordinar l'acció interaliada.

Després de la guerra no reapareix fins a la retirada de Clemenceau (15 de gener de 1921). Aquesta època, present a la memòria de tots, és la que realment comptarà en la història de Briand. Es l'època de les *grans conferències internacionals*, l'època de la Societat de Nacions. L'any 1921, quan va pujar Briand, una gran part de l'opinió francesa va respirar: S'havia demostrat que Clemenceau havia sabut més de fer la guerra que de fer la pau. Tothom rondinava, àdhuc els patriotes. El temps havia demostrat que el Tractat de Versalles, si oferia una seguretat precària, no havia pacificat els esperits ni restaurat la tranquil·litat. Briand trobava un moment excel·lent per a la seva política, per al seu caràcter, per al seu romanticisme. El període comença amb les negociacions amb Lloyd George. S'inicia una època de major confiança, de concòrdia, Lloyd George, el polític radical que havia anunciat que penjaria Guillem II a la Torre de Londres, ja havia rectificat. Es proposava esborrar la urpada del Tigre en el Tractat de Versalles. Conscientment o inconscientment, Briand fa la política de Lloyd George. Quan va caure Lloyd George, el Tractat havia estat completament desprestigiat. L'Alemanya afluixava fins a tal punt, que Briand es veié un dia obligat a anunciar a la Cambra que posaria "la main au collet" de l'Alemanya. Però els governs del Reich sabien que Briand era un romàntic que no era home de partit pres, ni de doctrina concreta, sabien que era un improvisador i que menyspreava la història, i per això no els feia por. No obstant la croada briandista va fer prosèlits, quasi diría que va trobar competidors. El punt més brillant de la seva vida és quan col·laborà amb Stresemann i amb Austin Chamberlain. Els tres obtenen el premi Nobel de la pau. Aquest període el concreta un nom: Locarno. Per, en realitat, Locarno era la indemnització que oferia Anglaterra pel sabotatge del Protocol de Ginebra. En aquesta època, la Societat de Nacions era la tribuna de Briand. Ningú no ha tingut tanta fe com ell en la institució wilsoniana. Ningú no ha intentat com ell fer-la evolucionar i garantir dintre d'ella una Unió europea, idea que un dia pot donar el seu fruit. També és una idea seva el Pacte de París, conegut amb el nom de Pacte Briand-Kellogg.

Com a negociador, cal dir de Briand que tenia un art de seducció incomparable, però també cal dir que era dèbil. Conciliador per instint, acabava cedint, i aquest era el seu feble. Ningú no ha oblidat que a Washington, durant la Conferència naval, va tenir un èxit formidable, però després de l'èxit acadèmic, a l'hora de les negociacions, el varen deixar sense esquadra. Negociant amb Lloyd George li passava igual, i ara, recentment, Snowden hauria liquidat les reparacions franceses si Tardieu no hagués anat corrents a La Haia.

Si de l'obra pacifista de Briand no en quedés més que el nom del seu autor i un record simpàtic, encara quedaria de Briand la memòria d'un *parlamentari* de primer ordre. Ningú com ell per extreure una majoria d'una Cambra caòtica i mal equilibrada. I sobretot, ningú com ell en l'art de fer discursos. S'han escrit molts articles sobre l'oratòria de Briand. Tot l'hi ajudava: aquell aspecte d'últim bohemi, amb aquella cabellera — aquella "tignasse" de fotògraf, ha dit Daudet —, aquella veu avellutada — violí encantador, deia tothom —, aquelles mans petites, fines i blanques, i aquells ulls inundats de blau. L'orador començava amb una vaguetat volguda. Meditat el tema des del fons del seu escó, tantejava llavors la Cambra, s'insinuava i envestia la qüestió de ple amb una gran vivacitat i naturalitat, i amb una ondulació constant en el pensament, en la forma i en la dicció.

Poc abans de morir Briand, Victor Margueritte en el seu llibre ha insinuat que Briand mereix un lloc al Panteó. Cal reconèixer que Briand va contribuir molt a destruir la llegenda, més o menys fonamentada, de "la França guerrera", i que va treballar amb gran entusiasme per la pau. Potser hauria estat més útil al seu país i al món si hagués tingut unes altres condicions. Però si se li poden escatimar qualitats, no se li pot regatejar bona fe, una visió molt àmplia i un esperit apostòlic.

MANUEL BRUNET

La primera notícia de la mort

París, 7. — Al seu *domicili* de París ha mort, a les 13'30, M. Arístides Briand, ex-president del Consell de ministres. — Fabra.

París, 7. — M. Briand ha mort al seu domicili del carrer de Kleber. Des de feia uns quants anys, la circumstància d'exercir el càrrrec de ministre d'Afers estrangers l'obligava a rersidir al Quai d'Orsay.

Els metges l'havien obligat a abandonar la sevafinca de Cocherel perquè tan sols a París podia atendre degudament la seva afecció cardíaca.

En tornar a París, M. Briand hagué de posar-se al llit. No era permesa quasi cap visita. Les finestres que donen a l'Avinguda Kleber estaven tancades.

Dijous, M. Briand es trobava en un estat molt bèbil, però res podia fer sospitar un desenllaç tan ràpid. Ahir a la tarda el malalt s'agreujà. En fer-se fosc, els metges havien perdut tota esperança. — Fabra.

Detalls

París, 7. — Es coneixen diversos detalls de la malaltia que ha portat al sepulcre el senyor Briand.

Fins dijous, encara que es trobava en un estat molt dèbil, no es preveia un desenllaç fatal tan ràpid.

L'estat del malalt s'agreujà ahir a la tarda, i segons ha manifestat el metge que l'assistia, el senyor Briand ha sucumbit a conseqüència d'una afecció pulmonar-cerebral.

A les dotze el senyor Briand tingué encara ànims per a telefonar a un amic seu personalment.

El senyor Briand ha mort rodejat dels seus metges, els seus dos nebots i la seva neboda.

A les 14'45 arribaren a la casa mortuòria el prefecte de policia, senyor Chiappe, i el president de la República, senyor Doumer. — Fabra.

(Segueix a la pàgina d'estranger.)

Els vells ardits del mes de febrer

A títol de curiositat hem volgut fer un resum *històric del mes de febrer en el va de segle*. Això, per diverses coincidències cronològiques, ens permetrà de comprendre l'exacte valor de determinats esdeveniments polítics que han tingut lloc en el mes darrer. La història es repeteix. Cansada de la monotonia dels homes, els obliga periòdicament a les mateixes actituds. Les paraules són distintes, els noms són diferents, però els homes i els fets — tot i essent uns altres — són els mateixos.

A l'any 1906, el dia 5 de febrer, Junoy exposava al Congrés una interpel·lació sobre Catalunya, en la qual intervenien les minories catalanistes. El dia 13 el Senat acceptava la llei dita de Jurisdiccions. El 8, el rei exposava al seu Consell de Ministres el desig de maridar-se amb la princesa Victòria de Bettemberg, i el 9 arribaren les noves que la fam entre els pagesos andalusos causava nombroses víctimes. Unamuno (el 25) dissertava sobre "La crisis del patriotismo"...

A Girona es feia el *míting* de Solidaritat Catalana i, el dia 13, al pla de la Boqueria era recollida la primera d'una sèrie de bombes.

A l'any següent s'inaugurava el dia 10, a Madrid, un *Centro Catalán*, amb la curiosa presidència honorària del general Despujol. Al mes següent eren proclamats els diputats provincials. Es curiós de notar que en aquestes eleccions va sortir elegit En Joan Pic i Pon com a republicà antisolidari.

Al 1908 el Senat aprovà la llei suspenent el judici per jurats en els delictes terroristes de Barcelona i Girona i el Congrés perd el temps en discussions bizantines sobre el projecte de llei d'Administració local. A Barcelona esclaten bombes i a Madrid López Dóriga i Montero Ríos acusen els solidars d'antipatriotes. Un reial decret del dia 25 espera solucionar el conflicte obligant a posar reixes a les escaletes de les cases de Barcelona.

Al febrer de 1909, Moret hostilitza al Congrés la llei de Mancomunitats, i, mentre entona un himne als actes de patriotisme dels espanyols, el diputat i militar solidari senyor Macià, l'interromp amb la frase: "Y las cobardías?" Moret no pot acabar el seu discurs i es promouen grans manifestacions de simpatia per Moret i contra la Solidaritat. El *Brusi* (també *solidari*), *qualificava* d'inoportuna la interrupció de Macià i afegia: "lo que prueba que es gran cualidad la de saber contenerse, callando cuando no se debe hablar." Era en els temps de les grans campanyes de Melilla...

En canvi... En canvi Alfons de Borbó — el dia 22 — regalava al director de l'*Orfeó Català* una batuta de banús amb incrustacions. La concòrdia havia començat.

El 4 de febrer de 1910, una Reial ordre autoritzava la reobertura de les escoles laiques, i el 9 queia el Govern i el substituït Canalejas. Moret anunciava retirar-se de la política. El seu treball d'atracció del republicanisme cap a la monarquia havia fracassat. A Barcelona el canvi es redueix a què a Collaso substitueix Roig i Bergadà en l'alcaldia.

El febrer de l'any *onze moria* Joaquim Costa. A Sabadell s'atemptava contra Lerroux i a Madrid Sol i Ortega negava l'entrada a la Unió Republicana als nacionalistes republicans de Catalunya. L'Assemblea els acceptava després.

Però l'activitat política d'aquest mes fou, l'any 1911, escassa. Madrid i Barcelona estaven enfeinades a fer comentaris sobre l'aparició de les *primeres senyores amb faldilla-pantalon*. Era el nostre batlle aleshores el Marquès de Marianao.

A l'any 1912, Barcelona s'apassiona amb l'afer de la "Mala dona". Gasset és el primer ministre i la política segueix la seva trajectòria pel camí del desastre. A l'any tretze, el catalanisme dóna la batalla de les Notaries i Barcelona gaudeix d'unes sessions municipals tan sols superades en els nostres dies. Es l'afer de les aigües, famós quasi tant com ara el dels taxis.

Al febrer de l'any 1914, Catalunya ha aconseguit la Mancomunitat i els seus representants van a Madrid a donar les gràcies al senyor Dato. Ja ha començat la història de l'exposició d'Indústries Elèctriques que s'havia de celebrar l'any 1917. El senyor Pic sent créixer en el seu crani la famosa bombeta que no podrà apagar mai més. S'imagina que aprèn el castellà i s'esforça a pronunciar correctament la paraula "*Majestad*". La pràctica no el féu reeixir a través dels anys.

A l'any 1915 és la guerra. Lerroux i els nacionalistes fan mítings a favor dels aliats i contra la neutralitat espanyola. Nacionalistes i lerrouxistes van units i preparen les eleccions. Al mes següent trauran quatre diputats provincials en conjunt.

A l'any 1916 alguns escriptors i polítics catalans surten (el 16 de febrer) cap a Perpinyà per ingressar en les tropes franceses. A Santander hi ha les primeres manifestacions dels sense feina. Arreu d'Espanya es fan mítings contra l'encariment dels queviures. Al mateix any, Pich i Pont gallejava acompanyant la Infanta Isabel. Moria el Dr. Torres i Bages (dia 7). El marquès d'Olèrdola regia l'Ajuntament de la ciutat.

El 26 de febrer de 1917 se suspenien les sessions de Corts. Aquesta suspensió havia de donar lloc, uns mesos després, a l'Assemblea de Parlamentaris. Després seguia la vaga ferroviària. Entre uns matalassos eren descoberts Largo Caballero, Besteiro, Anguiano i d'altres elements del Comitè de vaga. A Barcelona era detingut Marcel·lí Domingo.

Al mes de febrer de l'any 1918, Lerroux (com al mes de febrer d'enguany), també va fer un discurs famós a Barcelona. El decorat era diferent. Ara el Ritz, aleshores la Casa del Poble. El tema, fet i fet, el mateix. Un discurs de propaganda electoral. Aleshores, potser amb menys raó que ara, se li tirà en cara que mentre ell parlava de *pavos republicanos*, els obrers de "El Progreso" es morien de gana. Sonà una detonació i un obrer resultà ferit. Actualment, després del discurs del Ritz, ha estat suprimit "El Progreso". Misterioses coincidències.

Ventosa feia de ministre d'Hisenda. Aviat l'havia de substituir el comte de Caralt. El sindicalisme preparava vagues generals i el rei, en un banquet del Palace solemnitzant el XXXVI aniversari de l'Acadèmia general de l'exèrcit, accentuava la imprudència de les seves paraules.

A l'any 1919 tenim el mes de febrer amb vaga tèxtil, vaga del ferrocarril de Sarrià i vaga a la "Canadiense". El dia 21 Barcelona quedà a les fosques, sense tramvies ni diaris. Martínez Anido, el 23, era nomenat governador militar. El president de la Cambra de la Propietat l'anava a rebre i l'afalagava. El dia 27 esclatava la vaga del personl de la Companyia d'Aigües. Es l'any terrible de les vagues grasses.

Mentrestant, la Comissió encarregada del dictamen del projecte d'autonomia dóna terme a les seves tasques. Els catalanistes mantenen enfront del projecte de la Comissió, l'Estatut aprovat per la Mancomunitat. El senyor Sala és l'únic català de la Comissió.

El febrer de l'any vint també és pròdig en vagues. Vagues i propaganda electoral per a les municipals. Es els bons temps de la Unió Monàrquica. Censura als diaris i Sometent de Barcelona. Lerroux reforma la seva posició governamental. Sona el seu nom per a la Presidència del Congrés. Parla en els seus discursos de l'accidentalitat de les formes de govern. I és — oh, paradoxa! — Melquiades Alvarez qui allarga una mà a Lerroux per atraure'l cap al poder. Dotze anys més tard — data per data — havia d'ésser Lerroux qui estengués la mà per atraure Melquiades.

1921. General Arlegui. Vagues, tancament de fàbriques. Taxa en el preu dels queviures. Bombes. Fulls clandestins. Les *forces vives* diuen al Govern que no intervingui en els afers de Barcelona. Aquí amb capitans generals ho arreglarem tot. Sang als carrers. Homenatge a Martínez Anido.

1922. Pressupostos i guerra del Marroc. Sindicats lliures. Es parla de 120.000 afiliats. Els diaris de la Unió Monàrquica s'esveren. ¿El dia que torni la normalitat constitucional, aquests sindicats lliures no vindran a substituir els de l'Unic? L'arma s'ha fet gran a les mans patronals i ja no és segur el seu control. Cambó i Aranzels.

A l'any següent eren rescatats els presoners que havien estat diruit mesos en poder de les càbiles pròximes a la badia d'Alhucemas. General Navarro. Coronel Araujo. Intervenció d'Echevarría. Diners. Trista victòria! El rei caça. Cova a Barcelona el cop d'Estat del mes de setembre... Al *Diario de Barcelona* del dia 15 d'aquest mes veiem una fotografia del general Primo de Rivera voltat de personalitats. Però qui té al costat Primo de Rivera no és una personalitat. Es senzillament el senyor Pich i Pont.

J. F. VIDAL JOVER

ELS MANIFESTOS BORBONICS

L'ex-rei no sap si responen a la conducta que s'ha traçat

París, 6. — El corresponsal de "Le Temps" a El Caire, telegrafia que ha pregun: t al Duc de Toledo, el qual arribà allí el divendres, quin era el seu pensament respecte als manifestos monàrquics publicats n 27 de febrer.

El Duc de Toledo ha contest.t que han estat publicats quan ell havia sortit de França, sense que se li hagués est.t sotmès el document que s'ha presentat signat per ell i que per tant ignora els seus termes i no sap si correspon a la conducta que s'ha traçat.—Fabra.

RECANVIS PER A COTXES
Whippet – Willys
Hudson – Essex – Stutz
Rosengart – Hanomag
Adquirireu les millors qualitats i preus a l'Agència Oficial
MOTOR PALACE
"Automóviles, S. A." – Còrsega, 302-304

POLITICA

REVISTA DE PREMSA

LA REPRESENTACIO PROPORCIONAL PER A LES CONSTITUENTS CATALANES

Quatre parers favorables de diputats representatius

Dominec de Bellmunt publicà anit a La Rambla una enquesta sobre l'actualitat política. Entre altres coses, demanava als diputats catalans interrogats quin sistema electoral prefrien per a elegir les Constituents catalanes. Els quatre interrogats — Lluís Nicolau d'Olwer, del Partit Catalanista Republicà; Lluís Comaposa, d'Esquerra Republicana de Catalunya; Amadeu Hurtado, independent, i Josep Xirau, de la Unió Socialista de Catalunya — s'han mostrat partidaris convençuts del règim proporcional.

Vet ací les respostes rebudes.

Nicolau d'Olwer diu:

"Jo sóc decididament partidari del sistema de representació proporcional, perquè el considero el més just, car és aquell en el qual tots els partits, i per tant tots els ciutadans, tenen garantits llurs drets en una forma igual; d'altra banda al l'Estatut de Catalunya no diu quin ha d'ésser el règim de les primeres eleccions i el deixa a l'albir del president, en certa manera el prejutja, en quant divideix Catalunya només en 5 grans circumscripcions. El sistema majoritari pot defensar-se, àdhuc pot ésser just, quan els districtes són reduits espec ialment, tendint a una elecció uninominal, però aplicar el sistema majoritari a una gran circumscripció que elegeix per tant un gran nombre de diputats (a les grans circumscripcions catalanes deurà oscillar entre 14 i 25), és agreujar tots els inconvenients del sistema majoritari. Restarien oposats en el futur parlament dos blocs entre els quals la collaboració seria difícil, per no dir impossible, ja que un dels inconvenients del sistema majoritari és de suprimir els matisos intermitjos llançant l'elector a la votació de les candidatures extremistes.

En front de la majoria hi hauria només un bloc reaccionar li monarquitxant; ni per facilitar la tasca del Govern ni per donar a Catalunya una Constitució interna i unes lleis orgàniques ponderades, no és aquesta una solució desitjable."

Companys diu:

"Jo, personalment, sóc partidari de la representació proporcional. Es un criteri que l'he defensat reiterades vegades en articles i conferències, i no tinc per què retractar-me'n, però repetiré que es tracta únicament del meu punt de vista personal."

Quant al senyor Hurtado, diu al reporter:

"El senyor Hurtado ens diu que ell és partidari del sistema de la representació proporcional.

—Sembla, però—objectiu—, que alguns elements de l'Esquerra Republicana de Catalunya no en són partidaris...

—No en sé res perquè no n'he parlat amb ells. De totes maneres, si a algú pot convenir la representació proporcional és precisament a aquest partit...

—¿?

—S'ha de tenir en compte només que en l'Estatut ja votat per Catalunya, el Parlament català es compon d'un diputat per cada 40.000 habitants, però les antigues circumscripcions "provincials" tenen un mínimum de 14 diputats cadascuna, llevat de la de Barcelona, i això fa que el Parlament quedi distribuït en parts matemàticament iguales entre Barcelona i Barcelona circumscripció d'una banda i les tres circumscripcions foranes per l'altra. Això vol dir que perquè tinguin realment majoria al Parlament català han de guanyar les majories a Barcelona i a totes les circumscripcions foranes o provincials. I si no tenen les majories a aquests llocs, han de guanyar el copo a Barcelona capital i Barcelona circumscripció.

Tot això—segueix dient el senyor Hurtado—dóna un caràcter tan aleatori al resultat de les eleccions que no hi ha més remei que acomodar-ho a la proporcionalitat del nombre de vots; car d'altra manera es pot donar el cas que passin a ésser majoria en el Parlament els qui tinguin menor nombre total de vots o bé el contrari. No s'ha d'oblidar que hi ha un 33 per 100 (els forans) amb tanta representació com el 66 per 100 que representa Barcelona. Aquest és el factor importantissim que s'ha de tenir en compte i que obliga a cercar la proporcionalitat del nombre de sufragis."

Josep Xirau diu:

"Crec en la superioritat de la representació proporcional damunt del sistema de majories. Creo que en primer lloc és el tipus d'instrument polític per designar els representants del poble més eficaç per obtenir una representació on es vegi la voluntat general (aquella "volonté générale" de Rousseau), que no vol dir la voluntat de la majoria, sinó la voluntat de tots. Crec, però, que això del sistema electoral és purament una qüestió de mètode, d'instrument, i per consegüent no es pot aplicar mai segons un criteri general. No puc per consegüent aventurar cap comentari sobre la qüestió a Catalunya perquè no tinc autoritat per fer-ho."

LA POLITICA A LES COMARQUES

MITING D'UNIO DE RABASSAIRES A VILAFRANCA DEL PENEDES

Unió de Rabassaires organitzà diumenge passat un miting a Vilafranca del Penedès.

El diputat de la Generalitat, senyor Manuel Galés, recordà que en redactar-se el projecte de la reforma agrària, solament s'hi parlava del problema d'Andalusia, i gràcies a la intervenció dels diputats de l'Esquerra, senyors Companys i Aragai, en l'esmentat projecte hi entrà també la qüestió de la rabassa, tan interessant per a Catalunya.

Amadeu Aragai s'expressà en semblants termes.

Pronuncià un llarg discurs Lluís Companys parlant de la reforma agrària que diu que es disoutiria a les Corts enems que l'Estatut, si no ho fes així la República caminaria vers el seu suicidi.

CAMPANYA CONTRA EL MUNICIPI A CIUTADILLA

Ja fa algun temps que determinats elements que s'han penjat, sense escrúpol, l'etiqueta de republicans d'esquerra duen a terme una campanya d'insidies contra l'Ajuntament autènticament republicà del nostre poble.

Es curiós que el promotor màxim d'aquesta campanya sigui tot justament el que fou durant quatre o cinc anys alcalde de la dictadura, element preponderant de la Unió Patriòtica i amic convertit del president del Centre d'Esquerra.

Fa pena haver de posar en evidència aquests casos vergonyosos, però l'actuació de l'esmentat element i d'alguns despitats que el seguexien, ens hi obliga. L'Ajuntament de Ciutadilla realitza una labor com feia anys no s'havia fet al nostre poble i compta amb la simpatia i l'entusiasta adhesió de la gran majoria de la població. Per aquesta raó i sense insistir més, per avui, amb els precedents dels que pretenen entrebancar l'obra consistorial gosem esperar que ni al Govern civil de Lleida ni a cap Centre politic de la capital lleidatana, donaran acollida a les insidies dels aludits elements la tasca més indicada dels quals hauria d'ésser la contricció i el silenci.

VISITES DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT A GELIDA, PIERA I MASQUEFA

Diumenge al migdia, el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de Cultura i del diputat a Corts senyor unyol, es dirigí a Piera.

A causa de l'hora avançada que va acabar l'acte inaugural del Grup Escolar Collasso, que presidia el senyor Macià, els excursionistes es dirigiren primer cap a Gelida.

Al Restorant del Funicular foren obsequiats els excursionistes pel diputat senyor Sunyol amb un banquet, al qual també concorregueren l'alcalde i els primers tinents d'alcalde d'aquesta localitat.

Acabat el dinar es traslladaren els comensals al Casal de la Societat Choral d'Artesans, on foren saludats pel president de l'entitat i altres representacions d'entitats polítiques i alguns particulars.

A petició del nombrós públic que omplia el local, varen parlar el conseller de Cutura i el senyor Macià; els quals foren molt aplaudits al final dels respectius parlaments.

Seguidament, la comitva es traslladà a Piera. En arribar al límit del terme municipal, l'alcalde de Gelida, que acompanyava el senyor Macià, cedí el lloc a l'alcalde de Piera, el qual, després de saludar el president de la Generalitat, prengué acient el seu automòbil i es dirigiren cap a l'Ajuntament.

A l'arribada de l'automòbil presidencial, el públic que esperava saludà el senyor Macià i acompanyants amb una ovació extraordinària que es reprodui diverses vegades durant el trajecte fins arribar a les Cases Consistorials des del balcó principal de les quals el president de la Generalitat pronuncià un discurs agraint la rebuda de què se'l feia objecte i es referí a certes diferències que a favor d la Cultura figuraran en el pressupost de la Generalitat.

Fou molt aplaudit, igual que el "Cant del poble" que seguidament entonaren els alumnes que concorren a les escoles d'aquesta població.

Seguidament l'Ajuntament obsequià amb un lonx als visitants, i féu l'oferiment l'alcalde.

Després el senyor Macià visità el Centre Republicà Catalanista, i pronunciaren discursos l'alcalde, el diputat senyor Sunyol, el senyor Gasol i finalment el president de la Generalitat en vibrants termes polítics contra altres partits.

Acabà manifestant que el que ell decideixi o decidirà després d'haverho pensat bé, ja que desitja que quan Catalunya es governi ella mateixa, pugui ésser exemple mereixedor del respecte del món.

Tots els oradors foren molt aplaudits, i a les vuit de la nit el senyor Macià i els seus acompanyants emprengueren el viatge de tornada a Barcelona.

Quan el senyor Macià passava per Masquefa fou saludat per l'alcalde senyor Bonastre.

DOCUMENTS

Un article... del senyor Pic

"El Día Gráfico", de dimenge, i "La Noche", d'anit, han publicat un article enorme signat pel senyor Joan Pic i Pon (Juan Pich). El titula "Después de unos años de silencio y alguna de amargura. — Al reintegrarme a la vida política". Ens ha semblat útil de recollir-ne uns quants pargrafs en aquesta secció de "documents", puix que el treball signat pel senyor Pic és un veritable document,, segurament més preciós del que ell mateix pensa.

Els fragments que donem a continuació ens han semblat molt notables. Lamentem no disposar de més espai per a recollir íntegre l'article, puix que els altres fragments, els que ens estalviem de reproduir, són igualment saborosos.

Diu el senyor Joan Pic i Pon:

"Se puede decir que yo vine al mundo siendo ya republicano. Lo era mi padre, lo era la cuna en que nací, lo eran todos en mi casa. Mi padre había luchado en todas las sublevaciones de aquella época y de una barricada fué arrancado, fué detenido e iba a ser fusilado, cuando teniendo ya los ojos vendados y puesto de rodillas para ser pasado por las armas, el pueblo lo rescató i lo libró de una muerte segura. Fué desterrado varias veces y a consecuencia de tanto disgusto, sufrió una grave enfermedad. Hubo de ser operado por el doctor Cardenal, que le cambió varias costillas naturales por otras de plata.

Mi tio, don Juan Pon, fué el jefe de los zorrillistas de Barcelona y teniendo yo doce años se produjo el asalto al cuartel del Buen Suceso. Fué registrada nuestra casa y toda la familia detenida.

Sería prolijo que yo explicase todos mis antecedentes republicanos. ¡Son tantos y tan diversos! Pero creo que con lo dicho, basta.

¿Cómo entré en la política? ¿Cómo conocí a Lerroux?... Mi padre fué durante muchos años el organizador principal de un acto muy emotivo y muy sentimental que realizan los republicanos anualmente: el de llevar flores y coronas a la tumba donde, en el Cementerio de Sarriá, reposan los restos del "Xic de les Barraquetes"y sus compañeros. El año en que murió mi padre, que era el tercero de actuación política de Lerroux en Barcelona, en sustitución de mi padre, fuimos mi hermano y yo con otros amigos al Cementerio de Sarriá a llevar las coronas.

Don Alejandro, que conocía y estimaba a mi padre, quisn conocernos y a su lado estuvimos durante el acto. A partir de aquel momento, el espíritu captador de Lerroux hizo que ya estuviese siempre ligado a él políticament.

Años antes, a los diez y seis de edad, fu' obrero metalúrgico en la Maquinista y ya a esa edad comencé a luchar políticamente y a formarme para llegar a donde he ellagdo... En todos los demás países del mundo, una conducta y una trayectoria así, se elogiarían y se pondrían de modelo para estimular a la juventud en el camino del trabajo y de la honradez. Aquí, el que un hombre de antecedentes tan modestos como los míos se eleve por su propio esfuerzo, es un delito..."

... ...

"No obstante, se requiere insistentemente mi concurso a la dictadura y yo lo niego. — Durante los últimos años de la dictadura, por mi actuació en la vida económica del país, por mi representación social — dejemos alguna vez la modestia a un lado — por los intereses económicos que yo representaba, fui requerido distintas veces, unas de una manera directa, otras, indirecta, para que aceptase cargos políticos, cargos para cuyo desempeño muchos de los que ahora gritan tanto, ubiheesn vendido su alma, no a Primo de Rivera, sino al mismo diablo...

Dentro de las más exquisitas formas de la corrección, rehusé dar mi colaboración a la dictadura. Claro está que no podía situarme francamente enfrente de ella por esos mismos intereses que me vía obligado a defender y que no tenía yo derecho a perjudicar por exteriorizar mis ideas políticas. Harto hice con sortear lo más habilmente que pude lo difícil de mi situación. Y que lo era, lo demuestra un hecho que acude en estos momentos a mi memoria: el que la dictadura, para rendirme y obligarme, llegó a pensar en nombrar una Junta directiva gubernativa en la Cámara de la Propiedad.

Esa persecución, hasta cierto punto, era lógica. La dictadura conocía bien mis antecedentes políticos.

Sabía que, yo había sido cinco veces senador por la provincia de Tarragona. Diputado a Cortes por el distrito de Gandesa, por el artículo 29. Concejal de Barcelona. Diputado provincial, etc., etc.

Una de las cosas que se me cargan en cuenta es mi amistad personal con el general Barrera. No lo niego, ni la negaré; porque esa amistad me sirvió muchas veces, cientos de veces, para sacar a muchos hombres de la cárcel y para enjugar muchas lágrimas...

Yo conocí al general Barrera siendo subsecretario de Guerra, cuando era ministro el vizconde de Eza. Después Barrera fué de gobernador militar a Tarragona, provincia por la que yo he dicho que era yo senador. Y cuando Barrera fué designada para la Capitanía General de Cataluña y vino a Barcelona, nuestra amistad personal se acentuó y no me arrepiento, pues como antes apunto, gracias a esa amistad pude evitar muchos atropellos, deshice otros y conseguí defender la tranquilidad de muchos hogares.

Yo nunca pedí nada para mí. Yo amparé siempre a cuantos vinieron a solicitar mi ayuda y mi concurso, sin importarme poco ni mucho las ideas, ni la filiación de los que lo pedían. Me bastaba ver esposas e hijos sin amparo, llorando la prisión o el destierro de sus seres queridos; hombres que, equivocados o no, por sus ideas sufrían persecuciones y agobios y yo les defendía con el alma y con cuantos medios tenía a mi alcance...

Y Barrera, amable, comprensivo, generoso, en medio de su poder omnímodo, me ayudaba y muchas veces me decía al dar una orden de libertad o favorecer a alguno de mis recomendados: "Don Juan, ¿está usted seguro de que todos estos trabajos suyos encontraran el debido agradecimeinto?..."

El sabía, y yo también, que las buenas obras se realizan no por buscar el agradecimiento de los demás, sino por el deseo de cumplir con un deber y por la propia estimación.

¡Cuántos de los que inspiran o escriben esas estupideces negándome antecedentes republicanos vinieron a mi casa en busca de apoyo y de defensa!

Pero la vida y los hombres son como los demás queramos que sean."

El darrer apartat es titula enèrgicament: "Basta de equívocos. Puntualicemos". Això és el que la gent té dret a esperar del senyor Pic: que desfaci els equívocs i puntualitzi...

Però l'esperança s'acaba aviat. La lletra diu només:

"Entre las muchas fantasías que se me atribuyen, a sabiendas de su evidente falsedad una de ellas es la de que yo he sido socio de entidades monárquicas, y ot.a, que uno de mis periódicos iba a ser vendido a la Unión Patriótica. Yo jamás fuí socio de otros centros que de los republicanos, y especialmente de los radicales. Desde los años 1908 y 1909 en que comencé a ocupar lo que podríamos llamar un primer plano en la política de Cataluña, no he dejado de abonar todos los recibos de los infinitos casinos y centros de que me hicieron socio, incluso durante la época de la dictadura, época en la que se dieron de baja y desaparecieron muchos que ahora cotizan su abolengo republicano.

Mi casa, mi corazón y mis brazos han estado siempre abiertos para cuantos han acudido a mí en demanda de ayuda o consuelo. Y si alguien ha salido de mi despacho contrariado, no habrá sido por mi voluntad: habrá sido por imposibilidad de poderle complacer en toda la extensión de sus deseos...

Mi amistad y mi lealtad para con Lerroux han sido siempre las mismas. Nadie mejor que el ilustre hombre sabe mi desinterés y mi forma de estar a su lado.

Ahora se dice que uno de mis periódicos va a venderse al lerrouxismo... La misma cantata que hace años con el que iba a venderse a la Unión Patriótica. Es falso y absurdo. Para defender honradamente la política de Lerroux, mis periódicos no necesitan venderse. La defenderán siempre que la crean beneficiosa a los intereses de Cataluña y de España. ¿Por negocio? Los hombres de negocios vendemos lo que se nos paga bien y compramos lo que creemos necesario adquirir. Todo es cuestión de precio y oportunidad...

No queda, por consiguiente, nada de esa leyenda de mi "monarquismo". Repito que cuantas veces fuese necesario repitiría lo que hice para defender, por una parte los altos intereses que me están confiados; por la otra, intereses de alta humanidad, intereses humildes, pero tan respetables para mí como los otros.

Y a los que su sectarismo o su maldad no les permita ver así las cosas, que sigan revolcándose en su amargura. A mí, me es igual..."

Això darrer, ja ens ho pensem.

ECOS

TRES PESSETES PER ASSISTIR A UN ACTE D'HOMENATGE

Els "senglars" d'una banda i els "covernícoles" de l'altra s'esforcen en les seves campanyes contra la República, presentant-la com una nova Dictadura; els uns, prenen per pen les deportacions d'agitadors; els altres, la suspensió de El Debate *i el confinament de tres o quatre militars.*

Si aquest règim fos dictatorial, hauriem de convenir que els mitjans d'avui són ben diferents als que empraven els upetistes.

Aleshores que tant abundaven les funcions d'homenatge els comerciants i industrials es veien coaccionats per tots els cantons perquè s'hi sumessin; les visites dels inspectors eren uns preciosos auxiliars en els casos dels més refractaris.

Avui en canvi les coses han canviat una mica; els actes d'homenatge per als de la situació potser s que es prodiguen amb excés, però amb l'avantatge que, com succeí en el de diumenge a Belles Arts, hi havia uns corredors que es dedicaven a fer proselits, prometent el lonx i tres pessetes a canvi de l'assistència que es desitjava obtenir.

"PER LA CONCORDIA"

D. Francesc Cambó a París, per tal de poder lliurar-se millor als seus grans negocis, ha llogat un pisot al Quai d'Orsay, d'estil cubista; allí es passa la vida voltat de mobles cubistes i secretaris i secretàries "cobistes" que li donen "coba".

Però el que és bo és que si voleu anar-lo a veure heu de passar precisament vper la Concòrdia".

Quin home que se les pensa totes, aquest D. Francesc!

NOTICIABI POLITIC

EL SITUACIONISME

"Para defender honradamente la política de Lerroux, mis periódicos no necesitan venderse. La defenderán siempre que la crean beneficiosa a los intereses de Cataluña y de España. ¿Por negocio? Los hombres de negocios vendemos lo que se nos paga bien y compramos lo que creemos necesario adquirir. Todo es cuestión de precio y oportunidad."

(Pich i Pon, a "El Día Gráfico")

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

EL MITING DE DISSABTE A BADALONA

Dissabte a la nit se celebrà al Centre Catalanista de Badalona l'anunciat miting d'afirmació catalanista, en el qual prengueren part Otó Hurtado, Anna Murià, J. Tomàs i Piera, Martí Esteve i el president del Partit Catalanista Republicà, Ll. Nicolau d'Olwer.

La sala d'actes del Centre Catalanista, plena d'un públic entusiasta, acollí amb una ovació la presència dels oradors a l'estrada presidencial.

Otó Hurtado exposà detalladament l'ideari del Partit, i estengué, en particular, referent al punt bàsic del catalanisme propugnat com a punt essencial d'actuació.

Finalitzats els aplaudiments que premiaren el parlament anterior, dirigí la paraula a l'auditori la senyoreta Anna Murià, representant del nucli femení d'Acció Catalana Republicana, la qual enfortí l'ànim de les dones per a les vinents lluites polítiques. La senyoreta Murià, que fou rebuda amb mostres de simpatia, fou acomiadada amb aplaudiments.

J. Tomàs i Piera saluda els catalanistes de Badalona i recorda la campanya Pro-Estatut amb l'activitat que desplegà el Partit.

Parlà de la collaboració de Catalunya amb la República, moguda pel sentiment democràtic del nostre poble. Finalitzà recomanant per a tots el to liberal, tan necessari en aquests moments. Fou aplaudit.

El diputat de les Corts Constituents Martí Esteve remarcà la moralitat de la República, malgrat els mals averanys en què era anunciat el seu advenlment. Exposà les perspectives que s'ofereixen en relació a l'Estatut i la tasca que espera a tots els catalans un cop sigui aprovat.

Analitzà els principals problemes que es plantejaran a la Catalunya autònoma, problemes que no seran automàticament resolts per l'aprovació de l'Estatut, ja que aquest representarà només el mitjà per a poder-los tractar d'una manera civil i catalana. Parlà concretament de la qüestió social i digué que per damunt de totes les diferències hi ha un aspecte en el qual tot home ha de coincidir: alliberar l'obrer de la misèria i tendir a una major justícia entre les classes socials, i tant com cap altra cosa posar a mans de l'obrer l'arma de la cultura, no sols d'una completa instrucció primària, sinó d'un ensenyament tècnic i superior que li permeti de viure i de lluitar en unes condicions que avui només tenen les classes privilegiades.

Seguí exaltant els valors eterns del catalanisme i la República, en tant que siguin de llibertat, de justícia.

Aquest parlament, que fou subratllat amb fortes ovacions, meresquè en finalitzar llargs aplaudiments.

L'ex-ministre d'Economia, Lluis Nicolau d'Olwer, glossà els anteriors parlaments, posant de manifest la seva actuació en pro de la República, car aquesta per als catalans representa el reconeixement de la raó i justícia del nostre plet secular, i com a homes, l'entronització d'un règim de llibertat i dignitat.

Glossà el futur de Catalunya, de la Catalunya de demà, ben catalanista i republicana, de l'obra a realitzar i de l'instrument que representa el nostre Partit per al triomf d'aquests ideals.

Fini el seu parlament encoratjant els catalanistes de Badalona a prosseguir la seva actuació per Catalunya i per la República.

Una ovació a peu dret acollí aquestes paraules, que donaren per acabat l'acte.

EL MITING DE DIUMENGE AL PALAU DE PROJECCIONS

Parlaments dels més destacats "jabalíes" de la Península

Es fa difícil poder reportar tot el que es va dir en aquest miting, car la ploma es resisteix a reproduir damunt el paper les expressions de tota mena i no per a tots els gustos — només pels estragats — que van eixir dels llavis d'un i altre orador que s'anaven succeint en l'ús de la paraula.

La nota dominant fou l'atac sense atenuació al Govern de la República, al Partit de l'Esquerra Catalana i d'una manera ben crua contra el President de la Generalitat.

Bona part del públic va estar en parangó amb el procedir dels parlamentaris; prova en foren els estralls causats al pati de butaques, a altres indrets i a molts vidres de dintre i fora del Palau de Projeccions.

A l'acte assistí nombrós públic. A la part de fora hi havia potents altaveus. L'entrada dels diputats Franco, Balbotín, Jiménez, Sediles, Soriano, Barriobero, Niembro, Sanblancat i Zubiñaga fou saludada amb aplaudiments.

El primer a parlar fou el Sr. Zubiñaga, que exposà l'ideari de l'Alianza de Izquierdas, i diu que els que la integren han combatut les dues dictadures passades, i que amb el mateix entusiasme lluitarien per al triomf dels veritables ideals republicans.

Acabà anematitzant la deportació a Bata dels elements sindicalistes.

El capità Sediles començà dedicant un record a Galàn. Es partidari que la República accentuï més i més l'esquerrisme i aludí a l'esperit antidemocràtic de les actuals Corts, que es posà de manifest quan es presentà, sense protesta, la proposició de les deportacions a Bata.

Fou molt aplaudit.

Ramon Franco exposà la gratitud que sentia per Barcelona, ja que en elegir-lo diputat privà que ell seguis el mateix camí que Rada, reclòs a una presó per propagandes polítiques.

Lloà l'acte realitzat pel jove que va llançar una pedra al banc blau. No es tracta d'un pertorbat. Combat l'Esquerra Catalana. Aquest Partit ha defraudat el proletariat català i acaba donant un visca a la tercera República.

(Aplaudiments.)

L'orador fou interromput per una veu: "No ens enganyareu també vos altres?" - La interrupció servi a Franco per fer una exposició del que es proposa l'Alianza de Izquierda manifestant que els noms dels que la integren són una garantia de la rectitud de la seva conducta.

Angel Sanblancat diu que als homes que formen l'Alianza se'ls anomena "jabalíes", i que els que els que els anomenen així no tenen títols per a contrarrestar-los. Es partidari d'acabar amb el senyoriu de la terra, i diu que la vinent República no ha de sortir de les urnes, sinó del carrer.

Una gran ovació esclatà en sentir-se aquestes paraules.

El Sr. Niembro aludí al seu incident amb Galarza. Combat el monopoli de l'alcohol industrial i glossà la campanya per acabar amb l'"enchufisme" en la política. Fou també molt aplaudit.

El Sr. Jiménez diu que l'Alianza aspira a una República social, saturada de justícia, i acabà donant un visca a la República social. (Aplaudiments).

Balbotín combat les deportacions a Bata i referint-se al comunisme estatal diu que quan aquest s'implantà a Rússia es va dir que no prosperaria, i s'ha demostrat l'error dels qui ho deien. Acaba dient que l'Alianza vol una República per al poble, que li doni el que aquest necessiti.

El capità Reixac dirigí una salutació al públic, i fa present el seu fervor republicà.

Barriobero glossà l'obra realitzada per la República i la considera distanciada dels anhels populars, que esperava un règim de més llibertat i democràcia.

Protestà de les deportacions a Bata i acabà exposant els principis ideològics que informen l'Alianza de Izquierda.

I, finalment, parla Rodrigo Soriano, el qual combat Lerroux, tot assenyalant les seves contradiccions en el passar i present. Referint-se a l'avortat complot de aca, diu que ell no en sabia res. Glossa la interrupció anterior i diu que ningú no té dret a desconfiar d'uns homes que s'han sacrificat per la República que somnia el Poble.

Acaba dient que els parlamentaris que constituexen l'Alianza lluitaran junts com els gladiadors gals i que triomfaran tots o bé moriran tots.

Dues hores més tard, al Pàtria va tenir lloc el banquet a honor dels parlamentaris de l'Alianza. Hi hagué gran entusiasme, i en havent acabat hom va pronunciar breus paraules. El senyor Barriobero digué que el Sr. Vellla no havia pogut parlar al miting, degut a l'afonia que patia.

A la tarda van visitar l'Ateneu Republicà Federal del carrer Nou. No s'hi va pronunciar cap discurs.

REUNIO DEL PARTIT CATALANISTA REPUBLICA A LLEIDA

El diumenge passat se celebrà a Lleida una reunió dels adherits al Partit Catalanista Republicà residents a lacapital i de delegats dels altres centres de la comarca. Hi assistiren també els senyors Eduard Segarra, representant de la regió lleidatana al Consell General del Partit, i Martí Esteve, del Consell Directiu.

Després d'un ample canvi d'impressions i de deixar acordat un pla d'actuació per tota la regió, es procedí a la renovació de la Junta Directiva d'Acció Catalana Republicana de Lleida.

Es féu constar l'agraïment a la Junta sortint i la satisfacció amb què és vista l'actuació dels regidors del Partit, senyors Bergós i Pujades.

El nou president, senyor Francesc Salses, donà les gràcies en nom dels altres companys de Junta i propi, per la confiança amb què se'ls acabava d'honorar, i prometé de treballar esforçadament per la difusió de l'ideari del Partit per terres lleidatanes.

Acabada la Junta, es reuniren en dinar amical els dirigents lleidatans, els representants barcelonins i els delegats comarcals.

Avist començarà una intensa campanya proselitista i d'organització per les terres occidentals de Catalunya.

CONFERENCIA DE J. TOMAS I PIERA

Avui, a tres quarts de vuit del vespre, tindrà lloc una conferència pública a càrrec de J. Tomàs i Piera, membre del Consell Directiu del Partit Catalanista Republicà, sobre el tema "Comentaris a la Constitució de la República".

JOVENTUT CATALANISTA REPUBLICANA

En compliment de l'article setè del Reglament, es convoca els socis a l'assemblea general extraordinària que es reunirà a l'estatge social, Corts, 589, el vinent dia 16, a les deu de la nit.

Ordre del dia: Elecció de Junta Directiva. Nomenament de delegats a la Federació de Joventuts.

PONENCIA DE QÜESTIONS SOCIALS

Avui, a dos quarts de vuit, es reuneixen els components de la sotsponència "Acció Social", amb l'objecte de discutir les proposicions presentades.

A TERRASSA

ACTE DE SIMPATIA AL SENYOR ESTRANJER

Un grup d'amics particulars i polítics de l'ex-batlle de Terrassa, senyor Eveli Estranger, prepara per al vinent dijous, dia 10 del corrent,

un sopar, amb el qual volen testimoniar-li llur simpatia per la seva gestió com a batlle d'aquella ciutat.

Hi ha ja un bon nombre d'inscrits en aquest acte, que promet de constituir un èxit, tant per la quantitat com per la significació de molts dels adherits.

MARGARIDA DELOLOS A L'ATENEU GRACIENC D'ACCIO CATALANA

Per a demà, dimecres, a les deu de la nit, aquesta entitat ha organitzat una conferència que anirà a càrrec de la distingida professora senyoreta Margarida Delclòs, sobre el tema "L'educació social i moral dels nostres infants".

El Comitè femení de l'Ateneu Gracienc d'Acció Catalana recomana amb gran interès a les seves associades que no deixin d'assistir-hi, i es complau a convidar-hi les afiliades a les altres organitzacions del Partit Catalanista Republicà i d'una manera especial les dones gracienques simpatitzants amb el nostre ideari.

HOMENATGE AL Sr. JOSEP TERRADELLES

Organitzat per l'Ateneu Obrer Català (Sant Andreu), dissabte a la nit tingué lloc l'homenatge al conseller de Governació de la Generalitat, Sr. Josep Terradelles.

Es van representar algunes obres patriòtiques. Després hi hagué un tonx que resultà molt concorregut.

Pels organitzadors parlà el regidor Sr. Ollr, el qual oferí l'homenatge.

També parlaren els Srs. Guinart, Bru, Pasqual, etc.

En darrer terme l'homenatjat, en sentides paraules agraí l'afecte que li demostraven els seus company s.

ELS NEO-RADICALS, REBUTJATS PELS ANTICS A LES TERRES TARRAGONINES

El Comitè Provincial del Partit Radical de Tarragona ha publicat una circular que examina l'actuació pública dels elements que formen el Partit Liberal Monàrquic d'aquells comarques, delibera referent a l'esfera d'acció del Partit Radical, i declara que els intitulats Comitès Radicals formats per iniciativa d'aquells elements, no poden ostentar aquesta denominació, per no haver-se constituït d'acord amb les bases d'organització nacional.

EL SENYOR PERE COROMINES PARLA DE L'ESTATUT

Alguns periodistes van preguntar al Sr. Pere Coromines sobre l'Estatut.

El Sr. Coromines, que forma part de la Comissió que havia de dictaminar la seva part financiera, ha manifestat que els catalans ja havien llimat la ponència respecte la part financiera a la Comissió que entén en els Estatuts.

La ponència ha estat redactada tenint en compte totes les funcions que calen a Catalunya. Es segur que la Comissió hi farà objeccions i rebrà les atribucions que nosaltres requerim.

—En la redacció de la ponència s'ha tingut en compte l'Estatut o se n'ha prescindit?

—D'acord absolutament amb l'Estatut de Catalunya — afirmà el Sr. Coromines.

Va dir també que l'Estatut es discutirà el mes d'abril.

BANQUET A HONOR DEL SENYOR JOAN PICH I PON A LA "MAISON DORE"

Dissabte es reuní a la Maison Dorée la Comissió organitzadora del banquet del Ritz a honor del Sr. Lerroux per obsequiar En Joan Pich amb un sopar per a celebrar l'èxit que assolí en aquell acte.

Hi assistiren uns 35. Josep Mathon oferí al Sr. Pich en nom de tots el banquet, i es congratulà per l'èxit que ha assolit la reorganització del partit radical a Catalunya: el Sr. Xavier Fleiner, en nom dels nous-ingressats al partit, i el Sr. Pere Domènech, que parlà en nom dels antics radicals.

Per últim el Sr. Pich pronunciá un breu discurs donant les gràcies per l'acte que li dedicaven els seus amics.

Sincerdà acordà remetre un telegrama de felicitació al Sr. Lerroux.

ANGEL PESTAÑA, SUMARIAT

Ha prestat declaració davant el Jutjat, Angel Pestaña, en el sumari que s'instrueix per la publicació d'un opuscle contra la Llei de Defensa de la República.

Pes allà s'ha declarat autor d'aquest opuscle, com a secretari de la C.N.T.

Patiu de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL

GUMMÁ

La nena Clotilde Garcia Agut, d'onze anys d'edat, resident a Saragossa, Plaça de les Tenerias, 5, segon, ens tramet el certificat del seu guariment, junt amb una atenta carta del seu senyor pare, autoritzant-nos a publicar el seu cas a la premsa, i afegint amb això un nou guardó a la justa fama del SERVETINAL

La carta és com segueix:

"Zaragoza, 29 febrero 1932.

Sr. D. A. Gummà -- Ancha, 1. — BARCELONA.

Muy señor mío: ...de la enfermedad de mi niña puedo decirle muy poca cosa: Hará unos meses se le presentaron unos dolores en el estómago muy fuertes, acompañados de intenso dolor en lo alto del vientre; unos días le dolía, otros no, hasta que se le generalizó el dolor. Ya cansados de verla sufrir durante seis meses, llamamos a nuestro médico de cabecera, recetándole el SERVETINAL, y lo estuvo tomando por espacio de dos mesos hasta que curó completamente.

No le puedo decir más de la enfermedad porque no nos acordamos del nombre que le dió el doctor.

Le autorizo a que lo publique usted en sus anuncios, pues además lo tomo yo algunas veces, porque padezco de ardor, y su SERVETINAL me va muy bien.

No teniendo más que decirle, sabe usted que puede mandar a su s. s. q. e. s. m., T. García."

Exigiu el legítim SERVETINAL i no admeteu substitucions interessades d'escàs o nul resultat

El nostre considerable arxiu va augmentant ràpidament, puix que de totes les cinc parts del món rebem certificats de guariment, els quals estan a la disposició del public, i agraim les constants proves d'afecte que sovint ens demostren els pacients guarits, i en particular els signats a l'àlbum del "SERVETINAL"

PREU: 5'50 pessetes als Centres d'Específics i Farmàcies i carrer Ample, 1 - BARCELONA

ORONI (ANUNCI)

EL MITING SUSPES DE L'ALIANZA DE IZQUERDAS

Els "jabalíes" que havien parlat el diumenge al matí al Palau de Projeccions, ho havien de fer, a la tarda, a Sabadell. El miting, però, fou suspès, per ordre governativa.

NOU DOMICILI

L'Ateneu Democràtic del districte primer s'ha traslladat al carrer d'Avinyó, 52, pral.

ESCORCOLL A UNA IMPRENTA

La policia per ordre judicial practicà ahir a la nit un escorcoll a la imprenta i redacció de la revista *España en Africa*, per procedir a la recollida dels números pertanyents al darrer desembre, que contenien un article que hom considera injuriós per a l'alt comissari al Marroc.

DE L'HOMENATGE AL SR. O. ANGUERA DE SOJO

Faltant pocs dies per a estar completament acabat i al nostre poder el magnífic bastó i les insignies de Governador civil, que el poble de Barcelona ha fet construir per fer-ne present al senyor O. Anguera de Sojo en el pròxim sopar d'homenatge, la Comissió encarregada d'aquests treballs té l'honor de notificar a tots els admiradors d'aquest homenatge, a les entitats, empreses, comissions particulars i a totes les persones que tinguin fulles de subscripció del bastó i talonaris de tiquets per al sopar, prega que tan aviat com puguin tinguin a bé d'entrevistar-se amb aquesta Comissió. A les agrupacions que amb tant d'interès i zel vénen efectuant els treballs, a l'objecte de poder corresponre a les peticions dels senyors que desitgen conèixer la data de la seva celebració, que degut a la molta extensió que está prenent aquest homenatge, no ha estat possible fixar-la concretament; però podem avançar que serà un dissabte.

També prega a tots els establiments i comerços que s'han interessat per exposar en els seus aparadors el bastó, com les insignies de Governador, se serveixin entrevistar-se amb aquesta Comissió a l'objecte de poder-los complaure.

HOMENATGE AL SENYOR JESUS ULLED

Dumenge a la tarda tingué lloc al Palau de Projeccions un homenatge que el Partit Republicà Radical oferí al regidor senyor Lluis Ulled per la seva gestió amb motiu de la secularització dels cementiris. Amenitzà l'acte la Banda Municipal. Entre els assistents hi figuraven, ultra tota la Junta directiva del Partit Radical, un nombre considerable de representacions d'entitats adherides. Feren ús de la paraula els senyors Rodrigo Soriano, Vinaixa, Polo, Rafael Ulled, Casimir Giralt i, finalment, l'homenatjat que remarcà la importància de l'enderrocament del mur del cementiri que separava el catòlic del civil.

Es reberen diverses adhesions entre les quals figurava la del president de la Generalitat, de l'alcalde de Barcelona i del senyor Lerroux.

MITINGS I CONFERÈNCIES

LLIGA REGIONALISTA

Avui, Joaquim Pellicena donarà una conferència a la Lliga Regionalista de Sabadell amb el tema "Democràcia i demagogia".

Palau de la Generalitat

El president a la Cooperativa "La Lleialtat", de Gràcia

Diumenge, el President de la Generalitat assistí a un acte que a honor seu se celebrà a la Cooperativa gracienca La Lleialtat.

L'acte consistí en una vetllada artística, en el transcurs de la qual es cantaren cançons, s'interpretaren danses rítmiques i danses populars, i un xampany d'honor a obsequi del senyor Macià i acompanyants.

Representants a la Conferència Internacional del Vi

Dissabte sortiren cap a París, per tal d'assistir a les reunions de la Conferència Internacional del Vi, el senyor Ferreres i Duran, secretari del Consell d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, i el senyor Francesc Santacana, vocal del Consell d'Agricultura, Ramaderia i Boscos i representant de la Unió de Viticultors.

La capta del "Niu Guerrer" a profit dels Hospitals

Dumenge al matí tingué lloc l'anomenada capta organitzada per la vella entitat "Niu Guerrer" a benefici dels nostres hospitals.

A dos quarts d'onze del matí s'organitzà la comitiva davant del local social de l'esmentada societat, carrer de Tallers, 22.

Obria la marxa una parella de batidors de la Guàrdia Urbana de gran gala. A continuació, una secció de cornetes del regiment de cavalleria núm. 10, i després les carrosses de dos cavalls ocupades pels membres de la Junta del "Niu Guerrer", representacions de la Junta d'Hospitals i altres personalitats. En una d'elles hi anava el popular locutor de "Radio Barcelona" senyor Toresky.

Al final hi anava la banda del regiment d'infanteria núm. 10 i una secció de guàrdies de seguretat a cavall.

Moltes senyoretes amb guardioles i joves formaven part de la comitiva sol·licitant als transeünts llur òbol per afavorir els malalts.

Segons participa la "Radio Barcelona", la recaptació fou al voltant de set mil pessetes.

GOVERN CIVIL

DECLARACIONS DEL SENYOR MOLES, DE TORNADA DEL SEU VIATGE A MADRID

Ahir al matí va tornar el governador civil del seu viatge a Madrid. Al baixador l'esperaven el secretari del Govern Civil, el cap accidental de policia i personal de la secretaria particular.

A l'estació de M. S. A. fou rebut pel president de l'Audiència, senyor Anguera de Sojo; pel general Batet i alt personal d'aquell centre i de la Prefectura de Policia.

Així que arribà al Govern Civil, el senyor Moles prengué novament possessió del càrrec.

Al migdia conversà llargament amb els repórters sobre les qüestions que havia tractat durant el seu ràpid viatge.

LA VISITA AL PRESIDENT DE LA REPUBLICA I ALS DIFERENTS MINISTRES

Començà dient que en l'entrevista que tingué amb el president de la República, el senyor Alcalà Zamora tingué paraules demostratives de l'interès amb què segueix les coses de Catalunya, així com de la tramitació de l'Estatut, dient-li que es trobà en els mateixos sentiments que quan presidia el Govern provisional.

La visita amb el senyor Azaña fou molt cordial. El cap del Govern mostrà una excellent disposició per atendre els assumptes que va plantejar-li. De moment ha obtingut el senyor Moles que a Manresa es quedi de guarnició un batalló d'infanteria amb ametralladores, que serà un dels que es repatriaran del Marroc.

Amb el ministre de Justicia, i d'acord amb el president de l'Audiència, tractà de la conveniència de restablir les instal·lacions de banys i les estufes de desinfecció de la Presó, dependències que foren destruïdes el 15 d'abril.

També li demanà que fossin habilitats els terrenys de la part de darrera de la Presó, a fi que tingui aquesta més gran cabuda.

Amb el ministre de Finances parlà de l'impost del 5 per 100 sobre la recaptació dels espectacles que percebeix la Junta de Protecció a la Infància.

Demanà al senyor Carner que, sense perjudici de les rebaixes tributàries que es puguin concedir als espectadors, degut a la crisi per la qual travessen, no siguin minvats els ingressos de la Junta.

Referent a l'acasarnament de la guàrdia civil, féu notar el senyor Moles que no avia demanat al Govern sis milions de pessetes per a construir casernes, com algú a dit, sinó que, tenint en compte que els lloguers que paga l'Estat importen unes 400.000 pessetes anuals, dóni la garantia per a un empréstit, puix amb aquesta despesa anual es podria atendre alsenvol d'interessos i amortització de l'empréstit.

El president del Consell i els ministres de Governació i Finances estan molt ben disposats per atendre la petició.

Visità també el director general d'Administració Local, del qual obtingué l'autorització per a reformar la Junta de Protecció a la Infància, per tal de donar-li entrada a elements que tenen vocació per aquests assumptes i es puguin atendre bé els serveis actuals i els nous que es crearan.

Amb el ministre del Treball, el senyor Moles parlà de la qüestió de les cases barates del Patronat de l'Habitació, puix hi ha molts llogaters que no solsno paguen, sinó que fan malbé les cases.

Encara no se sap qui és el nou cap superior de policia

Del seu viatge a Madrid digué, finalment, que cap allà a mitja setmana entrant vindrà a Barcelona el director general de Seguretat per a poder saludar i acomiadar-se personalment dels que foren subordinats seus a Barcelona, i assistir també personalment a la presa de possessió del nou cap superior d'aquesta Jefatura.

Referent a la persona que hagi d'ocupar aquest càrrec, el senyor Moles no facilità el nom, al·legant que no el sabia.

De la fugida de noies cap a Rússia, i el tràfic de dones

Un periodista li preguntà què hi havia de la marxa d'unes senyoretes cap a Rússia.

El senyor Moles digué que ja havia vist que els senyors Companys i Lluhí discrepaven de la seva opinió; però ell continua creient que és un afer de tràfic de dones, perquè no és sols amb referència a Rússia que aquest tràfic es dissimula dient que van de viatge d'estudi, sinó que pel que fa a altres països s'allega que són viatges per a visitar Museus. El fet és que una colla de senyoretes han marxat cap a Rússia sense passaport i sense permís dels pares.

El mateix periodista li féu observar que ja el seu diari, a primers de desembre, va donar la policia que aquestes senyoretes volien marxar, i malgrat d'això no fou impedida la sortida.

El senyor Moles digué que d'aleshores ara podia dir res, perquè ara era governador Precisament el fet que les senyoretes siguin a Rússia des de tant de temps fa sospitar que l'objecte del viatge no era d'estudi. En s'assabentar de la qüestió per unes taules que han rebut algunes senyoretes d'aci, el redactat de les quals sembla fet per persona interessada en què les expedicions s'aglutsin.

Acabà dient al governador que havia demanat del Govern que per evitar aquest tràfic de dones decretí l'expulsió de molts estrangers que es dediquen a això i al tràfic d'estupefaents.

I aquí acabà la conversa.

El governador facilita una nota desmentint que sabés res de l'augment de les tarifes dels tramvies i subratlla que no ha intervingut en les negociacions entre les empreses i l'Alcaldia

Un comentari particularment enèrgic

El senyor Moles facilità ahir la següent nota per a la Premsa:

"Durant la meva absència s'ha publicat una nota a la premsa, facilitada per l'Ajuntament, en la qual es fa un resum de la legislació aplicada a concessions tramviàries, i on es diu "que de tota aquesta legislació en disposa el ministre de Foment per a atorgar concessions de línia i modificació de tarifes. Aquestes han d'ésser aprovades pel Govern Civil, que pot demanar informes a l'Ajuntament, si ho creu convenient".

Uns quants dies després, un diari, faltant a la veritat, afirmà que l'augment de les tarifes de tramvies ha estat autoritzat pel Govern Civil, el qual ni l'ha autoritzat ni li ha estat sol·licitada semblant autorització.

El Govern Civil no ha intervingut ni té perquè intervenir mentre es tracti de tarifes autoritzades en la concessió.

I convé que això se sàpiga per evitar equívocs, com també convé que se sàpiga que el governador no intervingué per a res en les negociacions seguides entre les Empreses i l'Alcaldia, amb motiu d'unes bases noves de treball i augment de jornal, presentades pel Sindicat Unio de Transports, el mes de maig de l'any passat".

I en acabar de egir la nota, el senyor Moles digué, en to molt enèrgic:

—Que em vulguin penjar a mi aquest mort de les tarifes, no hi passo, perquè no sols no hi he tingut intervenció, sinó que ni en sabia res; al governador no tenien que demanar-li res ni perquè intervenir-hi.

I dirigint-se a uns repórters castellans, afegí:

—"Que cada palo aguante su vela."

UN DETINGUT GOVERNATIU QUE ES RESISTIA A TORNAR A LA PRESO

Fa uns quants dies el governador va permetre al president del Sindicat de Metallúrgics, Gaietà Sánchez, que estava pres governativament, que anés a veure una filla seva que tenia greument malalta.

Quan la noia estava ja millor Gaietà va negar-se tornar novament a la Presó, per la qual cosa la policia l'ha detingut i l'ha lliurat a la Prefectura, des d'on passarà a la Presó.

A SURIA S'HA OBERT LA FABRICA DE TEIXITS QUE ESTAVA TANCADA

El governador digué que havia aconseguit que els fabricants que tenien arrendada una fàbrica de Súria, la Hoguessin.

El fabricant Oleguer Godó se n'ha encarregat, i ahir mateix començà de funcionar la secció de filats.

L'alcalde de Súria visità el governador, al qual féu present la joia dels obrers de Súria per haver-se reprès el treba en la dita fàbrica, que és l'única que hi ha de la indústria tèxtil.

També li digué l'alcalde que havien començat les obres de construcció d'un Grup Escolar, per al qual havia fet un important donatiu l'Empresa de les mines de potassa.

ELS TRAMOISTES DE TEATRE

Preguntat el governador com estava el conflicte entre els tramoistes i els empresaris, contestà que avui a la tarda celebrarán una reunió al Govern Civil.

ELS OBRERS SERRADORS REPRENEN AVUI EL TREBALL

En una reunió celebrada entre patrons i obrers del ram de serrar fusta, es va acordar donar per acabat el conflicte, i reprendre el treball avui mateix.

LES CURSES DE BRAUS

Referint-se a la suspensió de la cursa de braus que havia de celebrar-se diumenge, puntualitzà el senyor Moles que serien inútils les argúcies de l'Empresa, car ell, per a autoritzar-les, s'atendrà en absolut al Reglament que disposa que és pesi el bestiar en viu, cosa que no es compleix.

PER AL GOVERNADOR CIVIL

Uns amics ens pregaren que cridem l'atenció del senyor Moles pel que va succeir amb algunes societats industrials mai anomenades de "socorsos per a malalties", i de les entremaliadures de les quals són principalment víctimes els modestos obrers, classe on és escollida principalment la clientela.

Aquestes societats, que quan es tracta d'embaucar socis prometen molt, quan per desgràcia cal utilitzar llurs serveis, tot són entrebancs, quan no són negatives en rodó amb pretextos fútils.

Com que la majoria de modestos associats tenen altres coses que fer i pensar, abans que recórrer als Tribunals, on se'ls faria la deguda justícia, aquestes companyies se surten sempre amb la seva, burlant-se de la confiança que en elles havia dipositat l'associat.

Ho recolza el fet que se'ns denuncia i del qual és autora una d'aquestes entitats industrials que es beneficien amb la desgràcia aliena, el nom de la qual es donarà a conèixer per a illustració del públic si cal.

Un associat d'aquella entitat ingressa a l'Hospital de Sant Pau, on al cap de més de 70 dies d'estar-s'hi morí, víctima de la seva dolença. Doncs a la vídua no se li paga, i a darrera hora, com a favor, se li ofereix una compensació de 28 dies, pretextant que el socí morí d'una malaltia distinta a la que motivà el seu ingrés a l'hospital. Una veritable burla.

El senyor Moles, que no és sols governador civil, sinó advocat de recta consciència i que ultra les lleis, té profonds sentiments humanitaris, jutjarà el comportament d'aquesta empresa i dirà quin camí han de seguir les famílies pobres, víctimes de semblants abusos.

Potser una inspecció governativa a aquestes empreses industrials de socorsos no seria de més, sobretot si l'autor obrís un despatx de reclamacions.

Notes de Societat

Ha arribat de l'estranger el senyor Gonçal Comella.

OBITUARI

Dissabte a darrera hora morí a la nostra ciutat En Manuel Fuente Gallisà, pare del conegut comerciant senyor Gabriel i cunyat del nostre volgut company de premsa senyor Angel Rodríguez.

La seva mort ha estat molt sentida a Barcelona, i especialment a Vic, d'on era fill, puix que pel seu tracte senzill i bondadós s'havia captat moltes simpaties.

El nostre condol a l'afligida vídua, Na Carolina Pujade, fills i família tota i particularment al bon amic Rodríguez.

JOSEFA CENDRA I REIXACH

A l'avançada edat de vuitanta-vuit anys, ahir morí a Barcelona la virtuosa senyora Na Josefa Cendra i Reixach, vídua en segones núpcies de Rafael Closes i Vives i mare del nostre bon amic Rafael Closes i Cendra.

La senyora Cendra es distingí tothora per les seves bondats, i ha deixat un excellent record en totes aquelles que la tractaren.

L'enterrament tindrà lloc avui, a les tres de la tarda, i sortirà de la casa mortuòria, Ronda de Sant Pere, 44, primer.

Reiterem al nostre amic i company Rafael Closes, conegut advocat i ferm catalanista, a la seva distingida esposa i als altres familiars l'expressió sincera del nostre condol i del nostre afecte.

SENYORES:

APROFITEU L'OCASIO!

EL BARATO

està realitzant grans partides de

Retalls

de gèneres blancs i de color

A PREUS INSIGNIFICANTS

ACTUALMENT

REBAIXES en CRETONES

PALESTRA

Pels fruits coneixereu l'arbre

Hom diu massa sovint, a casa nostra, que ara ja no cal parlar més de catalanisme; que a Catalunya tots els partits accepten el fet català, i en conseqüència, tots són catalanistes; que discutir sobre catalanisme és pueril, i que l'estructuració dels partits ha de girar entorn d'altres idees que superin la de la catalanitat, reconeguda per tothom.

Però nosaltres preguntem: ¿On és aquesta catalanitat del nostre poble? ¿En què ho coneixem que el poble ja està absolutament catalanitzat? ¿En el reconeixement del fet català damunt la lletra escrita dels reglaments dels partits...? Ai! fa massa temps que tenim la nostra sort lligada a un Estat que per a la resolució de tots els problemes creia suficient el dictaminar per escrit els mitjans per a endegar-los. Amb uns quants decrets sobre papers oficials hom suposa solucionades les qüestions més cabdals. Així, decretant l'assistència obligatòria a l'escola de tots els ciutadans fins als catorze anys, hom resolia el problema de l'analfabetisme. No obstant, bona part del poble ha continuat tan analfabet com abans.

Tenim por que aquest procedament se'ns ha empeltat bon xic massa. Amb un simple reconeixement de la personalitat de Catalunya damunt la lletra morta d'uns estatuts creiem haver catalanitzat tots els seus adherits. No obstant, bona part del poble continua tan indiferent als problemes catalanistes com abans.

Si pels fruits es coneixen els arbres, per l'actuació dels catalans coneixerem el seu grau de catalanitat. Però massa sovint aquesta catalanitat no es manifesta ni en els dirigents, ni en els dirigits. Des de la proclamació de la República i del reconeixement de la personalitat de Catalunya, si la catalanitat dels catalans fos un fet real els voldríem reaccionar sovint davant fets que fins ara els van deixant insensibles.

Nosaltres voldríem en el poble català una sensibilitat tan afinada, que el més petit indici que signifiqués un ultratge a la seva personalitat el mogués a exigir una rectificació immediata. Malauradament, constatem sovint que aquestes rectificacions sols s'exigeixen si lesionen els interessos econòmics, però no si lesionen els interessos patriòtics.

Diu la dita que "qui és exigent en el poc, ho serà en el molt". I nosaltres ens fixem precisament en aquest poc. Un cas com a exemple. Suara mateix, a Barcelona, tenint un Ajuntament constituït per partits que tots reconeixen la personalitat de Catalunya i la supremacia de la seva llengua, a la primera casa d'un carrer ben céntric, que desemboca a la part superior del Passeig de Gràcia, hom hi acaba de fixar una làpida, esmaltada en un blau flamant, que diu secament: "Calle de Buenavista". No sabem que, per ara, la dignitat dels veins del dit carrer, s'hagi sentit ferida, ni que hagin promogut cap acte de protesta a fi que la placa fos immediatament canviada per una altra de catalana com correspon a un poble que pretén regir-se en català.

Palestra té encara molta feina a fer, i ha de fer molt de soroll per a desvetllar aquesta catalanitat tan adormida al cor dels catalans que ni quan els claven una plantofada a la pròpia galta (així gosem qualificar el plantament de la làpida esmentada), no se n'arriben a sentir.

NARCIS MASO

CURSOS I CONFERENCIES

INICIACIO LITERARIA.—Avui, dimarts, a les set del vespre, Carles Soldevila començarà el curset d'Iniciació Literària que professarà al saló de conferències de la Llibreria Catalònia.

Aquesta primera lliçó serà sobre: "Les tendències literàries. Classicisme i Romanticisme".

Per als dies 12, 15 i 18 d'aquest mes estan anunciades la II, III i IV respectivament, les quals versaran sobre: "Els gèneres literaris: la poesia lírica, la novella" - "L'art dramàtic" - "Els mecanismes literaris: la crítica, les capelles i els cenacles, l'snobisme". - El preu de la matrícula per a les quatre lliçons és de cinc pessetes.

La Llibreria Catalònia ens comunica que queden molt poques places per a cobrir la inscripció.

FILOSOFIA. — Avui, dimarts, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, a les vuit de la nit, cinquena conferència del curset de Filosofia ("Problema ètic. La moral"), a càrrec de Ramon Masriera.

CONFERENCIA CLUB. — Demà, dimecres, la ilustre pintora Lene Schneider-Kainer donarà una conferència sobre "Impressions d'un voyage en Asie".

Lene Schneider-Kainer, pintora vienesa, emportada per la seva passió per l'art pictòric, ha recorregut Pèrsia, India, Siam i Xina, juntament amb el seu germà, el célebre novellista Bernard Kellermann.

Aquesta conferència, que Lene Schneider-Kainer dedica als socis de Conferència Club, serà ilustrada amb projeccions.

Se celebrarà a l'Hotel Ritz.

MEDICINA. — L'Institut Mèdico-Farmacèutic va celebrar la seva anunciada sessió inaugural del present curs acadèmic.

Oberta la sessió, i sota la presidència del Dr. Joan Santinyà Bragulat, el secretari general, Dr. Josep M. de Ramon Escardó va llegir la memòria anual reglamentària, en la qual va fer remarcar la brillant tasca duta a terme per la Corporació durant el passat curs.

A continuació, el doctor Just Argullós Sopenya, va desenrotllar el tema: "¿Què s'ha de fer davant la insuficiència respiratòria nasal?", i va aportar gran nombre de dades a aquest meritíssim treball.

El Sr. president, Dr. Santinyà, va felicitar efusivament el Dr. Argullós pel seu ben documentat treball, així com el secretari, Dr. De Ramon Escardó, per la seva brillant memòria de secretaria, declarant obert, a continuació, el curs 1932-1933.

Van assistir a l'acte nombroses representacions de Corporacions mèdiques d'aquesta capital.

* Avui, dimarts, la Societat catalana de neurologia i psiquiatria, celebrarà sessió científica, a les set del vespre, al Collegi de Metges.

S'exposaran les següents comunicacions:

Psicogènesi i psicoteràpia de la paranoia, R. Sarró.

Cas d'encèfalo-mielitis familiar, Rodriguez Arias (B.)

Manifestacions aquinètiques i inhibitòries en el curs de l'atac epilèptic, E. Tolosa.

CIRURGIA. — El Comitè de Cirurgia de la Secció Comarcal de Barcelona del Sindicat de Metges de Catalunya, es reunirà demà, dimecres, a les deu de la nit, a l'estatge social del Sindicat de Metges (Consell de Cent, 331), per tal d'acordar les bases de prestació de serveis dels metges cirurgians a les entitats d'assegurances sobre la salut.

Baudelaire, poeta

El senyor J. J. A. Bertrand, director de l'Institut Francès i professor de literatura francesa de la Facultat de Filosofia i Lletres de la nostra capital, donarà demà, dilluns, dia 7, de set a vuit, una conferència sobre "Baudelaire". L'entrada serà lliure.

La Societat de Pediatria dedica un homenatge al metge Joan Casassayes

Dijous vinent tindrà lloc a la Societat Catalana de Pediatria un homenatge dedicat al Dr. Joan Casassayes. En el dit acte el nostre company el senyor Jeroni Moragues llegirà "Estampes", de Joan Casassayes, considerat com a home i com a assidu concurrent al quart pis del Liceu.

CHASSAIGNE FRERES
Discos - Rotllos - CLARIS, 49
Pianos - Autopianos - Gramòfons

Envieu les notes en català!

LLETRES

El premi Crexells 1931

Prudenci Bertrana, autor de "L'Hereu", és homenatjat pels seus admiradors

Després d'haver-se hagut d'ajornar repetides vegades, diumenge, finalment, tingué lloc la celebració del merescut homenatge a Prudenci Bertrana, que palesa, ultra l'estima que mereix dels seus amics, l'adhesió lluc llur tasca, sempre orientada en un veritable sentit patriòtic, obté de tots els bons catalans.

Després d'una estona de contertúlia, tot esperan tl'hora de l'àpat, van asseure's a la taula presidencial, al costat de l'ilustre novellista homenatjat, la seva esposa Neus Salazar, la seva cunyada Eugènia Salazar, Aurora Bertrana (filla del novellista), la notable actriu Maria Morera i els senyors Rahola, Pellicena, Melcior Font (en representació del conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Gassol), Navarro Costabella i Josep Marill, de la comissió organitzadora.

Entre els assistents al banquet recordem haver vist els senyors Domènec Guansé, Costa i Deu, Llorens, Ramon Vinyes, Aurea de Sarrà, Josep Planes, robert (alcalde de Sitges), Alfred Gallard, Carles Sentís, Eudald Costa, Modest Sabater, Roig i Llop, Ostavi Saltor i senyora, Mateu Pou, Joan Tomàs, Joaquim Borralleras, Pompeu Fabra, López Llausàs, Jaume Fonolleda, Josep Maria de Segarra, Just Cabot, Freixes, Josep Maria Nadal, Biosca i senyora, Jaume Vilaró, Bohigues, Daimau Costa, Joan Traper, Jaume Marill, Josep Crespi, Cruset, Rocarol, Renart, Verdaguer, Antolin Monroi, Rosquelles i Alessau, Rosich, Catalan, Camil Bofill i Daniel López per "Nosaltres Sols", i molts d'altres, els noms dels quals lamentem no recordar.

El banquet transcorregué animadíssim. A l'hora dels brindis, el senyor Navarro Costabella, en nom de la comissió organitzadora, donà les gràcies als qui havien volgut assistir a aquest acte d'homenatge i llegí seguidament les nombroses i altament representatives adhesions que es reberen.

Llegí les del president de la Generalitat, senyor Macià; de Ventura Gassol, de Noguer i Comet, Ferran Agulló, pel consistori dels Jocs Florals; del Centre Català de l'Havana; de l'Associació d'Amics del Teatre; de "Nosaltres Sols", de Lluís Duran i Ventosa, de Joaquim Folch i Torres, dels Amics d'Ignasi Iglésies, de Víctor Català, d'Alfons Maseres, de Puig Pujades, de la Biblioteca Sabadellenca, de Lluis Bertran i Pijoan, de Carles Rahola, de Claudi Ametlla (governador de Girona), de J. Farran i Mayoral, de Ramon Ahlberch, de Pi i Sunyer, de Bartomeu Rovira, del Centre Excursionista de Barcelona, de Prat, Junta de Museus, de Riba Balcells, Casal Català Martinenc; Manuel Brunet, Pere Mialet, Alexandre Cardunets, de Francesc Mas i Abril, de Carles Riba i Clementina Arderiu, de Maria Teresa Vernet, de Joaquim Ciervo, de Vidal Vives, de Frederic Lliurat, d'Emili Graells, de Miquel Farrà, de Joan Duch Aguiló, de Regina Opisso, de la Penya Hostal del Sol, de Millàs Raurell, d'Alexandre Plana, d'Antoni Costa, de Plàcid Vidal, de Moran, de Soler de Sojo, de Rafael Tasis Marca, de Manuel de Montolin, de l'Associació de Teatre Selvatí, d'Angel Fernàndez, de Pous i Pagès, de Tomàs Carreres Artau, de Jaume Carrera, de Pujol i Algueró, de Xavier Regàs, de Joaquim Ventalló, d'Andreu A. Artís, de Sugranyes de Franc, de Roig i Rebentós, de Rius Comte, Tort, de Solà Angiada, de Marian Carratalà, del Deganat de Rossell, de Pere Vergés, de Jaume l'Associació de Mestres, de Carles Soldevila, de Joan Llongueres, de Badia i unes quartilles de Joaquim Ruyra, que foren llegides pel propi senyor Navarro Costabella i que publiquem a continuació:

"Xacres de la vellesa i circumstàncies especials m'han privat d'assistir a aquesta festa; però hi sóc en esperit i, unint-me als brindis dels que hi concorreu, aixeco la meva copa a honor del mestre Prudenci Bertrana, una de les glòries més sòlides de la nostra literatura i un dels meus amics més antics i més dignes de consideració.

Novell escriptor, acabava jo de publicar "Marines i Boscatges", quan un dia, a Girona, on havia anat a fer un curt sojorn, vingué a saludar-me un inconegut poc més jove que jo, que em fou presentat com a pintor i que, amb les seves manifestacions de devoció per la meva obra em deixà sorprès i deliciosament afalagat. I encara no en tingué prou d'haver-me elogiat, volgué també obsequiar-me amb un present, i em regalà una de les seves taules pictòriques que representava un interessant recó de paisatge gironí. Són gentileses que impregnen el cor d'un perfum que no se n'esbrava mai més.

¿Qui m'havia, de dir que aquell pintor havia d'ésser el gran novellista que en el dia d'avui homenatgem?

No, però, vaig trigar molt de temps a admirar els seus dots literaris en "Josefat" i en "Els nàufrags", dos preciosos llibres que, al meu parer, li permetien disputar el premi de la nostra novellística als més famosos dels seus conreadors.

I el seu talent no ha pas desmerescut, després; ans s'ha anat confirmant amb noves produccions formidables.

Jo no aprovaria pas sense reserves, en alguns aspectes, l'exemplaritat de les seves obres per al gros públic; però reconec que són dictades per un alt esperit de sinceritat i que descansen en un estudi de documents reals que mereixen l'atenció i la discussió dels bons pensadors.

El nostre Bertrana és un enamorat de la naturalesa, i un enamorat correspost que en rep sovint revelacions extraordinàries.

El seu llenguatge no s'ha format amb el dels llibres, sinó amb el viu i vibrant del poble; és el dels sonyorsi i menestrals de les nostres viles emporganeses, gironines i selvatanes, i el dels pagesos i bosquerols de l'extenso comarca on estan situades; el de tots ells, en una meravellosa suma de totes llurs varietats, harmonitzada i estilitzada; un llenguatge riquíssi mi ferm, no copsat vagorosament i com de passada, sinó viscut i entès amb aquella lluminosa intuïció que només pot ésser filla de múltiples comunicacions espirituals.

Heus ací, amics meus, perquè la glòria del nostre homenatjat és una glòria racial que reflecteix sobre nosaltres i sobre tota la nostra gent. Honorant-lo, ens honorem.

Jo brindo entusiàsticament a la seva salut i desitjo que Déu li concedeixi llarga vida i poderosa inspiració."

La bellíssima dedicatòria del mestre Ruyra fou llargament ovacionada.

La presidència estava ocupada: a la dreta de l'homenatjat, l'escriptors senyor Melcior Font, que ostentava la representació del conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Gassol; la senyora Neus Salazar de Bertrana; el senyor Pellicena i la germana política d'En Bertrana, senyora Eufèmia Salazar. A l'esquerra hi tenia la seva filla Aurora; el diputat a Corts senyor Pere Rahola, l'actriu senyora Maria Morera i l'escriptor senyor Navarro Costabella, de la Comissió organitzadora de l'homenatge.

El dinar transcorregué molt animadament, i, a l'hora dels postres, l'esmentat Navarro Costabella donà compte de les adhesions rebudes.

Inici àels parlaments, per fer ofrena del dinar, el poeta Josep Maria de Segarra amb el següent parlament:

Senyores i senyors:

Jo no diré allò que en moltes ocasions en què s'escau d'haver d'oferir algun banquet el designat diu: Jo no m'exclamaré amb allò de "no sóc orador", "em manquen condicions per a complir la comesa", etcètera, etcètera. Jo estic content, molt content, de poder fer l'ofrena d'un banquet com el que celebrem, perquè al país nostre, a Catalunya, aquelles valors que fins ara s'havien situat com a representatives del catalanisme, sembla que restiu una mica oblidades.

I us dic, estimats amics, que si en els moments d'opressió, en els moments de lluita del catalanisme sentiem aquestes coses nostres amb entusiasme, ¿com podem entendre que ara, en el moment en què sembia que arribem a aconseguir els ideals *politics nostres*, ens en oblidem? Jo us dic que ara més que mai cal que prosseguim aquella tasca, ara que l'enemic no ens persegueix; cal que vetllem per les nostres essències de personalitat, perquè ara és quan més correm el perill de perdre'ns. I en aquestes ocasions en què s'obliden, doncs, aquelles coses que són justificació de la nostra ànima catalana, en què tot s'ho emporta la política, jo crec que homenatges com el que celebrem tenen una representació integral de catalanitat i són una viva manifestació patriòtica.

Es diu que no es venen llibres ni la gent va al teatre català, però jo no sóc pessimista, ni crec que ho sigueu vosaltres. Tinc una gran confiança en el nostre poble. Les èpoques passen. El cor de Catalunya no és mantingut per aquells qui l'expressen, sinó per aquells que l'animen, i en aquest sentit, més que unes eleccions guanyades o perdudes, crec que hi vol més unes quantes novelles que siguin ben escrites.

Conta la ja vella admiració que sent per Prudenci Bertrana, com es delitava ja de petit a llegir les seves proses, literatura viva, racial, punyent, coronada ara amb el Premi Crexells.

Dedica un fervorós record a l'amic enyorat Joan Crexells, l'home d'una catalanitat integral, del qual diu que ben guanyat tenia que es posés el seu nom a un premi com el que ell encapçala. Explica la creació mai prou agraïda del Premi Crexells i afegeix que en els banquets d'homenatge al guanyador es parla poc d'aquell il·lustre català.

Doncs bé: ara, amic Bertrana, jo us ofereixo, a vós que sou model de moralitat, austeritat i patriotisme, aquest banquet d'homenatge. Us l'ofereixo per tota la vostra vida d'escriptor, exclusivament d'escriptor, sense barrejar-vos en altres activitats tèrboles que us haurien privat d'ésser-ne veritablement, i que, per tant, us haurien sostret a Catalunya. Us l'ofereixo per tota la vostra humilitat, per tot el que heu sofert, per tota la catalanitat, pels vostres seniments morals que heu incorporat amb els vostres llibres dels nervis de tothom. I us l'ofereixo per la flama intensa que us ha animat sempre en interès del nostre Nom: Catalunya.

El parlament del poeta J. M. de Segarra fou premiat amb una ovació entusiasta.

El següí en l'ús de la paraula el poeta Ramon Vinyes, que féu notar que ho feia en nom dels amics de la Penya Vilaró, on es reunien cada dia. Afegí que la seva "penya" era la negació de les altres, segons havia manifestat Prudenci Bertrana en anarhi per primera vegada; hi ha esperit de convivència, no estan reunits ni per una ofensiva ni defensiva. Elogià vivamet l'obra de Bertrana.

El senyor Pere Rahola en aixecar-se es justificà de fer-ho pel fet d'ésser membre del Jurat del Premi Crexells, dient que parlava en nom de molts i molts anònims patriotes que contribuïren a fer viable aquesta idea d'instaurar aquest premi. El senyor Rahola fou vivament aplaudit.

El senyor Navarro Costabella digué que es considerava autoritzat per a fer constar l'adhesió de tots els periodistes de Catalunya, i remarcà la personalitat de periodista en el més alt sentit de la paraula que posseeix Prudenci Bertrana.

Finalment l'homenatjat, amb emoció que no podia pas amagar, s'aixecà enmig d'una ovació que se li tributà a peu dret, per adreçar la paraula als assistents al banquet.

DISCURS DE L'HOMENATJAT

Perdoneu que us porti escrits els mots que he de pronunciar. Altrament, potser no us els podria pas dir per bona voluntat que posés a dir-vos-el. Jo no m'havia trobat mai en un trànsol com el d'avui. Em creia de bona fe passar per aquesta vida sense ensopegar amb l'entrebanc d'un homenatge. Un mes endarrera, gràcies a la gentilesa mai no prou agraïda d'uns amics de tertúlia, dels intellectuals gironins i dels meus companys de crítica teatral, jo em trobava poc o molt entrenat en aquestes disbauxes. M'havien vacunat una mica contra l'emoció. Ara em trobo indefens; completament convençut que no serveixo per a homenatjat. No pod'a sospitar mai el que ara em passa.

La pedra, quan és feta de la mà, no sap on va. Ben cert.

El mateix sembla que succeeix amb els qui tenim la dèria d'escriure. Jo, a quaranta anys, no havia escrit sinó les lletres que tot jove que no sigui analfabet ha d'adreçar fatalment a la promesa. Un jorn, en una mansarda de Girona, vaig entendrir-me en front d'un niu d'orenetes; vaig provar de fixar el meu entendriment en el paper, i ja vaig estar llest. A tomballons, a tomballons, mireu on he vingut a raure. Així em teniu encara no refet de la sorpresa, de l'estabalotament, del xoc amb un cantell de la glòria. I això us ho conto perquè sapigueu que jo no sóc allò que se'n diu un literat. Jo no he donat mai literatura. Jo he donat els meus engrescaments, els meus amors i els meus odis. A mi tot això m'asfixiaria si no pogués fer-ho compartir als altres; a mi tot això em tuig per la punta de l'estulogràtica, com l'electricitat per la punta dels parallamps. I quan un hom dóna el fluid de la seva vida, li fa un efecte estrany que li parlin de sintaxi, d'estil, de llenguatge, de cànons i d'escoles i de si esguarda endavant o endarrera.

Ja em guardaré, com d'esculdar-me, de demanar un lloc entre els intellectuals, Hauria de saber massa coses, de sostenir massa discussions, d'adular i suportar que m'adulessin. Deixeu-me fer via armat del meu instint i duent a l'esquena el fardell una mica pesat dels raeus records i experiències. Molt sovint, naturalment, em sembla caminar sense guiatge i abandonat de tothom. Llavors és per a mi un consol inefable trobar un germà meu incognegut que em saludi amb un cert respecte, i m'expliqui que una obra meva li ha fet perdre hores de dormir, li ha fet apagar el llum de la seva tauleta de nit a quarts de dues de la matinada. Tanmateix ja no he treballat per a mi tot sol; ja no sóc un egoista, un tránsfuga del paradis perdut, un cigne (perdoneu la immodèstia de comparar-me amb un ocell mitològic) que canta la seva agonia.

Havia fet alguna cosa útil, havia guarit, si més no, un enlleiment o una còbria; havia posat el meu bàlsam damunt la dolor aliena.

Ara, en aquest instant, per a mi inoblidable, tinc el dret de creure que els qui sou ací heu apagat el llum del capçal del vostre llit a dsehora. El mateix puc dir, encara, dels qui són absents i han tramès llur adhesió.

De manera que jo, que tenia la sensació, una mica depriment, de caminar per una mena d'ermot lluny de mirades i de reverències, anava errat de mig a mig.

Ni jurant-m'ho no hauria cregut que em seguissin tantes mirades i tantes voluntats. Mai no hauria somniat de tenir tants addictes. No són tants com els que va tenir En Lerroux a l'àpat del Ritz, però ja són prou i són millors, ja corullen la meva ambició, ja m'honoren més del que mereixo.

No ho dic pas per primera vegada: la més gran de les satisfaccions que m'ha fet sentir el Premi Creixells, potser no hagi estat el guany ni la glòria, sinó la impensada troballa d'una companyonia sincera, d'unes amistats efusives: companyonatges i amistats que jo, esquerp i impolitic com sóc, dubto molt que hagués sabut fomentar. I jo, que em creia pobre, em trobo ric; jo, que no he homenatjat ningú, em trobo homenatjat. La meva única aspiració de narrador i cronista era exclusivament de donar-me a mi mateix la petita vanaglòria d'assolir un planell, mai no el cimal.

Pujava amb calma, afeixugat, a voltes trist i desconfiant de les meves forces... Però heus ací que, de sobte — oh, meravella!, — em trobo amb una colla de mans que s'allarguen, que vénen a cercar la meva, que cuiten a prendre-la a fi d'ajudar-me en la penosa ascensió.

No cal pas que us digui com el vostre capteniment em reconforta i m'entendreix. I això no es paga amb discursos de sobretaula, amics meus!

Cal pagar-ho amb una gratitud perdurable i sòlida, fent-vos promesa de tornar a emprendrela pujada amb nou delit, amb el delit que he rebut de vosaltres, fins que les cames em diguin prou, o fins que el nostre seny, si és que no l'hem perdut, ens digui plega, plega que rapapieges! I vosaltres, en donar-me coratge, m'haureu donat també consol, car enderiar-se a recordar literàriament, és oblit, i oblit, tanmateix, és viure. I no he de tornar a la brega santa per vanitat, sinó perquè no sé fer res més, i les meves proses són la millor cosa que jo puc ofrenar als catalans i a Catalunya.

Ara voldria saber, per acabar, de quina faisó donar-vos les gràcies. No és el meu fort la gentilesaò no és el meu fort el ditirambi, ni el lirisme, ni l'altisonància.

Jo tinc el rubor dels meus sentiments íntims. Jo callo quan peno, callo quan pateixo, callo quan admiro. Tinc un odi feroç a les frases de recanvi, aquelles que es fiquen en un carregador i s'engeguen en els atracaments de la politesa com les bales d'una browing.

Am btot, jo desitjaria deixar-vos ben convençuts que no sóc un ingrat ni una ànima freda, ni un d'aquells que troben molt natural que se'ls posi damunt d'una penya i se'ls encensi.

Jo, en aquest final, difícil, encara que algú s'esgarrifi, adopto la forma antiga i pagesívola, i dic senzillament: grans mercès a tots, grans mercès a qui, d'antuvi, feren possible aquest acte; grans mercès als qui l'han organitzat i als qui li han donat brillantor amb llur assistència i amb llur adhesió, i als qui me l'han ofert i m'han obligat d'abaixar la cara amb llur elogi.

Recordeu-ovs que m'heu fet un gran bé, i que jo no he d'oblidar-ho per anys que visqui.

Després d'aquestes paraules esclataren sorollosos aplaudiments.

Prudenci Bertrana tornà a prendre la paraula, i digué: Unes paraules, encara.

D'aquest acte d'avui caldria que sortis alguna cosa pràctica. Seria per a mi una d'aquelles satisfaccions que marquen una fita en la vida, si del que us vaig a proposar nasqués una realitat.

Em sembla que ningú, a hores d'ara, no pot negar l'existència d'una perillosa crisi del nostre teatre. Descomptant l'"Espanyol" (que sempre cal descomptar-lo quan es parla de teatre català), funciona solament el Romea. El Romea, fins ja alguns dies, havia actuat a base de traduccions i d'obres, artísticament parlant, molt poc recomanables. Evidentment, descomptant mitja dotzena d'autors, que poden fer quelcom digne, ens trobem que la criei ateny la producció, així com els intermediaris, diguem empreses i còmics.

Jo estic completament cert que fóra un estímul per uns i altres, la insturació d'una recompensa que s'ho valgués, destinada a l'escriptor teatral que escrivís o publiqués una obra que, a judici d'un jurat competent, fos considerada la millor de l'any.

En una paraula: el que s'ha fet amb la novella, valdria la pena que es fes amb el drama o la comèdia. Un premi similar al premi Creixells tindria, al meu entendre, una gran acollida; una evident eficàcia. Aquest premi, amics meus, podria dur el gloriós nom d'Ignasi Iglèsies, i ell, que tant havia lluitat i patit, fins plorat, per la glòria i honestesa del Teatre català, ens ho agrairia des del seu repòs etern.

Deixo a la consideració vostra la transcendència d'aquesta nova institució i el seu abast i el seu simbolisme.

Matariem diversos pardals d'un tret: honoraríem l'autor de "La senyora Marieta"; oferiríem un estímul a la joventut; una consolació als autors que són refusats pels empresaris a causa d'escriure massa literàriament; criadríem el públic que no voldria deixar de veure l'obra premiada, i, de passada, l'educaríem; demostraríem a les empreses que el comerç ben entès pot maxar juntament amb la dignitat artística, i, si més no, tindrie la consciència tranquilla d'haver fet quelcom en bé de la cultura i del teatre nostrat. Perquè, fixeu-vos-hi, si quan tinguéssim l'Estatut, i begudssim pujat un esgraó vers la cima de les nostres aspiracions, això coincidís amb

PROTECTORA

Concursos de lectura i escriptura

Abans del període dictatorial, l'anunci d'un concurs de lectura i escriptura catalanes era com una campanada que es donava per deixondir els que tot i reconèixer la importància del coneixement de la nostra llengua no la tractaven com ella es mereixia. Al seu ressò molts infants començaven a practicar-la; molts mestres destinaren cada dia més hores a fer-la llegir i escriure. Venia el concurs: es premiaven infants i mestres. Això representava nous adeptes per a l'obra nostra, i un petit avenç en la difícil tasca de convèncer la gent de la conveniència de l'ensenyament en la llengua vernacla.

Hi hagué un moment en el qual el nombre d'aquests concursos fou gairebé exemplar. Totes aquelles entitats que tenen consciència de llur missió cultural dins les barriades ciutadanes o pels pobles i vilatges de Catalunya organitzaren, amatents, llur concurs de lectura i escriptura. Hom recaptava premis, hom obtenia dels mestres llur col·laboració, hom celebrava un concurs, en el qual noies i nois del poble mostraven, amb llur amor a la llengua, llur avenç en l'ordre de la instrucció.

Alguns infants d'ahir, homes fets avui, deuen llur coneixement literari de la nostra llengua a aquests concursos de lectura i escriptura catalanes per a infants de tots dos sexes.

Han passat anys i la gebrada ha estat terrible. Ha vingut després un natural reconeixement de la necessitat de l'ús del català a l'escola i la seva entrada en molts llocs dels quals havia estat foragitada. I hom pregunta: ¿calen ara concursos de lectura i escriptura?

Ens sembla que la resposta no és difícil. Ara en calen més que mai. Si avui es comença a ensenyar en la nostra llengua i a estudiar la nostra llengua, convocant concursos mobilitzarem molts més infants i farem decidir a molts que encara dubten, i allora que la fem estimar més, començarem a veure els resultats obtinguts.

Delegacions de la "Protectora", de "Palestra", entitats patriòtiques, coopereu a la catalanització del nostre poble: ¡organitzeu concursos de lectura i escriptura catalanes! ¡Presteu-hi el vostre ajut! ¡Feu-hi concórrer els vostres fills!

T. I.

MERIDIANS
per FOCIUS

** Literatura burgesa.—*Per a Bela Zsolt, poeta i novellista hongarès de la jove generació, la burgesia durant 150 anys no ha donat més, en literatura, que la novella corrent, el llibre per al gran públic, la comèdia teatral i l'argument del film. "Tota obra que despassa aquests tres gèneres despassa els marcs de la concepció burgesa." "La burgesia no ha creat ni inspirat mai una literatura com han fet adés l'Església o la monarquia." Nombre d'autors d'origen burgès se separen de la burgesia: Zola, France, Rolland, Shaw. Llurs adversaris—Barrès, Péguy, Bourget, Maurras, Daudet—no són especificament burgesos sinó monàrquics catòlics. Entre els pocs literats a assenyalar com a creació burgesa Zsolt assenyala Ibsen i Lewis. Els temes d'Ibsen són clarament burgès. "El fet que aquest escriptor s'hagi alçat contra la seva classe i hagi combatut la seva ideologia, la seva moral i les seves convencions és, en certa manera, el símbol de la situació tràgica de la burgesia. Mentre els dramaturgs dels reis representaven llurs herois grans fins en llur caiguda, que els autors del poble en posen de relleu la noblesa i el pintoresc. Ibsen, el dramaturg burgès, no fa sinó demanar l'egoisme, la mentida, la hipocresia, els prejudicis i la terrible solitud de la gent de la seva classe." Per a Ibsen l'ideal de l'home és l'individu, el burgès que s'eleva al damunt del seu medi i que la seva classe refusa. "Però aquest ideal és un producte purament teòric o filosòfic: la reacció d'una ànima orgullosa i plena de pessimisme nòrdic, ferit de mort. És el ressentiment de l'individu, que aspira en va a la solidaritat humana i social, contra la societat a la qual no pot adaptar-se." Quant a Lewis, amb Babitt ha mostrat no solament la petitesa de la burgesia americana, sinó bé, abstracció feta dels seus trets exteriors específics, un tipus universal. "Heus ací la tragèdia de la burgesia. No tolera els profetes, tot al més els advocats; no tolera els hereis, tot al més els poseurs; no suporta l'art el qual serveix de model. El burgès és un ésser essencialment servil, tement obertament tot ço que pertany a les classes superiors. És sentimental, s'interessa a la sort dels més febles. És perquè s'adapta, doncs, per endatrant a les idees de les quals presenti l'advenidor. El burgès s'interessa pels reis, pels aristòcrates, pels papesos i pels proletaris, i només en darrer lloc per la burgesia." D'ací, segons Bela Zsolt, la manca d'un ideal espiritual burgès.*

la mort o l'agonia d'algunes coses sagrades per l'esperit de Catalunya, no ens caurà la cara de vergonya? ¿No restarie mals ulls de tothom com uns deixats, com uns xerrameques indignes de governar-nos sols? Per a dur a bon terme això que acabo de proposar caldria, naturalment, haure l'adhesió de tothom i l'ajut material de persones i corporacions que no hem pas d'assenyalar en aquests moments.

En fi, jo exposo la idea amb el bon intent que sigui acollida i posada en pràctica com més aviat millor, ara mateix si pogués ésser. Declaro honradament que no és meva la idea; jo l'apadrino amb entusiasme; i com que sembla que avui jo sóc el centre on convergeix la benvolença dels reunits, poso el eu petit prestigi al servei d'aquesta nova causa prou bona i santa per a triomfar. I qui més hi papiga més hi digui; jo, amics, meus, ja he dit.

En acabar els seus mots, Prudenci Bertrana escoltà una ovació entusiasta.

El senyor Lluelles demanà que se li permetés de dir alguns mots per a protestar que en un acte com el celebrat no hi hagué altra representació dels còmics catalans que la de la senyora Morera i la seva. Es lamentà d'aquesta actitud.

Tot marxant els concurrents testimoniaren, una vegada més, llur cordial felicitació.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores

Els punts cardinals

Una edició monumental de les obres de Tolstoi :: Austria, amable refugi :: Un "carrer Apollinaire", a París :: Les rareses del feixisme

Les edicions d'estat de Rússia preparen l'edició monumental de les obres de Tolstoi. La dirigeix Vladimir Txerktov. Constarà de 90 volums, dels quals quaranta-dos són en curs d'impressió. Aquesta edició comportarà molts inèdits, particularment la correspondència i els diaris íntims de Tolstoi. De la seva correspondència hom ha descobert deu mil cartes seves i prop de quaranta mil cartes que li foren adreçades escrites en totes les llengües. L'edició comportarà també tots els fragments, nombrosos, de novella, que Tolstoi havia desistit d'incloure en els llibres i treballs de joventut, inèdits. Contindrà aixímateix la majoria dels treballs sobre temes socials que no havien pogut ésser publicats a Rússia a causa de la censura tsarista. Una de les obres inèdites més interessants es titula *Per cada dia*. És una col·lecció de màximes i de pensaments, els uns de Tolstoi i els altres emmanllevats a Kant, Pascal, Sòcrates, Schopenhauer, Proudhom i Kropòtkin.

** Heus ací que diu, de l'Austria d'avui, un escriptor italià, G. B. Angioletti: "L'Austria d'avui és un país amable. Els italians l'hem detestat, haviem després a detestar-lo des dels bancs d'estudi; nosaltres mateixos que l'any 15 teníem divuit anys havíem cridat per places i carrers que calia exterminar l'Austria; durant tres anys vam lluitar contra els seus soldats. Tot això ha acabat. L'Austria és avui un petit país, habitat per senyors autèntics, no per *parvenus*, senyors que als seus bons temps van estar massa distants del cor dels pobles però que avui porten amb subtil i digna elegància llur infortuni. Han conservat un sentit civil de la vida. Saben per secular experiència què cosa és la riquesa i quan fàcil és perdre-la i quanta de desventura comporta. Aquesta Austria nova i modesta d'avui podia ésser un bon refugi per a la humanitat lassa de la dura batalla de l'era que comença. Un refugi especial per als pobles del nord, un refugi cordial, amics de la vida, net de prejudicis mesquins." Angioletti tem que Austria, enduta per la desesperança o obligada pels interessos europeus, s'uneixi a Alemanya. "Aleshores—diu—tot serà perdut. Europa veurà desaparèixer una de les seves darreres gràcies."

** Les Nouvelles Littéraires demanen al consell municipal de París que al nou carrer obert que va a Auteuil del carrer Lafontaine al carrer Gros se li doni el nom del gran poeta Apollinaire. Guillaume Apollinaire visqué en aquell barri molts anys.

** Tothom sap que els literats feixistes—que no és el mateix que literats italians—s'han pres amb un entusiasme excessiu la substitució del vocabulari d'aquells mots estrangers més comuns en la llengua parlada i escrita. També és sabut que la riota ha estat general a tot el món, començant pels italians de seny, en ordenar-se la substitució de l'internacional "chauffer" per "antesta". Un diari italià, "La Tribuna", ha obert un concurs en el qual es demana la traducció o adaptació a la Itàlia de les següents paraules:

Bar - Berceau - Bonne - Brioche - Brochure - Buvette - Café chantant - Chalet - Charme - Châssis - Chèque - Clakson - Claque - Cliché - Copyrigth - Corvée - Dancing - Feuilleton - Film - Five o' clack - Flir - Franck - Garçonnière - Gilet - Golf (vestito) - Jazz - Masseuse - Ménage - Milieu - Omelette - Paletot - Parvenu - Pedant - Pied-à-terre - Raid - Récord - Redingote - Regisseur - Rez-de-chaussée - Sandwich - Silhouette - Smoking - Suite - Surtout - Tabarin - Talt - Taxi - Vermouth - Vis-à-vis - Viveur."

MUNICIPI

DECLARACIONS DE L'ALCALDE I DEL PRESIDENT DE LA COMISSIO DE CULTURA

L'ALCALDE, ENTRE ALTRES COSES VA LAMENTAR-SE DE LES DESTROCES OCASIONADES AL PALAU DE PROJECCIONS DURANT EL MITING DELS "JABALIS"

Ahir a migdia, l'alcalde, doctor Aiguader, va rebre els periodistes.

Després de donar-los compte de l'acte d'ahir en inaugurar les obres del Grup Escolar Collaso i Gil, acte que rehabilita el districte cinquè—digué—els parlà de la millora urbana que representaria la construcció d'aquell edifici, especialment pel que es refereix a la visualitat de la vella església de Sant Pau.

També parlà de la visita que féu dissabte passat a l'Asil municipal del Parc. El doctor Aiguader manifestà que calia en el dit Asil fer un canvi complet. Els asilats sans estan en bones condicions; però els folls que hi són hospitalitzats, estan en pèssimes condicions. Això és degut a que allà hi ha tan sols estatge per uns dos-cents i, com que l'endegament de l'assistència als folls a Catalunya és incompleta, se'ls hi acumulen molt més, arribant a l'extrem d'haver-ne d'hostatjar dos i tres a cada cella, cosa que, sovint, empitjora la malaltia dels asilats. Hi ha hagut vegades que els hospitalitzats han sobrepassat la xifra de cinc-cents.

Al contrari del que succeeix a gairebé arreu dels països civilitzats, ha prosseguit l'alcalde, on alguns folls curen, els que reben assistència al Parc empitjoren.

Per acabar amb aquest estat de coses, l'Alcaldia—digué—ha començat a actuar enèrgicament.

L'alcalde es queixà després, de les destrosses que alguns assistents al míting de l'"Alianza de Izquierdas" ocasionaren al Palau de Projeccions, on aquell acte tingué lloc.

Finalment, a indicacions d'un dels periodistes, el qual denuncià l'estat d'abandonament en què es troben les restes del poble iberic al Guinardó, l'alcalde prometé interessar-se per tan tan important afer, a fi que es prengui les mesures necessàries per a resguardar els treballs d'excavació que es porten a cap en aquell lloc.

EL SENYOR COMES, PRESIDENT DE LA COMISSIO DE CULTURA FA DECLARACIONS ALS PERIODISTES

El president de la Comissió de Cultura, senyor Pere Comes, parlant amb els periodistes que fan informació a l'Ajuntament, els pregà que en nom de la Comissió que presideix fessin públic l'agraïment de la dita Comissió a tots els elements que varen contribuir, abans d'ahir, dimenge, al major èxit de l'acte de començar les obres de construcció del Grup Escolar "Collaso i Gil".

—Es molt aconsolador—digué el senyor Comes—poder constatar que l'obra que, amb el concurs de tots els sectors polítics de l'Ajuntament, realitza la Comissió que tinc l'honor de presidir, contemplant la multitud enorme que emplenà per complet l'immens solar de la caserna de Sant Pau, on s'edificarà molt aviat el nou Grup Escolar.

Les nostres multituds obreres demostraren en ocasió d'aquesta festa—afegí el senyor Comes—que tenen un clar concepte de la transcendència que, per al seu esdevenidor, representa el portar a bon terme l'obra de cultura popular que està realitzant l'Ajuntament, la qual cosa aixeca al nivell de les democràcies d'altres països on l'educació del poble és el seu primordial interès perquè es la base on fonamentar tota llur actuació per a conquerir els beneficis als quals tenen perfecte dret. L'adhesió a la nostra obra de cultura, que ahir vàrem poder constatar, ens alenta per a continuar-la amb major entusiasme, si és possible, i confiem que tot el poble de Barcelona es farà càrrec de la necessitat de facilitar els mitjans econòmics necessaris per a desenrotllar-la amb tota la seva amplitud.

LICEU

Represa de "L'elixir de l'amor"

La direcció del nostre Gran Teatre, continuant la série de representacions més o menys artístiques que ve donant-nos enguany, aprofitant les circumstàncies de tothom conegudes, ha tingut la gran pensada de ressuscitar aquesta obra de Donizetti, que entre les moltes que va escriure l'esmentat compositor te el do d'ésser una de les més insípides que li coneixem.

Cal convenir, no obstant, que gràcies a la bona execució que va merèixer dissabte, el públic va suportar-la bé i va seguir-la amb interès.

Hipòlit Làzaro ens donà la sorpresa de cantar el que se'n diu amb vocació d'artista i sense deixar-se emportar per algunes de les seves coses que l'han fet tan original. Va recitar tota l'obra amb delicadesa, sense exageracions i fins direm que amb tot sentiment. La romansa del darrer acte, la millor pàgina de l'obra, fou cantada exquisidament i li valgué una tan forta ovació, que malgrat la seva resistència hagué de bisar-la. Aquest Hipòlit Làzaro és el que hom voldria veure sempre, i fins ens sembla que ell no hi perdria res en els seu prestigi.

L'acompanyaren en l'excellent interpretació que va tenir l'obra la soprano Pilar Duamirg i els senyors Ricard Fuster i Josep Fernández, el primer molt precís en el seu rol de sergent. La senyoreta Duamirg va estar molt justa com a actriu i com a cantant.

L'obra va ésser concertada i dirigida pel mestre Josep Sabater amb tots escrupolositat i aconseguí un moviment d'escena i ajustament en els chors, que no és fàcil de veure al gran escenari i que en aquesta obra jugaven un paper decisiu. Per a tots hi hagueren aplaudiments en abundància. — X.

DESVIACIONS

EL SENYOR QUE PERD EL TREN.

El senyor Herbetxik deu fer cosa d'un any que, de tornada de Brno per afers comercials, es va deixar escapar el tren. Per a passar-se-la bé durant el temps que li restava en una ciutat desconeguda de l'un dia a l'altre va tenir la pensada de fer tot allò que faria el primer transeünt. Passa un oficial, elegant com tots els oficials, i, és clar, el segueix. Entra a sopar en un restaurant? Ell també. Entra, en haver sopat, en un dancing? El senyor Herbetxik també. Balla amb la rossa? El senyor Herbetxik hi balla el següent. Etc. A la sortida, l'oficial es topa amb una noia molt maca amb la qual parla. De bracet, se'n van a un gentil jardinet públic. El senyor Herbetxik els segueix. Però no es va veure amb cor d'ésser tan indiscret i va decidir de donar per fracassat el seu programa. Cap moix se'n va anar a l'hotel a dormir. En entrar a la sala gran s'adonà que hi havia la parella de la noia maca i de l'oficial al moment que es donaven l'adéu. El senyor Herbetxik acorda continuar el programa, t'acosta a la damisella i li explica el que fa el cas. I la noia que li diu: —Poc sou capaç d'imitar en tot i per tot l'oficial.

—Per què?—respon el senyor Herbetxik. Us juro que sí.

—Bé—diu la noia maca—. Sapigueu, doncs, que l'oficial fa tres anys que es va casar amb mi i que fa pocs mesos que ens vam divorciar.

Endut pel seu amor propi el senyor Herbetxik que sí, que s'hi casa.

Ara fa pocs dies que va descobrir que la seva muller li era infidel amb un terç que ja havia motivat el seu divorci amb l'oficial.

Sense voler el senyor Herbetxik, que és un cas de mimetisme memorable, ha imitat en tot i per tot l'oficial de Brno.

Tot això ho explica un telegrama datat a Viena: El senyor que perd el tren. *Amb un argument molt més prim hi ha qui ací, allà i més enllà escriu novelles.*

S'ha intentat novament robar a la Universitat

Ahir a la matinada dos subjectes saltaren la reixa del jard de la Universitat pel cantó del carrer de la Diputació, i forçant la primera porta que els vingué al pas entraren a l'aula de la Facultat de Filosofia, assignada al Dr. Angel Apraiz, professor de Teoria de l'Art.

Els dos lladres, després d'obrir diversos calaixos i no trobar res, se n'emportaren dos guardapols que estaven penjats d'un clau. A desgrat d'aquesta petitesa que es volien endur foren sorpresos, i un d'ells, el que no pogué fugir, escapant-se per la finestra com l'altre, fou detingut juntament amb les valuoses vestidures, que estaven molt acuradament lligades en forma de paquet.

UNIVERSITAT

JOSEP PALAU PARLA DE MUSICA I CINEMA

Dissabte a la tarda, a una aula de la Facultat de Filosofia i Lletres, tigué lloc la tercera conferència del curs de cinema, a càrrec del valuós crític de "Mirador" Josep Palau, el qual dissertà sobre "Música i Cinema".

Després d'unes breus paraules de presentació del President de la Comissió organitzadora, senyor Guillem Diaz Plaja, Josep Palau prengué la paraula.

El conferenciant, ultra les seves qualitats de cineista, ja prou assenyalades, es revela en el seu discurs com un estimable crític musical. La seva intenció fou, del començar a l'acabar, establir una comparança entre diversos aspectes de Música i Cinema.

Estudià la influència del so damunt del Cinema, estudi que fou seguit per un altre que havia d'examinar, per contra, el Cinema influint sobre la Música. D'ací es pogué escatir la probabilitat que així es crei un nou gènere musical, *quelcom* semblant al que succeeix amb la música eclesiàstica, etc. De totes maneres, de moment, encara no es preveu res en aquest sentit.

Fou molt encertat el paral·lelisme que establí en parlar del ritme, entre el que existeix en el Cinema a base d'imatges i el que viu en la Música a base de sons. Es referí, també, a la Polifonia i a supraimpressió. Aquesta darrera avui esdevé més escassa en el Cinema, puix que els directors s'esforcen més i més a fer veure amb la imaginació el que no veiem amb els ulls de la cara.

Examinà, sempre relacionant-ho amb la música, el dinamisme cinematogràfic, exemple els films de Douglas Fairbanks i la immovilitat representada per Clive Brook més que per cap altre.

Així, doncs —conclogué, després de l'apuntat Josep Palau—, conduïts el Cinema i la Música a una estreta relació d'una manera insensible, sense forçar les coses, podran un dia, cal esperar-ho així, ajuntar-se en matrimoni d'amor, no de conveniència.

Prosseguí el conferenciant dient que fins a la data no havíem vist encara un veritable film musical; hem vist, així sí, films amb música. Sempre la música ha estat element perfectament secundari. El músic i el cineista viuen separats, allunyats, un veient-ho tot a través dels sons, de les notes; l'altre, tot a través de les imatges. Cal esperar que el Cinema sigui una font d'inspiració del músic, ara no està encara, aquell, prou madurat.

Examina la història del film sonor i es detura llargament en les seves primeres passes: "Ombres blanques", "El patriota", ell hi veu allí la veritable iniciació del film musical. El cinema parat no ha vingut, en aquest aspecte, a arranjar res, ans tot el contrari.

Josep Palau, després de fer unes explicacions sobre el film d'Enstein, "Romansa sentimental", callà per deixar pas a l'altaveu i a la màquina projectora que féu sorgir de la paret emblanquinada de l'aula les imatges bellíssimes d'aquest film, fins ara, potser, inigualat.

VIDA SOCIAL

L'ASSEMBLEA DEL COMERÇ MAJORISTA

Diumenge al matí tingué lloc al Foment del Treball Nacional l'assemblea de comerciants majoristes per tal de tractar de la qüestió de sous de la dependència.

El saló d'actes principal del Foment era ple d'assembleistes. Hi assistiren moltes representacions del comerç majorista de Barcelona i els delegats de vin-i-dues associacions professionals.

Presidí el senyor Cantarell, de la Lliga de Defensa Industrial i Comercial, acompanyat dels senyors Lluís Bosch Labrús, president del Foment del Treball Nacional; Josep Cabré, president de la Cambra Mercantil; Marià Vendrell, president de l'Institut d'Orientació de les Qüestions Social; Felip de Solà Canizares, secretari de la Comissió organitzadora de l'Assemblea; Andreu Bausili, director de "Economia i Finances", i Joan Carandell, president de la Societat d'Estudis Econòmics, aquests dos darrers amb caràcter particular i en qualitat de tècnics, i, a més, els membres de la Comissió executiva, representants de les entitats de comerciants majoristes.

Parlaren els senyors Solà, Carandell, Vendrell, el regidor Bausili i per últim el senyor Cabré.

Tots els oradors impugnaren l'acord d'indemnitacions per acomiadament de la dependència mercantil i les modificacions que els representants de la dependència tenen presentades al règim de treball vigent.

En general, presentaren aquestes modificacions com no concordants amb el pensar i el sentir de la classe mercantil, sinó d'un anhel socialitzant i desplaçat d'una minoria que s'imposa i que ha de produir, en el cas de triomfar definitivament, greus trastorns econòmics al comerç de Barcelona. Tots, també, feren constar que la posició dels elements patronals no ha d'interpretar-se com a intransigència, sinó defensa davant d'unes imposicions que estan fora de tota possibilitat per al comerç barcelon.

El president, senyor Cantarell, resumí l'acte i llegí les següents conclusions, que foren aprovades per unanimitat, en mig de grans aplaudiments:

Primera.—L'Assemblea declara inacceptable tota Llei d'excepció i tot tracte d'inferioritat en perjudici del Comerç de Barcelona, i desitja ésser posada en condicions semblants a les de la resta d'Espanya.

Segona.—L'Assemblea aprova l'actuació de les entitats comercials majoristes que han convocat aquest acte.

Tercera.—Es nomen un Comitè executiu, que la taula proposa que sigui el mateix que ha actuat i que formi les Associacions que componen l'actual Comitè, per tal que segueixi actuant sota l'ajut moral de les entitats econòmiques de Barcelona, per tal d'obtenir un resultat positiu.

Quarta.—Un ample vot de confiança a l'esmentat Comitè, en el ben entès que aquest suposa l'acatament a les disposicions que el Comitè cregui convenient d'adoptar en benefici del Comerç majorista de Barcelona, i

Cinquena.—Sol·licitar del ministeri del Treball la formació d'una Ponència, integrada per elements patronals, obrers i tècnics, que tingui per objecte d'estudiar un Estatut nacional de sous i condicions de treball per a la dependència mercantil.

REUNIONS

La Junta directiva del Sindicat de Joieria i Argenteria convoca els seus socis a l'Assemblea general extraordinària que tindrà lloc el dia 8 del corrent, a les deu del vespre, al local social, Banys Nous, 1, pral. L'ordre del dia s'avisarà oportunament.

AVUI, 6 TARDA

Sensacional venda a SUBHASTA de les obres de la gran

Col·lecció Valle-Redon

i de pintures culminants d'autors catalans

(Fortuny, Berga, Rossinyol, Cases, Colom, Vayreda, Martí Alzina)

Com totes les grans subhastes de Barcelona, se celebrarà a la **SALA PARES - Petritxol, 5** (organitzadors de les subhastes Estruch, Niubò, Larosa, Saliat, etc.)

Homes Pràctics

Pastilla, 1.25

No és tan sols la dona la que usa amb entusiasme el Sabó Heno de Pravia, perquè té un perfum delitós inconfusible i perquè la seva escuma afina i suavitza el cutis. Els homes pràctics també saben apreciar què val aquest sabó pur, compacte, de gran durada, elaborat amb olis molt fins i amb tan perfecta cura, que no hi ha por que talli o malmeti les mans encara que es rentin moltes vegades cada dia.

Sabó Heno de Pravia

PERFUMERIA GAL. — MADRID. - BUENOS AIRES

Composició a màquina

Per a editors i impressors

Lluna, n.º 8 : Telèf. 18849
BARCELONA

Ha arribat la nit una pastilla de LAXEN BUSTO us arreglarà l'intestí ¡laxant prodigiós!

El Campionat de Catalunya d'Esquís fons

Joan Andreu, del C. E. de C., campió de Catalunya

André Manaud, del S. C. Saint-Gironais, primer de la classificació internacional

El Campionat de Catalunya d'enguany, després de llargues esperes, ha tingut la sort de trobar, per a ésser celebrat, una jornada radiant, en la qual la neu abundant i un dia esplèndid permeteren que la festa esportiva pogués assolir aquella solemnitat que l'actuació dels nostres esquiadors es mereixia.

El diumenge passat La Molina va tornar a reviure aquelles diades d'expectació i d'entusiasme que havia conegut els anys darrers, quan la neu era constant. Els trens de dissabte i l'especial de diumenge anaren completament plens, i cal dir també que marxaren amb tota regularitat. No és exagerat dir que es devia aplegar a les grans extensions de Font Canaleta prop d'un miler d'excursionistes, la major part d'ells esquiadors, els quals, escampats tot al llarg del recorregut, s'interessaren força pel desenrotllament de la carrera i comentaven el pas dels concursants i els probables vencedors del campionat.

El recorregut que es va assenyalar resultà completament nou i meresqué unànimes elogis de tots els concursants. No es va limitar, com fins ara, a establir un circuit al voltant del pla de Font Canaleta i donar-hi diverses voltes, sinó que, cercant-se un trajecte més llarg, només fou necessària una volta per a cobrir els 18 quilòmetres que havia de tenir aquesta carrera. Això s'obtingué fent la sortida davant mateix del Xalet i baixant fins al Sitjar per a enfilar-se després al nivell del Pla d'Anyella, el qual calia travessar abans de trobar el control del viratge, des d'on calia tornar cap a Font Canaleta i La Molina.

Dels 69 corredors inscrits, prengueren la sortida 56, i varen classificar-se'n 41, i aquestes dades ja expliquen per elles soles l'estat realment esperançador que aquestes competicions cada vegada més adquireixen entre nosaltres.

El Campionat de Catalunya d'enguany ha permès que un dels esquiadors més constants, més addictes i més ben dotats trobés a l'últim l'oportunitat d'adjudicar-se un títol per a l'obtenció del qual havia lluitat una pila d'anys sense que el seu entusiasme defallís un moment. Joan Andreu, fins ara, era el segon o tercer classificat obligat de totes les carreres de fons. Podia variar el vencedor, però ell es classificava sempre en els llocs d'honor. Finalment, però, ha tingut un dia superior, el trajecte de la carrera s'adaptava força a les seves facultats, i s'erigí en nou campió de Catalunya d'una manera indiscutible, magnífica, que premiava a bastament tota la seva ja llarga actuació esportiva. El triomf d'Andreu ha deixat satisfet a tothom, començant per Ernest Mullor, l'anterior campió i company seu d'equip, i acabant per tots els corredors que participaren en aquest campionat. Ernest Mullar va mantenir-se a l'alçària i fou l'excel·lent corredor que tots coneixem. El sorteig no li fou gaire favorable, puix que sortí bastant endavant, i a mitja carrera ja havia pres el cap dels corredors, essent ell el primer de passat la ratlla d'arribada. Mullor pot tenir la satisfacció d'haver batut a Henri Clarac, l'esquiador francès que l'havia guanyat a Superbagnères aquest mateix hivern. E Guasch, del C. M. Barcelonès, tot i no estar suficientment entrenat, demostrà ésser el bon corredor de fons de sempre, així com els seus companys d'equip Guerrero i Argueta. Carles Bertrand, arribat en quart lloc, marxà espléndidament fins a Segremorta, però allí es retardà notablement. A notar també el millorament del corredor del C. E. de Gràcia Joan Pablo, el qual obté el cinquè lloc.

Aquest campionat pot assenyalar-nos també l'aparició d'alguns corredors novells que siguin continuadors dels que encara es mantenen en primer rengle. Ultra Roig i Torres, que començaren a córrer l'any passat i que enguany se situen bé, adjudicant-se el vuitè i desè llocs, cal assenyalar l'actuació d'Emili Ermengol, el guanyador dels juniors ara fa un parell d'anys, i que en córrer la seva primera carrera de fons obté un encoratjador onzè lloc, seguit de Josep M. Nubiola, un altre esquiador que per primera vegada es posava els esquís de carrera.

En la carrera internacional, com a digne complement del campionat, han volgut cooperar a donar-li tota la importància els esquiadors de l'Ski-Club Saint-Gironais inscrivint tot el seu equip de corredors amb elements tan bons com Henri Clarac i sobretot André Manaud.

Ja poguérem apreciar-los en els campionats de Superbagnères, on si bé Manud hagué d'abandonar en el fons, va classificar-se segon en el descens i quart o cinquè en l'slalom. (Ell va dir-nos a La Molina que Carles Bertrand havia fet el segon lloc en la carrera d'slalom de Luchon, cosa que encara ignorávem.)

Diumenge a La Molina eren molts els que suposaven el triomf de Clarac, però a mitja carrera ja veiérem que Manaud portava un tren formidable en el pla i el seu domini d'esquís li donava major avantatge en les baixades. Ell fou el primer absolut del dia, però el fet de no poder prendre ni un minut de temps al campió de Catalunya és el millor elogi que pot fer-se de l'actuació de Joan Andreu. Clarac fou batut, com ja hem dit, per Andreu i per Mullor, obtenint el quart lloc de la general. El noruec Kaare O. Hohles, del Centre, després de baixar d'una manera impressionant el difícil tros fins al Sitjar, quedà en sisè lloc. La resta dels francesos es classifiquen, però són amplament batuts per bast. uts esquiadors catalans.

En la classificació per equips triomfa clarament el Centre Excursionista de Catalunya davant el Club Muntanyenc Barcelonès i el Club Excursionista de Gràcia, les úniques entitats que aconsegueixen classificar un mínimum de tres concursants. D'aquesta manera la nostra veterana entitat resul.a detentora pel primer any del trofeu instaurat per la Generalitat de Catalunya per al campionat d'entitats.

L'altra copa, ofrenada per la pròpia Generalitat, se l'adjudica En Joan Andreu, mentre André Manaud guanya la copa de l'Atracció de Forasters.

Ni el més petit incident ni protesta vingueren a enterbolir aquesta jornada tan esportiva, i cal recollir les manifestacions de Manaud, el qual finida la carrera va declarar-se ben estat del recorregut i va confessar que aquesta era la carrera més ben marcada de totes les que ell havia corregut.

Amb els corredors francesos vingué un crescut contingent de directius i de membres de l'Ski Club Saint-Gironnais, els quals restaren molt satisfets de les bones condicions de les pistes de La Molina, i prometeren tornar sovint i concórrer a totes les carreres que s'organitzin. La jornada de diumenge, ultra una demostració de vitalitat de l'esquí català, pot ésser l'inici de la internalització de les nostres pistes de La Molina.

Ara a esperar els vinents dissabte i diumenge, amb els Campionats d'Espanya, per a reviure unes noves diades plenes de lluita i d'espectacularitat.

J. M. G.

Campionat de Catalunya esquís fons

1. Joan Andreu, del C. E. de Catalunya, 1 h. 41 m.; 2. Ernest Mullor, C. E. C., 1 h. 45 m.; 3. Enric Guasch, del Club Muntanyenc Barcelonès, 1 h. 47 m. 3 s.; 4. Carles Bertrand, del C. E. C., 1 h. 48 m. 54 s.; 5. Joan Pablo, del C. E. de Gràcia, 1 h. 54 m. 38 s.; 6. Angel Guerrero, del C. M. B., 1 h. 54 m. 38 s. 2-5; 7. Manuel Argueta, del C. M. B., 2 h 27 s.; 8. Joan Roig, del C. E. C., 2 h. 3 m. 27 segons; 9. Aiximeno, del C. M. B., 2 h. 4 m. 5 s.; 10. J. Torres; 11. E. Armengol; 12. Josep M. Nubiola; 13. Pere Vives; 14. F. Pàmies; 15. R. Monnesse; 16. F. Uteza; 17. A. Serrano; 18. C. Munyasqui; 19. P. Agraz; 20. Xavier Vilaró; 21. Lluís Bertrand; 22. Ramon Sabadell; 23. Ernest Salvies; 24. F. Francino; 25. J. Benavent; 26. E. Llopis; 27. Josep Bril; 82. M. Albareda; 29. J. Tiana; 30. Manuel Guilera; 31. Salvador Corlina; 32. J. Amatller; 33. S. Bonet; 34. J. Mor.

El Centre Excursionista de Catalunya s'adjudica el Challenge de la Generalitat de Catalunya per ésser el seu equip el millor classificat.

Carrera internacional d'esquís

1. Andréu Manaud, del Ski Club Saint Gironnais (França), 1 h. 40 m. 12 s.; 2. Joan Andreu, del Centre Excursionista de Catalunya, 1 h. 41 m.; 3. Ernest Mullor, del C. E. de Catalunya, 1 h. 45 m.; 4. Henri Clarac, del Ski Club Saint Gironnais, 1 h. 45 m. 34 s.; 5. Ed Guasch, del Club Muntanyenc Barcelonès, 1 h. 47 m. 3 s.; 6. Kaare Olov Hobie, del C. E. de Catalunya, 1 h. 47 m. 8 s.; 7. Carles Bertrand, del C. E. de Catalunya, 1 h. 48 m. 54 s.; 8. Joan Pabio, del Centre Excursionista de Gràcia, 1 h. 54 m. 38 s.; 9. Angel Guerrero, del C. M. Barcelonès, 1 h. 54 m. 38 s. 2-5; 10. Manuel Argueta, del C. M. Barcelonès, 2 h. 27 s.; 11. Joan Roig, del C. E. de Catalunya, 2 h. 3 m. 27 s.; 12. De Aiximeno, del C. M. Barcelonès, 2 h. 4 m. 5 s.

Classificació per entitats

1. Centre Excursionista de Catalunya, 1+2+4=7.

2. Club Muntanyenc Barcelonès, 3+6+7=16.

3. Club Excursionista de Gràcia, 5+16+26=17.

Sense classificar: Ateneu Enciclopèdic Popular, Centre Excursionista Sabadell, Centre Excursionista del Vallès, Agrupació Excursionista Catalunya i Cultural Francesc Aragó.

BASCULES
ARQUES
PER A CABALS
PIBERNAT
Parlament, 9 11 - BARCELONA

ELS ESPORTS

Els Campionats de Lliga

El Barcelona, batut a Santander, s'allunya dels primers classificats, que continuen essent l'Athletic de Bilbao i el Madrid

El Racing de Santander vencedor del Barcelona per tres gols a dos

Santander, 7. — L'expectació que havia desvetllat l'encontre Racing - Barcelona F. C., corresponent a la primera divisió de la Lliga, es traduí en un ple complet al camp del Sardinero, puix que el Barcelona sempre que ha jugat en aquesta ha realitzat bellíssimes exhibicions, i el públic desitjava presenciar la lluita del seu equip predilecte amb els campions de Catalunya.

El partit, com la immensa majoria de l'afició esperava, resultà magnífic. El Barcelona continua essent un equip de gran tècnica, malgrat de no ésser l'equip d'anys enrera que les seves exhibicions es comptaven per triomfs, però conserva encara el joc bell de sempre, i el que necessita és renovar algunes velles glòries, i deixar pas a jugadors joves que, sense abandonar la tècnica del joc blau-grana, li donin l'alegria i l'empenta que a jugadors com Samitier i Piera els és impossible de donar.

El Barcelona realitzà un joc de conjunt molt millor que el dels santanderins. Sobretot en les passades curtes controlen la pilota de tal manera que les seves avançades resulten magnífiques, però mancades, en el moment culminant, del davanter que obrí bretxa en una sòlida defensa com és la de l'equip local. La tasca de conjunt fou magnífica, però en les individualitats triomfaren l'actuació dels elements joves Zabalo i Guzman, així com abans eren Samitier i Piera. Goiburu estigué gris completament, i no ens recordà aquell element perillós de fa anys pel seu fort xut i fàcil rematada.

Per línies, la més destacada fou la defensiva, destancant, sobretot, l'actuació de Zabalo, que estigué magnífic.

El Racing, sense fer un partit com els de principi de temporada, posà en la lluita un entusiasme, un braó i una rapidesa digna de tot elogi, vencent el perillós joc català i la seva depurada tècnica amb ràpides i sempre perilloses escapades que creaven contínus perills. Hi hagué un dels seus components que mereix ésser destacat dels vint-i-dos jugadors. Ens referim al defensa Ceballos, que, sens dubte, realitzà ahir el partit millor de la temporada, i gairebé ens atreviríem a assegurar que el de tota la seva vida de jugador. Ben col·locat, de xut segur, valent sense jugar brut, fou una veritable muralla on s'estrellaren la immensa majoria dels atacs catalans. Després dels mitjos, l'actuació de Larrinoa, i en els davanters, Cisco i Larrinaga els millors, especialment el primer, que fou un constant perill per la seva rapidesa.

Vallana sentí un escàndol imponent al primer temps, per la no concessió d'un penalty que creiem que hauria estat just xiular-lo, però a l'àrbitre bilbaí li semblà més oportú d'assenyalar la falta fora de l'àrea perillosa. Com que la falta havia estat clarament dintre l'àrea catalana el públic l'obsequià amb una desagradable serenata, però de mica en mica anà reaccionant, puix que, a part d'aquest error, l'actuació de Vallana en la resta del partit fou admirable.

El públic tributà a l'equip vencedor una forta ovació en acabar el partit. El Barcelona també fou aplaudit.

* * *

Vallana arrenglera els equips en la forma següent:

BARCELONA: Nogués, Zabalo, Alcoriza, Arnau, Guzman, Pedrol, Piera, Goiburu, Samitier, Ramon i Perera.

RACING: Solá, Ceballos, Mendaro Ibarra, Garcia, Larrinoa Sant., Telete, Loredo, Larrinaga i Cisco.

Comença el partit amb gran joguades per part de l'equip blau grana, desbordant els defensors contraris amb un joc de passades curtes que entusiasma els espectadors. Els aplaudiments al Barcelona s'uneixen amb l'escàndol imponent a l'àrbitre, de la qual ja hem fet esment. Cisco cedeix a Loredo, aquest torna la pilota a aquell, que avança ràpid, i agafant-lo el mig i defensa catalans en clar faut dintre l'àrea. Vallana assenyala el càstig fora, i, en mig d'un gran escàndol, es llança la falta, sense conseqüències.

Al cap de trenta-sis minuts de joc s'apunta l'equip local el primer gol. Un centre de Santi és rematat per Loredo d'un tir dur. Nogués rebutja la bala, i aquesta va als peus de Cisco, que marca imparablement el segon gol. Reacciona el Barcelona arribant fins a la defensa santanderenca en un joc de filigrana, que és ovacionat pels espectadors, però Ceballos, en una tarda pletòrica d'encerts, desbarata el joc dels blau-granes.

Al cap de quinze minuts Larrinca cedeix magníficament a Loredo, que avança ràpid cap a al porta catalana.

Cisco marca el segon gol de penalty.

Arnau, col·locat i oportú, marca el primer gol català.

Un minut després, Cisco marca el tercer per al seu equip.

Al cap de trenta-cinc minuts, Ramon marca el segon gol.

Acaba el partit amb el triomf del Racing per tres gols a dos.

Una fàcil victòria de l'Espanyol sobre l'Alavés per quatre gols a cap

Diumenge passat es congregà al camp de Can Rabia regular concurrència. Hi havia més de mitja entrada; la qual cosa, donat que a la mateixa hora i relativament a poca distància d'allí també hi feien un altre partit, és una dada prou eloqüent per demostrar l'expectació hi havia despertllat aquest match. Motius? Al nostre entendre, creiem que són dos: primer, la crescuda victòria que aconseguiren els alavesos a Vitoria arran del primer partit de Lliga que disputaren amb l'Espanyol; segon, la difícil victòria que s'emportaren els líders d'aquest torneig el diumenge anterior al "field" alavès.

Siguin els que es vulguin els motius, el cas es que l'equip de l'Alavés, si bé per una banda—fixant-se en la classificació de què gaudeixen—no hi havia res que fes témer una desfeta de l'onze català, per l'altra banda—fixant-se amb la magnífica actuació que forniren davant del Madrd—feien esperar que hom veuria en el partit que estem comentant una reivindicació del su conjunt. Però ben aviat, així que deixàrem transcórrer breus moments, veiérem que d'aquell equip que antany donava molta feina als nostres principals cercles—Barcelona i Espanyol—ja no en queda, dissortadament, res. No posseeix quintet atacant, almenys no el sabérem veure per enlloc: té una línia mitjana que peca d'ésser massa lenta, tot i essent molt voluntariosa, i un porter que no és el més ferm puntal de l'equip.

Amb baquests factors que hem exposat, no estranyarà que l'Espanyol s'apuntés una fàcil victòria. Si bé els quatre gols a cap en què acaba aquest partit deixa entreveure una diferència de classe entre els dos clubs litigants, a la realitat les coses no anaren de tal manera. L'Espanyol, si bé és cert que dominà molt més—sobretot a la segona part—que els seus adversaris—la seva actuació no acabà de convèncer-nos. Esperàvem que l'equip blanc-blau de la carretera de Sarrià (i fem aquest aclariment perquè no hi hagi confusions, puix que l'Alavès també llueix el mateix "maillot"—faria una actuació més brillant, si hom té present que al seu davant no tenia pas un onze de gran vàlua.

De bon futbol en veiérem en escassos moments, i no cal dir que aquest anà a càrrec de la davantera local, puix que l'altra no donà a penes fe de vida.

EL LPARTIT

A l'hora anunciada, això vol dir que amb molta puntualitat, l'àrbitre senyor Sanchiz Orduña va donar per començada la lluita, i els equips a les seves ordres es van arrenglerar de la següent manera:

Alavés: Urreta, Arana, Deva, Urquiri, Antero, Fede, Paco, Trillo, Ibarraran, Lecuce i Echevarria.

Espanyol: Florença, Arater, Trabal, Cristià, Soler, Pauses, Prat, Redó, Edelmiro, Bosch i Jover.

Va correspondre l'iniciament del joc als fronterers, els quals ben aviat avançaren fins als dominis locals, no obtenint, però, cap resultat positiu.

Contraataca l'Espanyol; Cristià centrà a Prat, aquest engega un xut que anà a parar als peus de Jové, el qual, quan es disposava a rematar, ho impedí Arana, que allunyà el perill.

Portàvem quinze minuts de lluita, i l'atac espanyolista anava prenent per moments més intensitat. Les avançades locals se sovintejaren; la seva davantera tenia moments per marcar, però la poca oportunitat dels seus elements, junt amb la tancada defensiva que feien del seu marc els backs alavesos, impedia que els propietaris poguessin reeixir amb els seus propòsits. Bosch fou el jugador que més es distingí per les ocasions que se li presentaren al seu davant, però hom ha de reconèixer que la desgràcia l'acompanyava, puix que els seus trets, quan no topaven amb un jugador adversari, eren arrabassats abans d'arribar a la seva destinació.

Més tard el joc es portà amb passades llargues, ño que féu que la bala estigués tan aviat a una banda com a l'altra, i per aquest motiu es féu més anivellada la lluita.

L'extrem dreta alavès Paco, en una de les seves escapades, portà la bala vers els dominis dels de la Manigua, llançant un xut que Florença parà amb certes dificultats.

A continuació el mateix jugador s'internà; li sortí al pas Trabal, i es donaren mútuament una topada, de la qual hagué d'ésser retirat Paco per breus minuts.

Quan faltaven escassament dotze minuts per arribar al descans, Rodó féu un centre llarg, que rematat amb molta rapidesa i precisió per Jové passà fregant el lateral. La jugada va ésser una de les millors de la tarda.

En reprendre's el joc, Redó donà un bon cop amb el cap, havent d'intervenir Urreta per tal de desviar la direcció que portava la bala.

Vàrem anotar també una entrada violenta d'Arater a Echevarria, quan quest ja li havia arrabassa l'esfèric.

Prat, amb una bella internada, centrà a Edelmiro, qui a continuació disparà un tret fortíssim, essent parat pel porter alavès. Aquest, pocs minuts després, es tornà a fer lluir en parar un xut molt intencionat de Prat.

A darera hora, i quan ja no hi havia res a fer, l'Alavés arribà amb una avançada fins prop de la porta de Flot renya, havent de desviar aquest a còrner una bala de la davantera blanc-blava. El punt de l'honor no vingué, i heus ac escolat un match que es descapdellà bastant fredament.

ELS GOLS

Se'n marcaren dos al primer temps i dos al segon. El primer s'aconseguí als trenta minuts; anà a càrrec de Redó, d'un tret creuat fortíssim. Tres minuts més tard, l'Alavés fou castigat amb un free-kick; tingué cura d'executar-lo Prat; davant seu un compacte grup de juadors alavesos esperaven poder aturar la bala, però aquesta passà entre mig de les cames d'ells entrant tota sola a la porta d'Urreta.

Al cap de set minuts Bosch fou el qui aconseguí el tercer punt per al seu equip, en arreplegar una bala desviada pel porter adversari; i deu minuts més tard, Edelmiro, d'un tret fortíssim, fou el que posà per darrera vegada el marcador en moviment.

LES ACTUACIONS

Dels guanyadors es destacaren per damunt de tots dos homes: Arater i Cristià. El segu en l'ordre de mèrits Prats. Soler també féu un primer temps excellent, però al segon anà apagant-se lentament. Tots els altres, més voluntariosos que encartats. Florença hagué d'intervenir en tan pocs ocasions que no se'l pot jutjar.

Dels vençuts, el que forní una gran actuació fou la parella de defenses Arana-Deva. El primer més que el segon. El "gol-keeper" quan li entraren els gols poca cosa féu per detenar-los, però darrerament és reivindicà en parar xuts que ja es veien dins la xarxa. De la línia mitjana. Fedo i Antero bregaren amb molt de braó. De la davantera. Paco fou l'únic jugador que donà la sensació de perill. L'arbitratge, excellent.

JOM

D'un passeig a Los Angeles

Diu que s'havien perdut les 400.000 pessetes amb què l'Estat el subvencionava...

Unes declaracions del delegat del Govern al Comitè Olímpic Espanyol ens fan saber que les 400 mil pessetes que va votar el senyor Lerroux essent ministre d'Estat com a subvenció perquè Espanya trametés a l'Olimpíada de Los Angeles una representació atlètica havien desaparegut del pressupost.

Per a nosaltres era una excellent notícia, sinó que acte seguit el nou delegat oficial, responent al caràcter de la seva representació, s'apressava a dir-nos que s'anirà activament a la "repesca" d'aquestes 400 mil pessetes.

I bé: ¿no seria convenient que tots exposéssim d'una manera clara i categòrica el nostre pensament sobre la tan discutida qüestió de la participació olímpica a Los Angeles?

Individualment, així que parleu amb elements esportius, observeu que tots a la una diuen que és una perfecta nicietsa entestar-se a concórrer a les Olimpíades en un moment que el nostre esport està passant una aguda crisi i que s'ha mancat a la més elemental preparació per a formar els equips que podrien anar-hi amb certes probabilitats de fer representar el país un paper un xic airós.

Però hom queda sorprès que així que es tracta d'una manera oficial de la qüestió, tots fan marxa enrera i es mostren decidits partidaris de la participació espanyola a l'Olimpíada.

Compromisos i consideracions d'ordre personal lliguen, pel que es veu, la gent de l'esport, i per a satisfer-les hom no recula ni davant la perspectiva d'anar a fer, una vegada més, el quixot davant les altres nacions.

Car si hom demana al Govern un suport oficial mitjançant la subvenció, el que menys pot fer-se és donar garanties que s'hi anirà a fer un paper digne. Un ràpid cop d'ull sobre l'oblidada preparació atlètica permetrà fàcilment de veure que Espanya no té cap perspectiva de passar d'un tercer o quart rengle, que no és pas el mateix que classificar-se en tercer o quart lloc.

Per això som absolutament contraris a la concessió per part del Govern d'aquest crèdit de 400 mil pessetes, que no respondran a cap altra cosa que la de proporcionar un viatge de plaer sota un pretext esportiu.

Creiem que en aquests moments l'Estat no es troba en disposició de córrer una despesa tan fútil i tan innecessària, però si realment amb ella es vol palesar la preocupació dels governants per la cultura física, té, de moment, moltes altres maneres de fer-ho que no sigui encoratjant l'esport professional o d'ostentació, majorment si aquest no té cap probabilitat de fer un paper airós en la competició de què es tracta.

Amb aquestes 400 mil pessetes podria dotar-se moltes escoles del país del material necessari i d'un modest professorat d'educació física, que és per on ha de demostrar l'Estat la seva protecció i el seu interès a aquests vitals problemes. — *N.*

El Catalunya és batut pel Betis de Sevilla per un gol a cap

Un partit més perdut pel Catalunya i que de no perseguir-lo l'adversitat creiem que hauria pogut guanyar.

La voluntat amb què actuà el Catalunya, el major domini sobre el seu adversari i la millor qualitat de joc són els mereixements suficients d'una victòria, però el Catalunya topà amb onze jugadors de gran corpulència, i per tant, abusadors de la seva qualitat física, i amb un àrbitre que no els duia gaire simpatia, i això va ésser laseva desgràcia.

I si tot això passa als nostres camps, en els quals ja tots els equips visitants s'hi veuen en cor, què és el que passarà en els partits que va a jugar als camps dels adversaris.

El Catalunya, com ja hem dit, jugà molt més que el seu adversari i anul·la per complet el joc dels sevillistes, puix que no els deixà desplegar e: la forma que tenen per costum: únicament se'n salvaren a estones els dos extrems.

Però amb això no en tenien prou: els calia posar un xic més de decisió en el moment que els gols han de marcar-se, i això estava molt lluny de succeir en aquells cinc voluntariosos davanters.

El Catalunya tingué una bona línia defensiva i uns discrets mitjos, i això els valgué molt.

Per altra banda, tingué la fatalitat que es lesionés Lluch, l'únic davanter de més eficàcia, el qual actuà tot el segon temps reservant-se, i això, com és natural, els féu perdre molta efectivitat en els seus atacs.

El Betis, com ja hem dit, no pogué gallejar d'un joc cohesionat, gràcies a l'efectivitat destructora dels nostres jugadors, si bé, però, obtingué llargs i perillosos atacs, dels quals saberen sortir-se'n els nostres defenses.

Els seus mitjos, un xic feixucs, i els davanters, molt cobejosos, però desorientats per la defensiva de l'adversari. Els dos extrems foren els que més es destacaren, si bé Timimi es mostrà superior a Sans.

Tots, però, feren gala d'una duresa gens noble, quan es té un contrincant com aquests onze jugadors del Catalunya. A tothora aportaren l'abús de la seva corpulència, i els nostres jugadors s'hi tornaven com podien, i val a dir que algunes vegades en varen treure profit.

La victòria assolida per aquest equip damunt el Catalunya no és, doncs, gens meritòria, oi més quan d'haver estat un altre l'àrbitre—un altre que hagués actuat amb tota imparcialitat—les coses potser haurien rutllat per un altre camí.

Que ens digui sinó, el senyor Ostalé, per què no concedí aquell gol entrat pel Catalunya quan el marcador no havia funcionat encara. I si allega que la bala no va entrar al marc, li direm que un àrbitre pot no veure com una bala traspassa la divisòria, però quan ho fa per dues vegades (quan la bala va ésser treta de dins per un defensa i quan per segona vegada va ésser treta de dins pel porter) ens costa molt de creure que no ho ha vist en cap de les dues. A no ésser que aquest àrbitre sigui candidat a una revisió.

* * *

El partit començà amb una escapada del Betis, el qual aconseguí llançar un còrner contra el Catalunya sense resultat.

Després el Catalunya efectuà una sèrie d'atacs perillosos al camp sevillà, però no tingué efectivitat en els remats. Finalment un xut de Climent aconsegui el gol que no fou concedit i que es produí en la forma esmentada més amunt.

No cal dir que jugadors i públic protestaren enèrgicament, però no li valgué.

Als 24 minuts, una centrada de Sans va ésser rematada per Adolfo, i valgué l'únic gol de la tarda, gol que algú protestà per offside, però que nosaltres entenem bo.

Tot aquest primer temps el joc va ésser viu i d'interès, a l'inrevés de la segona part, que decaigue extraordinàriament i donà molts pocs moments de vistositat.

El Catalunya, fatigat pel fort tren dut al primer temps i excessivament tocat per l'abús de corpulència dels seus contrincants, perdé energies pel que toca a l'atac, però continuà defensant admirablement el seu marc.

Arribà, així, el final del partit, seguint el resultat advers per un gol a cap.

El Betis arrenglerà a Jesús, Tenorio, Ruiz, Suàrez, Soladrero, Sancho, "Timimi", Martín, Vallina, Garrido i Sans.

I el Catalunya a Cabo, Claudio, Ibáñez, Alminyana, Burguete, Flequer, Lluch, Artigues, Burillo, Climent i Esteve.

J. T. R.

El Llevant i el Sabadell empaten a un gol

València, 7. — Amb una bona entrada, s'ha celebrat al camp del Llevant el partit d'eliminatòria de campions del subgrup de la tercera divisió.

Els equips s'arrengleraren de la següent manera:

Llevant: Gonzàlez, Puig, Calpe, Gallard, Montanyès, Hilario, Gros, Puig II, Sanz, Yago i Bonal.

Sabadell: Macip, Oro, Giner, Pons, Demetri, Tena, Mata, Beltran, Calvet, Crespo i Pérez.

El primer temps fou de domini del Sabadell, el qual marcà un gol per mitjà de Calvet en rematar una centrada de Mata.

Durant el segon temps el Llevant reaccionà i quan feia un quart que jugaven un faut d'Oro

IBECAS
ARTICLES PER A TOTS ELS ESPORTS
Aribau, 35 - Telèfon 32915

PILOTA BASCA

FRONTO NOVETATS

Irigoyen I i Ugartechea (.o) contra Olazabal i Berrondo II (31)

Aquest encontre havia despertat un interès extraordinari, i no defraudà; la lluita fou entre els fenòmens Irigoyen i Berrondo, tots dos secundats per primeres figures.

Poques vegades es poden admirar tantes jugades genials com diumenge a la nit. Joaquim estigué com mai aixi solament ens podem explicar la nerviositat del petit dels Berrondo que tot hi fent un dels més grans encontres que li recordem hagué de sucumbir davant de la varietat collocació i potè..cia que imprimia a la bala Irigoyen I.

A L'EMPRESA DEL NOVETATS

Tots saben l'obra humanitària que porten a cap diverses empreses a profit dels hospitals. Nosaltres, en nom de l'emissora E A J 15, de l'Associació Nacional de Radiodifusió preguem a l'Empresa de Novetats, vulgui organitzar un benefici destinat als hospitals, i no dubtem ni un moment que tots els jugadors s'oferiran donant una vegada més prova del seu altruisme a favor dels malalts menesterosos.

Esperem que l'empresa voldrà tenir en compte el nostre prec.

OROMI

AL CLUB BASCONIA (NOVETATS)

Desvetllà expectació l'encontre entre Costa i Steegmann i Llopart-Trinxet, el qual s'hagué d'ajornar per indisposició del darrer. Se celebrà diumenge, i contra el que hom esperava, Llopart i Trinxet no van ésser contrincants difícils.

Quasi es pot dir que seran els campions: Costa-Steegmann.

Després d'igualar a 8 i 10, els vermells van assolir el punt 40 quan els blaus eren al 20.

Els infantils Erdoza i Charroalde, vermells, van guanyar — 35 a 29 — Saltamendi i Aramendia, blaus.

Florit i Cadira van perdre enfront d'Errazquin-Campos (blaus): 27-40.

Soler-Altamira, blaus guanyaren Sanz i Mas II, vermells: 40-37.

---

fou castigat amb penalty i Sanz aconseguí l'empat.

Els millors del Sabadell foren Macip i la defensa, i del Llevant també els dos defenses.

Altres resultats

PRIMERA DIVISIO

At. Bilbao-València, 7-2.
Madrid-Arenes, 4-0.
Irun-Donostia, 2-0.

SEGONA DIVISIO

Castelló-Oviedo, 2-0.
S. Gijon-Ath. Madrid, 1-1.
Sevilla-Murcia, 0-1.
Coruña-Celta, 3-0.

TERCERA DIVISIO

(Eliminatòries)

Llevant-Sabadell, 1 a 1.
Hercules-Nacional, 1 a 1.

Les puntuacions

PRIMERA DIVISIO

	Partits J.	G.	E.	P.	Gols F.	C.	Pt.
Madrid	14	9	5	0	32	11	23
Ath. Bilbao	14	10	3	1	40	10	23
Barcelona	14	7	3	4	31	21	17
R. Santander	14	5	5	4	28	18	15
Espanyol	14	6	1	7	28	27	13
València	14	4	3	7	21	35	11
Arenes	14	4	3	7	23	37	11
Donostia	14	5	0	9	29	38	10
Irun	14	4	2	8	22	35	10
Alaves	14	3	1	10	16	33	7

SEGONA DIVISIO

	Partits J.	G.	E.	P.	Gols F.	C.	Pt.
Betis	14	9	4	2	31	16	20
Oviedo	14	9	1	4	34	21	19
S. Gijon	14	7	3	4	27	20	17
Murcia	14	8	1	5	31	23	17
Europa	14	8	1	5	30	25	17
Ath. Madrid	14	5	2	7	22	28	12
Sevilla	14	5	1	8	23	26	11
Castelló	13	5	1	7	18	29	11
Celta	14	4	1	9	25	40	9
Catalunya	13	2	1	10	12	35	5

Trofeu Generalitat

Resultats dels partits de diumenge:
Europa - Badalona, 2 a 5.
Jupiter - Martinenc, 1 a 2.

Copa Catalunya

Resultats dels partits de diumenge:
Sans - Sant Andreu, 2 a 0.
Granollers - Santboià, 4 a 1.
Vilafranca - Ripollet, 2 a 0.
Horta - Terrassa, 1 a 2.

A VALENCIA

El match de futbol entre periodistes valencians i barcelonins

Diumenge passat tingué lloc a València l'anunciat partit de futbol entre els periodistes esportius valencians i barcelonins.

El resultat fou d'empat a dos gols.

Els nostres companys foren objecte de moltes atencions, i tornen absolutament satisfets per les moltes proves d'afecte que han rebut per part del Valencia, de la Federació Valenciana i dels collegues de la ciutat del Túria.

RUGBY

Corresponent al Campionat de Catalunya, l'Universitari va guanyar l'Estadi Català per 36 a 0, i el Joventut va vèncer el Sans per 6 a 5

A València, el Barcelona va batre la F. U. E. per 25 a 5

La jornada de diumenge va portar-nos dos resultats completament inesperats, però no, per inesperats, immerescuts.

En efecte pocs eren els que podien esperar una tan gran desfeta de l'Estadi Català davant l'Universitari, però també pocs eren els que podien esperar una tan magnífica exhibició de joc com l'efectuada diumenge passat pels estudiants al camp del Badalona.

Podem considerar aquest partit com un dels millors jugats per l'excellent equip universitari, que, a mesura que avança el campionat, va acoblant les seves línies fins arribar a un acompenetració perfecta.

Davant l'encertat joc de l'Universitari, l'Estadi va defensar-se bé, lluitant amb molt d'entusiasme fins als darrers moments del match, prova del que diem és que aquest entusiàstic equip va estar a punt d'aconseguir l'assaig de l'honor bastantes vegades oments abans d'acabar el match.

L'equip de Puigdevall no s'ha de desanimar pel resultat obtingut, puix que varen saber perdre amb tots els honors, i poden aconsolar-se pensant que també la major part dels equips catalans haurien perdut per aquest marge, i potser per més, davant l'empenta i tècnica emprades per l'equip blanc en el match de diumenge passat.

El Sans ha sofert la segona ensopegada de la present temporada. Aquesta no tan greu com la primera, puix que ha perdut, com a bons esportius, al camp de joc.

El Sans travessa una greu crisi moral que no creiem que sigui massa llarga, puix que els sansencs són un equip que han palesat en cent vegades diferents que saben lluitar, i sobreposar-se de totes les crisis, i triomfar finalment per damunt de tot.

El triomf del Joventut ha vingut a premiar l'entusiàstica tasca esportiva portada a terme per aquest equip, que, com el Sans, s'ha produit admirablement en tots moments.

El triomf del Joventut ve a portar una nova emoció al campionat d'enguany, que també ha travessat una forta crisi, per semblar que ja tots els equips tenien llur lloc assegurat per endavant, però aquest *triomf* — diem — ve a fer incerta amb extrem la classificació final del campionat català d'enguany.

El Barcelona, en match amistós, i com era d'esperar, ha triomfat a València de la F. U. E. d'aquella capital.

El Barcelona ha palesat una gran superioritat, i ha entusiasmat el públic amb una magnífica exhibició de bon rugby. Podem creure que aquest match haurà servit de força per implantar el rugby a la bella ciutat valenciana.

Rugby Club Universitari, 36
Estadi Català, 0

A les quatre de la tarda a Badalona i davant regular concurrència, el senyor Puig va arrenglerar els equips de la manera següent:

UNIVERSITARI: Sancho, Pedraja, Vigo, Luchetti, Boi, Mongrell, Rubio, Nubiola Perry, Berga, Luque, Mesquida, Pelaio, Ornat i Manolof.

ESTADI: Alzina, Nicollet, Manera, Ramos, Margalef, Sevilla, Aru, "MARCU" Aguilar, Oller, Puigdevall, Bac, Facies, Raig, Martí i Grifol.

Pocs moments després de començar el match, Pedraja, en una caiguda desgraciada, s'ha lesionat en una mà, i s'ha hagut de retirar. Els estudiants, a partir d'aquest moment, juguen només amb catorze homes, però, no obstant, han jugat sense desmoralitzar-se, i han obtingut un dels millors resultats del present campionat.

La primera part ha acabat amb el resultat de catorze gols a cap.

A la segona part el domini ha estat en absolut dels estudiants.

D'aquest equip no cal fer distincions, puix que tots quinze jugaren molt bé: sobressortiren, però, Luchetti, Rubio i Ornat.

Dels vençuts, Nicollet i Puigdevall.

L'àrbitre, bé.

U. E. de Sans, 0 - *A. E. Joventut*, 6

O dos quarts de quatre de la tarda al Sol de Baix, i a les ordres del senyor Cuyàs, els equips s'arrenglaren de la manera següent:

JOVENTUT: Franco, Grau, Arcimega, Pérez, Belmonte, Pasqual, Jimeno, Geira, Lacruz, Romero, Melón, Fuertes i Fierso.

SANS: Cases, Prat, Llop, Salvador, Ubinyana, Mumbrú, Valenzuela, Cabeza, Azón, Maten, Ruiz, Ros, Renyer, Llull i Gallard.

La primera part ha acabat sense que cap equip no hagi marcat cap punt.

El domini ha correspost en general al Sans.

Al segon temps el Sans s'ha desmoralitzat força, la qual cosa ha aprofitat el Joventut per imposar-se, i aconseguir dos assaigs que no han estat transformats.

S'han distingit Romero i Jimeno pels vencedors, i Mumbrú i Gallard pels vençuts.

F. C. Barcelona, 25
F. U. E. de València, 3

Al camp de Vallejo, i davant cinc mil persones, s'arrenglleraren els equips de la manera següent:

F. C. BARCELONA: Folch, Ducrós, Blasco, Joanes, Sardà, Roquelaure, Amat, Aguilar, Ravetllat, Baides, Broggi, Miret, Masdefiol, Ruiz i García.

F. U. E.: Espinosa, Usano, Derna, Uribes, Segovia, Peris, Martín, Moscardó, Galán, Aguado, Solís, Margal, Codonyer, Georga i Benavent.

Les altres es van desenrotllar sense cap interès.

El partit de water-polo va tenir dues fases completament diferents, a la primera part l'equip C dominà quasi tot el temps, i marcà els quatre gols a favor seu; però a la segona meitat, una magnífica reacció de l'equip E va fer decantar el resultat del partit al seu favor, per un gol de diferència; en aquest encontre va quedar demostrat que en jocs de conjunt no es pot considerar un partit perdut o guanyat.

Van sobresortir Cabrejas i Nadal pels vencedors, i Fedi i Llorca pels vençuts.

Els resultats tècnics foren:

Carrera 100 metres lliure

1. — Cabrejas, 1'12 8-10.
2. — Canela J. (ex-quo), 1'13.
3. — Nadal (ex-qui), 1'16 8-10.
4. — Arranz, 1'16 8-10.

Carrera 100 m. braça

1. — Weeler, 1 1-40.
2. — Werner, 1'33 4-10.
3. — Garcia Ll. A., 1'35.
4. — Abraham, 1'36 6-10.

Carrera 100 m. esquena

1. — Sánchez, 1'34.
2. — Zarzosa, 1'39 4-10.
3. — Golferichs, 1'48 3-10.
4. — Rossell, 2'3.

Carrera 4 x 200 lliure

Arrans, Canela, Longàs, García, Mirosa, Nadal, Cabrejas, Carrasco (1), 12'19 4-10.

Partit de water-polo

E. Xicota, Ruiz, Zarzosa, Mirosa, Cabrejas, Nadal, Rossell, 5.

C. Rives, Fedi, Llorca, Arranz, Canela, Swenson, García, 4.

Arbitre: senyor Perdigó.

PUNTUACIO GENERAL DEL GRUP B

Equip A., venc. del conc.	213
Segon, equip E., ...	205 i 1-2
Tercer, equip E., ...	201 i 1-2
Quart, equip D., ...	196

CONCURS FEMENI COPES VERMOUTH "MARTINI — ROSSI"

Diumenge van començar a disputar-se, entre les nedadores del C. N. Barcelona, les quatre magnífiques copes que ha donat la casa "Martini i Rossi" per a les guanyadores de les quatre categories del concurs.

La jornada de diumenge serv' per establir els handicaps corresponents, mitjançant els quals es correran les carreres.

No es registrà cap temps important, però es va veure una bona lluita, sobretot a la primera categoria entre Soriano Vigo i Torrents.

Van sobresortir també les Stes. Lepage i Trigo.

Cal remarcar que la nena Juandà, en la seva primera carrera, va vèncer en un temps més que regular.

La classificació general:

Primera categoria

1. — Carmen Soriano, 35 s. 7-10.
2. — Maria Lluisa Vigo, 36 s. 8-10.
3. — Josefina Torrents, 37 s. 2-10.
4. — Carme Prieto, 37 s. 7-10.
5. — Dolors Mode, 40 s. 1-10.
6. — Rosa Nadal, 41 s. 1-10.
7. — Maria Aumacelles, 41 s. 6-10.

Segona categoria

1. — Ivonne Lepage, 40 s. 4-10.
2. — Mercè Massanela, 40 s. 8-10.
3. — Dolors Granicher, 41 s. 5-10.
4. — Carme Segura, 42 s. 6-10.
5. — Charmion Wheeler, 42 s. 6-10.
6. — Enriqueta Soriano, 43 s.
7. — Teresa Serinyà, 44 s. 4-10.

Tercera categoria

1. — Aurora Trigo, 47 s.
2. — Fanny Palatxi, 48 s. 8-10.
3. — Mercè Gusils, 49 s. 1-10.
4. — Angels Brun, 49 s. 5-10.
5. — Antònia Palau, 56 s. 4-10.

Quarta categoria

1. — Juandó, 46 s. 1-10.
2. — Carolyn Wheeler, 48 s. 4-10.
3. — Maria Ros, 50 s.
4. — Rosa Artal, 53 s. 3-10.
5. — Anna Rubio, 57 s.
6. — Homdedeu, 1 m. 2 s. 2-10.

La primera part ha acabat amb el resultat de onze a cap.

El Barcelona, però, no ha forçat el treu, procurant, més que res, fer una bona exhibició.

L. F. C. E. ha palesat una gran millora de classe en especial en la part defensiva, puix que el quinze vermell ha placat molt i bé.

S'han distingit pels vencedors, Roquelaure, Duerós i Joanes, i dels vençuts, Usarió i Moscardó.

LA CLASSIFICACIO

POULE A

Universitari	3	2	-	1	56	22	7
Cornellà	2	1	-	1	3	20	4
Barcelona	1	1	-	-	19	0	3
Estadi Català	2	-	-	2	0	36	1

POULE B

Santboiana	3	3	-	-	61	3	9
Joventut	2	1	-	1	6	17	4
Espanyol	2	1	-	1	-	-	4
Sans	3	-	-	3	3	50	2

NATACIO

CONCURS D'HIVERN DEL C. N. BARCELONA. L'EQUIP A CAMPIO DEL GRUP B

Diumenge es va celebrar a la piscina del C. N. Barcelona la darrera jornada del Concurs d'Hivern del grup B, entre els equips C i E. Contra el que generalment acostuma a succeir, a aquest encontre no se li va donar tota la importància d'una final de campionat, ja que en la passada sessió l'equip A aconseguí la suficient puntuació, perquè el resultat d'aquest partit no pogués estorbar la seva classificació al primer lloc.

No obstant i això, l'encontre de diumenge va aconseguir moments de gran emoció, principalment en la carrera de velocitat, en la qual el primer lloc fou durament disputat, i tres nedadors van arribar junts, i en el partit de water polo es van poder veure algunes bones jugades, que feia temps que no haviem presenciat en aquests partits.

La classificació de l'encontre va donar la victòria a l'equip C per un marge de nou punts, aconseguits en guanyar les carreres d'estils per mediació de Woehler i Sánchez, la carrera de rellevaments i el partit de water-polo; com a importància esportiva més sobresortint en les carreres, cal remarcar els temps aconseguits per Cabrejas, Cervera J. i Nadal en la dels 100 metres estil lliure, en la qual Cabrejas va assolir 1 minut 12 segons 8-10, i els altres dos 1 minut 18 segons.

Aquesta carrera fou el més emocionant de la jornada.

Cal remarcar també la de Wehler, en la braça de pit.

Caldria que tots els Clubs tinguessin en compte aquestes proves, les quals servirien per a conèixer constantment els valors que despunten dintre els Cercles, i que els permetria d'obtenir valors nous i preparats sense exposar-los a entrenaments precipitats i excessius davant els Campionats.

L'organització d'aquest Campionat fou portat feliçment, i el nombrós públic que s'havia congregat al Sol de Baix, sortí plenament satisfet.

La classificació obtinguda és com segueix:

1.—Miquel Palau i Jordi Mesalles, 21 m. 59 s.
2.—F. Miralpeix.
3.—Monllerrer.
4.—Berenguer.
5.—Bonet.
6.—Escolies.
7.—Urra.
8.—Torres.
9.—Terrés.
10.—Vilaplana.
11.—Ollele.
12.—Ferrer.

A GIRONA

FESTIVAL ATLETIC DEL GRUP ESPORTIU I EXCURSIONISTA GIRONI ..:.. HI PARTICIPA EL CLUB FEMENI D'ESPORTS DE BARCELONA

El Grup Esportiu i Excursionista Gironí ha començat la temporada atlètica amb un festival mixt. Per primera vegada l'element femení ha fet acte de presència a la capital gironina, i amb aquest el Club Femení ja s'ha presentat davant tots els públics de les principals poblacions catalanes. Aquesta tasca, per cert meritòria, que s'emprengué el Club Femení, cal una lloança de tothom, ja que aquestes sortides exhibicionistes han donat per fruit la formació de diferents nuclis femenins esportius pels diversos llocs de Catalunya.

Així és que l'anunci de les atletes fou que l'Estadi de Vista Alegre es veiés concorregudíssim, i que les proves, malgrat no assolir unes marques destacades, fossin seguides amb força interès, arribant en alguna a entusiasmar el públic, que durant el transcurs aplaudí contínuament.

Els elements del Gironí tampoc obtingueren marques gens acceptables, però cal esperar que durant la temporada que comença es prepararan en forma deguda, cosa que no els ha estat possible fins avui, degut a les pèssimes situacions climatològiques que ha sofert la capital gironina aquest hivern.

L'organització espléndida i el nombrós públic que presencià aquest festival, sortí plenament satisfet.

Els resultats tècnics de les proves femenines, són els següents:

Disc
Artal, 22'97 metres.
Guasch, 22'70.
Balada, 19'15.

Llargària
Castelltort D., 3'80 mètres.
Trepat, 3'65.

Alçària
M. Navarro, 1'25 mètres.
Solà, 1'20.

Relleus 4 × 50 metres
Equip vermell: Pérez, Guasch Solà, Castelltort, 31 s. 4-5.
(Rècord de Catalunya batut.)

60 metres
M. Navarro, 9 m. 2-5.
Solà.
Pérez.
Vadablé.
Pura.

Les proves que efectuaren els elements del Gironí obtingueren les següents marques:

3.000 metres
Esteve, 10 m. 5 s.
Vila.

Rellous 4 × 100
Equip A: Gonzàlez, Amat, Ballesteros, Colomer, 48 s, 3-5.

300 metres
Colomer, 39 s.
Simon,
Amat.

Martell
Salvador, 33'20 m.
Carrillo, 27'70.
Rècord provincial batut.)

Javelina
Sàlz. 38'40 m.
Picó, 37'10.
Nadal.

1.000 metres
Simon, 2 m. 52 s. 2-5
González.

30 metres
Arévalo, 9 s 2-5.
Colomer.
Amat.
Perlo.

VELA

REGATA DE CLASSIFICACIO

El Club Marítim disputà diumenge al matí, amb vent fresc de mestral, dues proves per a la classificació final de la regata individual d'aprenents, amb bots del Club.

La primera prova donà el següent resultat:

Primer: "Pam", amb G. Masriera, en 20' 8".

Segon: "Pum", amb I. Prim, en 24' 49".

Tercer: "Pim", amb A. Bonet, en 24' 54".

La segona acabà amb aquest resultat:

Primer: "Pam", amb I. Prim, en 18' 19".

Segon: "Pum", amb A. Bonet, en 18' 37".

Tercer: "Pim", amb G. Masriera, en 21' 3".

La classificació general de la regata és la següent:

Primer: Ignasi Prim.
Segon: Guillem Masriera.
Tercer: Antoni Bonet.

REM

REGATES DEL CLUB DE MAR

El Club de Mar celebrà, diumenge al matí, les anunciades regates de tots a quatre remers, amb el següent resultat:

Debutants:

Primer: "Tramuntana", del Club de Mar, amb Valls, Bata, Goula, Pomés i Salat, en 8' 21".

Segon: "Mare Nostrum", del Club Marítim, amb Giordani, Romeu, Ranzi, Nardi i Lamarca, en 8' 22".

Tercer: "Barcelona", del Club de Rem Barcelona, amb Mir, Fonquerai, Guardiola, Bareta i Grau, 8' 25".

Nedòfits:

Reservada als socis del Club organitzador.

Primer: "Salou", amb Romeu, Rios, Prats, Padreny i Pitcher.

Segon: "Marginot", amb Bardinilla, Puig, Riera, Escoda i Pomar.

Categoria lliure. Copa Moltfort's:

Primer: "Mare Nostrum", del C. M., amb Stin, Vila, Barreda, Català i Gines, en 8' 14" 2-5.

Segon: "Barcelona", del Club de Rem, amb Piquer, Bonet, Mangraner, Roman i Miravitlles, 8' 21" 2-5.

Tercer: "Tramuntana", del C. de Mar, amb Carulla, Enric, Calabuig, Puig i Llingoya, en 8' 27".

L'organització, excellent.

BOXA

NOTES DIVERSES

Es parla d'una revenja Carnera - Pierre Charles a disputar el 10 d'abril a Milà.

— El campió d'Egipte Sandjack ha estat vençut per un desconegut anomenat Catrain.

— L'empresa del Madison ha acaparat els principals locals on s'han fet reunions de boxa, de Nova York.

Aviat acaparará el Polo Grounds, Yankee Stadium l'Avena St. Nicolau i Cloeds Field.

A més edificarà a Brooklin un terreny capaç per a 100.000 espectadors.

— Demà, al París Ring, el català Young Ciclone serà acarat a Sarfati.

— Al Central Sporting Club de París, Raphael guanyà Barboteu.

— Segons un cablegrama que li ha adreçat Jeff Dickson, Kid Francis ha dit que boxarà amb Huat.

Dikson ha dit que celebrarà aquest combat per l'abril al Palau dels Esports de París.

— Responents als rumors darrerament circulats, que Gene Tunney torna al ring, aquest boxador ha dit que el feia feliç la idea que no boxarà mai més en públic. Ara només fa d'sparring de Bebé Tonney.

— Dijous a Rouen, Teodor Murall boxarà amb Charles Sauvage.

NAUTICA

REGATES COPA HISPANIES

La Unió Nàutica disputà diumenge una regata Copa Hispánies, en un recorregut de 5 milles i mitja, del molí de Barcelona fins al fons de la dàrsena del Morrot, a la de Sant Bertran i tornada a la sortida, dues voltes.

La regata fou especialment disputada entre el "Mary", que portà el cap durant mitja regata, i el "Cicló" que el seguia, i aprofitant una mala maniobra del primer, durant les ratxes de sota Montjuic, li passà al davant i anà prenent avantatge fins al final, adjudicant-se la regata ben merescudament. El "Rigel" els seguí i s'adjudicà el segon lloc, amb les compensacions per la sortida.

Les festes d'esbarjo al C. A. D. C. I.

Diumenge a la tarda al Centre Autonomista de Dependents va tenir lloc una festa dedicada als infants, la qual va obtenir un gran èxit de representació i de públic que va omplir l'espaiosa sala.

Varen actuar-hi un ventríloc, uns malabaristes, uns ciclistes còmics i uns clowns que aconseguiren distreure de bona llei els nombrosos infants que assistiren a la sessió.

Aquests espectacles per a infants són un encert que ha tingut la Secció de Propaganda en incloure'ls entre les festes que per esplai dels seus socis organitza cada dia festiu. Pot dir-se, doncs, que amb la varietat d'espectacles que es donen cada més els socis troben discret divertiment en el casal de la Rambla de Santa Mònica.

LES CARAMELLES AL CENTRE AUTONOMISTA DE DEPENDENTS

La Secció de Propaganda del C. A. D. C. I. tornará a reprendre enguany l'organització de la visita dels chors de Caramelles al seu estatge social la nit del dissabte dia 26. L'èxit que aquesta reunió havia adquirit els anys anteriors a la Dictadura fa prevoure que s'ha reproduit novament.

Es recorda als directors dels chors que pensin visitar el Centre, que han d'anunciar la seva visita abans del dia 21, amb el fi d'obtenir una millor organització de l'acte i no fer perdre temps als visitants.

Vetllada necrològica al Centre Autonomista de Dependents

Dijous vinent, dia 10, a dos quarts d'onze de la vetlla, el C. A. D. C. I. celebrarà una vetllada necrològica en record de tots els socis que han mort durant el temps d'anormalitat pel qual passà el Centre.

Serà dedicada especialment als seus ex-presidents Josep Puig i Esteve i Alfred Betran Illa i el seu malaguanyat secretari Francesc Flor i Perera.

Dins la intimitat de l'acte, el Consell directiu convida tots els socis i amics dels desapareguts companys, a assistir a la vetllada, finida la qual serà inaugurat el despatx presidencial que el Centre ha ornat amb els mobles que havien pertangut al seu entusiasta Puig i Esteve.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció. Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Bailarà, 22 i 23, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores

Automobilistes

MAXIMA ECONOMIA
HA ARRIBAT EL COTXE
8 HP.

STANDARD

TOT ANGLES

SEDAN 4 PORTES
VELOCITAT: 100 QUILOMETRES
CONSUM: 7 LITRES
PATENT: 84 PESSETES
METGES PATENT: 42 PESSETES

AGENT OFICIAL

Ferran de Vizcaya

Tallers: Carrer de Julià Romea, 16
Exposició: Rambla de Catalunya, 127

INFORMACIO DE MADRID

BANQUET A LERROUX I DISCURS D'AQUEST

A l'Hotel Palace es va celebrar diumenge el banquet amb què la Joventut Radical de Madrid obsequià el Sr. Alexandre Lerroux, amb motiu de complir-se el seu 68 aniversari del seu naixement.

Hi assistiren més de 600 comensals, i entre ells hi havia moltes dames.

Hi hagué diversos discursos.

Lerroux va dir:

"Señoras y señores, queridos amigos y correligionarios:

La suerte me ha traído en accidentes contradictorios de la vida a un momento de ella difícil, porque no sé si es que se quebrantan mis fuerzas, o me pesan las responsabilidades.

La Juventud Radical ha querido repetir este homenaj ea los muchos que he recibido, como si fuera posible que mi corazón pudiera resistir tanto.

La fortuna ha querido que después de tanta lucha, donde quiera que vaya ahora encuentre una semilla convertida en flor, y una flor convertida en fruto.

Ahora todos me llaman "papà", y pronto me llamarán "abuelo".

(Una veu: Papà siempre.)

Pero no temàis, porque estando entre vosotros todavía arde en mi corazón la juventud que todos lleváis en el vuestro.

Pero hay en nuestra naturaleza algo a lo que yo no puedo sustraerme: la emoción, los temblores del espíritu y las lágrimas.

(Lerroux està visiblement emocionat i es veu que dels seus ulls es desprenen dues llàgrimes.)

Si yo no fuera romántico, no podría sentir estas emociones y no podría tampoco ser un revolucionario, pero también sé afrontar estas tempestades del alma en que, como dije, asoman los temblores y las lágrimas.

Seguidamente dice que lejos de tener que recibir homenajes, és él quien debe rndirlos a sus amigos, a los que quiere llevar las esencias más puras de su corazón.

La mayor compensació — diu — es veros aquí.

Dedicà després elogis als discursos pronunciats, ressaltant la identificació espiritual de tots ells que no es xifrava en pugilats d'esquerres o dretes ,sinó en traduir tot aquell que en noble lluita ens portà a la legalitat que s'ha conquerit.

Seguеix dient:

Siempre sentí la emulación de superar a los demàs, pero hoy no quiero hacerlo, porque las frases pronunciadas aquí quiero llevàrmelas en el corazón, como un eco que dure toda mi vida.

Toda la labor de mi existencia es de superarme, en una ascensión contínua, que Cristo también ascendió al calvario y al resucitar ascendió al cielo.

Y yo quiero ascender sabiendo que la gloria superior es la de vivir y trabar entre vosotros: los viejos, los de Ruiz Zorrilla, los que se apartaron de nosotros propugnando por la Unión de los Republicanos y que hoy vienen a nuestro lado, y los màs modernos que constituyen la falange màs unida y disciplinada son la garantía más unida, fundamento pjara que no se frustren las esperanzas de la República, ya que ésta por sí sola no podrà jamàs frustrarse.

No rechazo estos homenajes, porque demuestran ante los enemigos que en los radicales hay una identificación tan grande, que és inútil que emplacen contra elos sus baterías.

No necesitamos que nos presten postulados de su programa los de izquierda ni los de derecha.

Y ahora sí que podemos decir: Nosotros somos nosotros. Estamos donde estàbamos, ni más a la izquierda, ni más a la derecha, con nuestra personalidad, con nuestro programa, ajustándonos a la realidad. No nos define, como decía un orador anteriormente, la situación topogrfica, sino el propósito firme de no dar un paso atràs por rectificaciones de lo que hubiéramos hecho con anticipaciones absurdas.

Ni en lo social, ni en lo político, ni en lo religioso tenemos que rectificar nada.

Esta mañana he tenido la satisfacción de leer nuevamente mi famoso artículo "Rebeldes, rebeldes", que ahora tanto se me echa en cara.

Y al leerlo he sentido la misma satisfacción como si me hubiera nacido otro hijo, porque en ese artículo est mi alma entera. Ese soy yo: "Rebeldes, rebeldes".

Pero yo pido a la juventud que lea e interprete y sienta bien este artículo. Mi rebeldía es espiritual. Era contra la injusticia y contra la tiranía: contra una economía que permitía que mientras unos campesinos morian de hambre, se cerraran los cotos de caza para que no pudieran coger ni un trozo de leña.

Y por mi rebeldía he conseguido esto que veis ahora, es decir, que lleguemos al estado que se apetecía cuando yo escribí: "Rebeldes, rebeldes". Pero no rebeldes para pisar sobre las tumbas y para continuar un espectàculo trágico. El artículo se ha cumplido y estamos ya en el camino de alcanzar la igualdad y la justicia.

No extraigamos de ese artículo lo que tiene de material y de mecànico. Todo, hasta lo que parece màs cruel, lo mantengo. Hay una frase que a mí acaso alguna vez me sonrojara y que yo debía omitir ahora por respeto a las mujeres que asisten al acto: "Levantad el velo de las novicias y elevarlas a la categoría de madres".

En ello todo es espiritual, porque cuando se ha supuesto la material grosería, es que no se tiene el alma para sentir el Quijote que es el breviario del caballero español.

Sigo, pues, siendo espiritualmente el mismo.

Respeto para todas las conciencias dentro de la ley vencidas por la fuerza de la razón y que se muevan dentro de la ley. Respeto para aquellos que nos respeten, porque si no se nos respetara, entonces surgiría nuevamente la rebeldía.

Espíritu de cordialidad y fraternidad, que es la fuerza de atracción que ha servido de aglutinante que nos ha unido a personas que antes estaban muy lejos.

Con nosotros no hay violencias ni persecuciones, ni revoluciones absurdas a pretexto de ser màs izquierda o màs radical.

Yo os he de pedir que algo de lo que aquí se ha dicho hoy no lo recordeis con frecuencia para que no se resucite el rencor contra los partidos que no estén con nosotros.

¿Y a pretexto de qué me combaten?

Yo hice toda mi carrera sobre el estiercol de la calumnia y hube de vencerla y encaramarme sobre el estercolero, en cuya cumbre estaba yo como el gallo, contento mientras los demàs quedaban por debajo.

(Ovació.)

Recordar que todos los partidos actuales en la hora crítica de tener que buscar un presidente de la República pensaron en mí. Yo no necesitaba ese Jordàn, pero les estoy muy agradecido.

Pues, ¿si no estuviéramos en la potencia de gobernar, se ocuparían de nosotros?

En cambio, a mí me parece inverosímil que muchos de los que se llaman jefes de minoría puedan gobernar como jefes de Gobierno. Y no lo digo con ánimo de escarnecerlos, sino porque así como todos los oficios necesitan una técnica, en la política se necesita una experiencia.

La cuestión se ha de resolver en un concurso que ha de fallar el país.

Ya sé que dentro del Parlamento no lo ganaría, pero fuera... ¡Mi mayor esfuerzo es contener a la opinión para que no me precipite al gobierno!

¿Y qué tuve que hacer para conseguir todo eso? Pues únicamente ocupar un puesto que las circunstancias dejaron vacante.

Porque al llegar la República los partidos no se dieron cuenta de que debía procederse cautelosamente.

Yo no debía hablar de estas cosas porque temo que así como antes se me censuró por el silencio se comience ahora a comentarse en el sentido de que hable mucho.

Hay que preparar una fuerza capacitada porque las revoluciones, como Saturno, devoran a sus hijos.

Yo os digo que por mucho que esperemos siempre llegará el partido radical a tiempo de realizar la labor niveladora y consoladora de cicatrizar heridas. No pasa para nosotros la hora aunque se espere. ¿No habeix dicho que soy tan joven? Pues mi voluntad es la de no morirme sin gobernar y los que se impacientan no tienen en cuenta la realidad. El Poder tiene en la realidad tremendas responsabilidades.

Os aseguro que no puede haber querido la divinidad o la naturaleza que se haya transformado la historia de España para que luego el país no encuentre el hombre que se necesita en cada momento.

El partido radical no puede dar el ejemplo de que por un apetito de poder llegue a él prematuramente, pero sí conviene que sepais que el partido está en condiciones de tener en 24 horas todos los cargos cubiertos: Ministros, subsecretarios, directores generales, gobernadores...

Pero lo peor que nos pudiera ocurrir es una anticipación que echara sobre nuestras cabezas sus responsabilidades.

Además, habeis de saber que si hubiera un Gobierno que lo hiciera a satisfacción del país y realizase parte de nuestro programa, no tendríamos por qué empujarle. Nosotros ponemos el pensamiento en la Patria y no en la codicia del Poder. Decepciones, ingratitudes y malos ratos es lo único que proporciona el Poder.

Todo llegará. Necesariamente llegará, como también el momento en que por su propia convicción el partido socialista abandone sus puestos en el Gobierno (y no es esto una obsesión mía), porque comprenderan los socialistas que no puede seguirse con una política inconcreta o por la decepción de sus amigos que lo abandonen o porque se subleven los del campo, a los que hicieron promesas que luego no pueden cumplir. Lo que no puede hacerse es someter a España a verdaderas ignominias, ya que desde Ayuntamientos y desde otros centros oficiales se están cometiendo verdaderas persecuciones contra nuestros amigos.

Yo no pido a los socialistas que se marchen del Gobierno; se lo van a pedir todos los intereses que se sienten heridos por una política de anticipos. (Ovación.)

Hay que educar a las masas, preparándolas para esa transformación, para que pueda realizarse no el programa de Marx ni el del comunismo, que en suma el socialismo no es otra cosa que el comunismo, si ha de pensarse lógicamente.

No se puede prescindir de esa etapa de preparación y sólo el partido radical puede realizarla.

Se dice que contra mi no hay nada y tampoco contra el partido radical, sino contra la avalancha que la inunda y yo digo: ¿Pero es que esas avalanchas no invaden a los demàs partidos? Pues si no tienen avalanchas peor para ellos, porque es que no representan a nadie.

Lo que les sucede es aquello de la frase del Evangelio, que ven la paja en el ojo ageno.

Cierto que a nosotros llegan muchos elementos nuevos y nos sentimos orgullosos de ello. A esos elementos que llegan no puede cerrárseles la puerta. Seriael colmo de lo ilógico habernos pasado la vida captando voluntades para cerrársela cuando rectifican. Con ellos nos honramos y engrandecemos. Ante gentes de la màs alta burguesía catalana, al ofrecerme un banquete en Barcelona, yo no rectifiqué ni una tilde y de ellos ninguno ha vuelto la espalda. Pero yo os digo que aunque muchos se fueran y nos quedará uno solo, seria suficiente para justificar nuestra tolerancia.

No admitirlos sería convertirnos en burgueses que cierra el coto de caza, cuando hay hambre.

Los que de tal cosa acusan al partido radical y lo censuran por ello, creo que es que les pasa lo que a las feas, que hablan mal de las más agraciadas. ¡Suerte que tiene uno! (Grandes risas y aplausos).

Hasta en caricatura se me ha pintado con una caña de pescar y un anzuelo y diciendo: "Que pique el que quiera, que aquí no se engaña a nadie".

Y si a pesar de eso vienen a nosotros, ¿por qué, entonces? Porque tenemos un amplio espíritu de confianza y actuamos en la vida con un sentido humano de respeto a todo el mundo.

Un ciudadano, de aspecto viejo, poniéndose en pié, se dirige a Lerroux, diciéndole: No te fatigues; no sigas.

Lerroux acoge la frase diciendo que la oratoria es el oficio del aguador: en cuanto se aprende de la primera vez, luego se va perfeccionando y añade: más que hablar me fatiga la emoción al ver que habéis venido a formar otra vez aquel haz que tantas batallas riñó y tantas victorias consiguió.

Yo iré con vosotros hasta el final.

La República es para todos los españoles, aún cuando la gobernemos los republicanos, sin perjuicio de que ellos gobiernen también cuando lo merezcan.

Allá en la cumbre, y en práctica todos nuestros postulados, todavía nos uniremos todos para pedir a la Divinidad nuevos postulados, porque nosotros, románticos, seguiremos siempre pidiendo más.

Les festes dels estudiants de Múrcia

Múrcia, 7. — En representació del president de la República i del Govern, arribaren, per a assistir a les festes dels estudiants, el senyor Queipo de Llano i el senyor Marcelli Domingo.

A llur arribada a l'hotel foren objecte d'una perllongada ovació.

Al migdia, al salò de contractacions, foren obsequits amb un banquet que oferí el senyor Sayaces en nom de la F. U. E., testimoniant la gratitud dels estudiants pel Govern.

A continuació féu ús de la paraula el senyor Barnes, el qual justificà la simpatia que el Govern i el Parlament tenen per als estudiants, dient que aquests no són nens mimats de la República, sinó fills predilectes d'ella.

A la nit se celebrà al teatre un gran festival.

Al centre de l'escenari es collocà l'enteniderd de l'artilleria.

Es llegí el fall del tribunal, que ha jutjat els treballs literaris presentats en e concurs que, amb motiu d'aquest acte, s'ha obert.

Foren també llegides unes quartilles del doctor Marañón, i a continuació feren ús de la paraula els senyors Orojena i el ministre d'Agricultura, que, en aixecar-se, fou objecte d'una perllongada ovació.

Digué que a Espanya només se li oferiren dues orientacions:

El feixisme i el comunisme, però cap d'elles no convé a Espanya.

El comunisme no pot ni ha de penetrar aquí, encara que la República tingui certs contactes amb el règim soviètic quant al capitalisme de l'Estat.

Acabà dient que els estudiants han de contribuir a l'obra de la pau, i a la transformació del país.

El senyor Queipo del Llano, en nom del senyor Alcalà Zamora, demanà un homenatge de respecte a l'estendart que representava l'exèrcit de la República.

El públic l'ovacionà.

Al matí han realitzat una excursió els senyors Queipo del Llano, Domingo, Barnes i altres diversos diputats, els quals foren acompanyats per distingides personalitats d'aquest capital.

ENVIEU LES NOTES EN CATALA!

LES QÜESTIONS SOCIALS

La vaga de Jaén va per bon camí

Madrid, 7. — El ministre de la Governació ha dit que la vaga de Jaén presenta caràcters favorables.

Ha dit que han estat convocats per avui l'element patronal i obrer, i creu que en aquesta reunió se solucionarà l'assumpte.

Un periodista li ha preguntat si hi havia noves noticies sobre el succeit a Jaca dies passats. El ministre ha contestat que això era de la jurisdicció del ministre de la Guerra.

Manifestacions del ministre del Treball

Madrid, 7. — Molt poques notícies, senyors — ha dit el senyor Largo Caballero als periodistes.

M'ha visitat una comissió de Barcelona demanant que s'activi el despatx d'un expedient sobre la cooperativa "Numància", de cases barates.

El delegat del Treball de Salamanca comunica que ha estat resolta la vaga agrícola de Manceras de Arriba (Avila).

A Ceuta s'havia resolt el conflicte d'Arts Gràfiques, quedant, no obstant l'empresa del diari "Opinión", que es negava a signar les bases acordades pel Jurat mixt.

Ara em comuniquen que aquesta empresa també s'ha sotmès i que ha signat les bases mínimes corresponents.

Un motí a Calamente

Mèrida, 7. — Nombrosos obrers en actitud tumultuosa, del poble de Calamente, anaren a casa del propietari Manuel Sàenz i amb destrals destroçaren les portes i els vidres de les finestres.

El senyor Sàenz disparà a l'aire i va impedir ela fets que es pretenien realitzar.

El senyor Sàenz quedà detingut.

Ampliant noticies del succeit a Calamente, podem dir que està ferit de cops de pedra al cap i pit el propietari Manuel Vicente Aragoneses.

Les ferides són de pronòstic reservat.

El ministre senyor Giral parla del que serà la reforma agrària

Càceres, 7. — En l'assemblea prorecs celebrada ahir, amb assistència del ministre de Marina, el senyor Giralt digué, referint-se a la reforma agrària, que no es pretén ja en aquesta assentar a milers i milers de famílies, amb perill de la hisenda espanyola, sinó que ho seran les que permetin les disponibilitats actuals.

Es pretén que les finques havien d'ésser dedicades a l'explotació per compte de l'Estat, es destinin a fins distints que modifiquin el sistema actual mitjançant la construcció de granges model en les quals els camperols trobin els fruits de llur tasca i es perfeccionin en el cultiu.

Només en alguns casos s'arribarà a la parcel·lació.

Es crearà el que es denomina llar familiar perquè hi hagi al camp petits nuclis urbans integrats per camperols.

En el projecte actual s'ha renunciat a l'obtenció de mitjans per un gravamen especial sobre la contribució rústica, car aquest ha d'ésser global i encarregat de fixar-lo l'Institut de Reforma Agrària.

La reforma serà gradual i ja veurem els seus resultats després de molts anys, puix que l'obra no pot ésser cosa d'un dia.

També s'ha variat la forma d'indemnitzar els propietaris per les expropiacions i s'han modificat algunes bases referents al règim d'arrendaments, redempció de iurs, censos, "rabassa morta", etc.

Els sense feina a Tetuàn de las Victorias

Aquest matí un grup de 700 obrers s'estacionà davant el domicili de l'alcalde de Tetuàn de las Victorias, demanant treball.

L'alcalde marxà cap a l'Ajuntament i va convocar els regidors a una reunió extraordinària, per veure la manera de satisfer en el possible i d'una manera urgent les aspiracions dels treballadors en atur forós.

La reunió es verificà a la tarda, i els obrers mentrestant es van situar davant d l'Ajuntament en nombre de més de mil.

Els manifestants demanaven treball a tota costa i alguns amenaçaven amb calar foc a l'Ajuntament i al domicili dels regidors.

La policia de la populosa barriada prengué precaucions davant l'excitació dels sense-feina.

L'Ajuntament tractà de buscar una fórmula que permeti d'ocupar el major nombre possible d'obrers en les obres del canal del Lozoya i del nou mercat que s'ha de construir a aquella barriada.

LA INDUSTRIA DEL SURO

Mesures per a la solució de la crisi d'aquesta indústria

Madrid, 7. — La delegació permanent de la Confederació Oficial Surera ha estat aquest matí a la Direcció General del Comerç i Política Arancelària, per tal de continuar les gestions a favor dels interessos la defensa adels quals li està encomanada.

Es tractà de la situació difícil de la indústria surera espanyola pel decret del Govern francès apujant excessivament i en forma verítablement prohibitiva els drets d'importació del suro manufacturat, ço que obligarà a la paralització de diverses fàbriques espanyoes agrenjant la crsi del treball a diversos indrets de Catalunya i Andalusia.

Es van estudiar els mitjans possibles per a evitar o aminorar els perjudicis que a la dita indústria vénen ocasionant les mesures restrictives adoptades per Austria, Hongria i Iugoslàvia, en relació amb el pagament de les importacions, mesures que impossibiliten els nostres exportadors de mobilitzar l'import de les vendes a aquells països, fent-se ja insostenible la situació dels nostres industrials surers.

La delegació permanent marxà a la direcció general de Comerç pertal d'exposar el desig que amb el major interès s'intensifiquin les gestions que es realitzen a favor dels surers espanyols amb la seguretat que per part dels poders públics s'ha de fer tot l'humanament possible dintre de la realitat present per trobar una situació que almenys eviti els grans perjudicis que a la indústria surera nacionan ocasionen les mesures de tots els ordres que les nacions estrangeres adopten.

La delegació permanent surera manté el contacte amb els departaments ministerials, a fi d'aconseguir la collaboració d'aquests en totes les gestions que es realitzen en pro dels interessos per ella representats.

Una vaga de resultes d'un accident

Degut a una ensulciada a la mina Cristina al poble d'Escucha) en la qual no hi van haver víctimes, s'han declarat en vaga els obrers d'aquella conca.

Els fets de Jaca

Ha tornat de Jaca on anà per a instruir la causa amb motiu dels darrers manejos comunistes, el general Sànchez Ocaña.

A Toledo fan vaga per afavorir els sense feina

Toledo, 7. — S'han plantejat la vaga anuncinda per la Confederació de Sindicats en ajut dels obrers parats.

A les deu del matí es congregaren davant el local dels Sindicats i de la Federació nombrosos obrers que, en manifestació, es dirigiren cap al Govern civil.

Es destacà una comissió que féu lliurament al governador de les peticions, àdhuc les referents a l'execució d'obres i a la jornada de sis hores, a la percepció d'un subsidi de set pessetes i mitja per als obrers parats, així com també que els sigui facilitat llum i habitació gratis i bitllets del ferrocarril gratuits per tal de buscar treball.

Després recorregueren els grups d'obrers les obres i els tallers, convidant a l'atur.

Al migdia es congregaren nombrosos grups d'obrers a la plaça de Zocodover i obligaren a tancar els cafès i establiments de la dita plaça i dels carrers propers, sense que els comerciants oferissiu resistència.

No obstant, els manifestants trencaren els vidres dels aparadors i apedregaren els cotxes del servei públic.

Forces de la guàrdia civil de cavalleria han restablert l'ordre.

Als carrers allunyats del centre de la població, els grups escometeren els venedors de pa i escamparen per terra la mercaderia.

La guàrdia civil perseguí els avalotadors i al cap de poca estona aconseguí restablir l'ordre.

El Congrés Comunista a Còrdova

Còrdova, 7. — Continua les seves deliberacions el Congrés Comunista.

Estan representats en el Congrés sis mil afiliats.

El tractà de l'atur obrer i acordaren no sol·licitar res de les autoritats i emprar els aldarulls i la violència en totes les ocasions que es presentin.

S'organitzaren comitès a tots els pobles, àdhuc als barris de les ciutats populoses, per tal que, en un moment donat, es puguin promoure conflictes.

El president del Congrés es lamentà de la situació econòmica del partit i negà que rebin auxili de Moscou.

S'acordà establir els segells de cotització.

Es llegí una comunicació del Soviet recomanant el front únic, i així s'acordà.

També s'acordà protestar contra les deportacions i solidaritzar-se amb els detinguts pels successos de Castilblanco.

Un atac a una finca

Còrdova, 7. — Setanta individus entraren en una finca propietat del senyor Hidalgo.

Acudiren forces de la guàrdia civil que detingueren quinze dels assaltants i s'incautaren d'algunes cavalleries carregades d'olives.

PELS MINISTERIS

Declaracions del senyor Casares Quiroga

Madrid, 7. — El ministre de la Governació, referint-se al suposat intent de sublevació dels presos del "Buenos Aires", ha dit que l'únic que hi hagué a bord fou alguna inquietud originada sens dubte per les molèsties que produien el carboneig.

Ordenà que fossin desembarcats a un edifici en construcció per a hospital, mentre es feia la dita operació, però no fou necessari el desembarcament, i el "Buenos Aires" ha sortit ja vers Villa Cisneros.

Preguntat sobre si és cert que l'ex-infantessa Eulàlia ha demanat permís per viure a Espanya, ha contestat el senyor Casares:

—Això vaig llegir als diaris, però la petició no ha arribat al Govern.

Ha negat després el ministe que cap diputat tingués intervenció en el propòsit de Jaca.

Poden creure vostès que si algú, encara que fos diputat, atemptés contra la República, seria detingut immediatament, i després les Corts deliberarien sobre el cas i adoptarien la resolució que creguessin convenient.

Estaria bé que, escusant-se en la immunitat parlamentària, es conspirés contra la República!

Com sigui que un periodista li manifestés que el senyor Gil Robles ha dit que la O. R. G. A. no el deixa parlar a Galicia, ha contestat:

A La Corunya han parlat els diputats extremistes sense que ningú s'hi hagi oposat, malgrat els temors de les autoritats.

Jo vaig saber que anaven a criticar-me, i llavors vaig imposar el miting, i aquell poble tan intelligent i tan fi va escoltar el que volgueren dir-me sense adoptar actitud violenta de cap mena.

El del senyor Gil Robles és una altra qüestió.

Volia parlar a Santiago, i el governador em digué que allí hi havia els sindicalistes i els estudiants que estaven disposats a impedir-ho.

Creuen vostès que jo havia d'autoritzar-lo i donar lloc a què hi hagessin tres o quatre morts per guardar l'ordre?

Afegí que estava disposat a procedir d'igual manera en tots els casos que es presentessin com l'esmentat.

Per últim, contestant a la pregunta d'un periodista sobre el temps que durarien les deportacions, digué el senyor Casares que ell duia bon compte del temps de detenció de cadascun dels deportats i que, com era natural, per a uns hauria de prolongar-se la pena mes que per a altres.

A LA PRESIDENCIA DE LA REPUBLICA

Una nota per als que volen visitar l'ex-palau reial

Al gabinet de premsa, de la Presidència de la República, han facilitat aquest matí la següent nota:

No tenint aquesta casa presidencial cap intervenció en els edificis i bens pertanyents a l'antic patrimoni de la corona, la secretaria general advertеix que no pot facilitar permisos per a visitar el palau nacional.

Consell de guerra contra un comandant retirat

Per injúries contra el ministre de la Guerra se celebrarà demà, dimarts, un consell de guerra contra el comandant retirat Josep López Lerena, per un article publica a "La Correspondencia Militar", amb el títol "El pueblo y el ejército. Reorganización, sí; triturar, según para qué".

El tribunal serà presidit pel general de brigada senyor Francesc Caballer.

Actuarà de fiscal el de la divisió, i de defensor, el lletrat senyor Antonio Maseda.

FETS SAGNANTS A TORRECILLA

Es mort a trets l'alcalde accidental. - Diversos ferits

Valladolid, 7. — Per notícies particulars s'ha sabut que al poble de Torrecilla de la Orden, han ocorregut successos sagnants originats per qüestions polítiques, dels quals ha resultat mort a trets l'alcalde accidental i ferits dos propietaris.

El governador ha sortit cap al lloc del succès, acompanyats de diversos números de la benemèrita.

LES FINANCES

Una conferència del ministre de Finances i el governador del Banc d'Espanya

Madrid, 7. — El governador del Banc d'Espanya, senyor Carabias, ha celebrat una extensíssima conferència amb el ministre d'Hisenda.

Segons ha manifestat als periodistes el senyor Carabias, s'ha tractat exclusivament de la Junta del Banc, celebrada ahir, i de la qüestió dels canvis.

El governador del Banc ha donat compte detalladament al senyor Carner de totes les incidències de la junta celebrada per la dita entitat bancària.

Una nota del ministeri de Finances sobre contraban

Madrid, 7. — Al ministeri d'Hisenda han facilitat la següent nota:

Segons dades facilitades al ministeri d'Hisenda, la força de carrabiners, durant el quart trimestre de l'any anterior, ha aixecat 2.917 actes, ha detingut 559 reus, 289 caps de bestiar major, 2.475 de menor, 5.150 qiulos de tabac, 18.793 litres d'alcohol, 26.606 quilos de diversos gèneres, 1.799 plantes de tabac, 2.062 encenedors mecànics i 45.269 pedres d'ignició, i s'ha incautat de nou embarcacions, 12 carruatges i 34 alambics dedicats a la producció clandestina d'alcohols; ha practicat també 80 serveis extraordinaris i 1.384 en auxili de la inspecció del tribut, que els foren encomanats per diversos delegats d'Hisenda.

Amb independència dels serveis anteriors s'han incautat de 302.621 pessetes, 4.013 lliures esterlines, 21.585 escuts portuguesos, 2.100 francs suissos, 377.947 francs francesos, 3.390 marcs, 11.020 dòlars, i petites quantitats d'altres divises i valors estrangers.

La Junta general del Banc d'Espanya

Madrid, 7. — Ahir, diumenge, a les tres de la tarda, s'obrí la primera secció de la junta general ordinària d'accionistes del Banc d'Espanya, que presideix el governador d'aquest, senyor Carabias, acompanyat del ple del Consell.

Aprovada l'acta de l'assemblea anterior, es donà a conèixer la memòria de 1931, en la qual el governador dedica una salutació als accionistes i declara després que el Banc no ha necessitat rectificar la línia de conducta que sempre ha seguit per a servir el país amb la lleialtat i l'esperit de sacrifici que la implantació d'un nou règim exigeix de tots els elements productors de la nació i que era com sempre, davant el desenvolupament dels problemes socials i econòmics, avantposa als seus propis interessos la missió peculiar que li correspon com a rector del crèdit públic.

Els agraris prenaren una campanya per a la reaparició de "Mundo Obrero" i "El Debate"

Madrid, 7. — Els diputats que integren la minoria agrària es proposen emprendre una activa campanya prop del Govern per aconseguir la reaparició dels dos periòdics suspesos, "El Debate" i el "Mundo Obrero".

A aquest efecte projecten portar l'assumpte reptides vegades al salò del Congrés, proposant al senyor Gil Robles presentar próximament una proposició incidental, perquè s'autoritzi la reanudació de la publicació de "El Debate".

Al dia següent serà el senyor Royo Villanova el que elevarà a la mesa una altra proposició incidental, sollicitant la reaparició del "Mundo Obrero".

Homenatge a un "cadàver"

Madrid, 7. — Una comissió composta per l'ex-degà del Collegi d'Advocats, senyor Angel Ossorio, el també ex-degà senyor Francesc Bergamín, i els advocats senyor Fraile, Planelle i Díaz, feren lliurament aquesta tarda al senyor Manuel García Prieto d'una placa en la qual es commemoren els cinquanta anys d'exercici de l'advocàcia pel marquès d'Alhucemas.

L'acte se celebrà a la casa dels marquesos d'Alhucemas, sense cap cerimònia, i dintre la major intimitat.

La placa és de plata, amb ornaments d'or, i porta en relleu la figura de la Justícia en marfil i una expressiva dedicatòria.

Preguem als nostres comunicants que ens trametin redactados en català les notes que desitgin veure publicades en el nostre periòdic

INFORMACIO ESTRANGERA

La mort d'Arístides Briand

Doumer i els ministres visiten el cadàver

París, 7. — Al cap de poca estona d'haver entrat al domicili del senyor Briand el president de la República, han arribat el president del Consell, senyor Tadieu, el senyor Laval, nombrosos diputats, representants del Cos diplomàtics, collaboradore de l'eminent home d'Estat mort al Quai d'Orsay, etcétera, etc.

Tots els visitants eren introduïts a les habitacions del senyor Briand, que, amoblades modestament, es veuen completament plenes de llibres per tot arreu.—Fabra.

El cadàver serà traslladat al Quai d'Orsay

París, 7. — El Consell de ministres s'ha reunit a les 6'30, i a proposta del senyor Laval el Govern ha acordat que els funerals nacionals del senyor Briand se celebrin al ministeri d'Afers estrangers, on serà traslladat el cadàver, davant el qual desfilaran les tropes.

Els funerals se celebraran dissabte vinent, a les tres de la tarda.

El cos serà inhumat provisionalment a Passy, i serà traslladat més tard a Cocherel, d'acord amb els desigs expressats pel finat.—Fabra.

La notícia a la Cambra

París, 7. — La notícia de la mort del senyor Briand, coneguda a la Cambra al cap de poca estona d'haver ocorregut, ha provocat entre els diputats gran consternació.

Els parlamentaris de totes les formacions polítiques, però sobretot els de l'esquerra, lamenten la brusca desaparició de l'eminent home d'Estat i tributen homenatge a les seves profundes qualitats polítiques.—Fabra.

París, 7. — La sessió de la Cambra francesa començà a les 3.5 i fou alçada a les 3.10 en senyal de dol per la mort del senyor Briand.

Tots els diputats guardaren un silenci religiós en memòria de l'ex-president.

El senyor Tardieu, interpretant l'emoció de tots, pronuncià breus paraules, dient:

"El dolorós fet que s'ha produït quasi repentinament, embarga d'emoció a tots els que assistim a aquesta Cambra."

La glòria que el senyor Briand llançà sobre la tribuna francesa i la part que prengué en l'obra tan difícil i incerta en alguns moments, com és l'organització del món, després de la major sacudida a que ha estat sotmés, imposen a tots igual als que l'aplaudiren que als que el criticaren, l'obligació d'unir-se a l'homenatge i al record que la Cambra li dedica en aquests moments.

Acabades les paraules del senyor Tardieu, la Cambra aixecà la sessió. — Fabra.

L'homenatge de l'Assemblea de la Societat de Nacions

Ginebra, 7. — Durant la sessió celebrada per la Comissió general de l'Assemblea de la Societat de Nacions i en mig d'un gran silenci, després d'obrir la sessió, el president, senyor Hymans, i els membres de la mesa s'han aixecat, imitats immediatament per tots els membres de la Conferència, els representants de la premsa i el públic.

El senyor Hymans ha dit entre altres coses:

"He de participar-vos una notícia aclaparadora que m'ha arribat d'una manera inesperada i que os omplirà de gran emoció.

El senyor Briand acaba de morir a París.

El senyor Briand fou l'admirable encarnació de la idea de la pau i de l'acostament dels pobles; fou un dels artesans més enèrgics de l'obra de la S. de N.; la seva veu, els seus accents sonen encara a les nostres oïdes; encara el veiem davant nosaltres; el volem i l'admiràvem.

Fou una de les glòries de França i una de les majors ilustracions de la tribuna. El seu nom romandrà unit al més noble ideal humà i viurà eternament en la Història.

Dirigim a la delegació francesa l'expressió del nostre més profund condol i proposa que en senyal de dol se suspengui la sessió durant un quart d'hora."

El senyor Paul Boncour, donant mostres de gran emoció, ha expressat el seu agraiment per les paraules del senyor Hymans i ha dit, entre altres coses, que l'homenatge que hauria arribat més profundament al cor del senyor Briand és que l'Assemblea perseverí en l'obra que ell intentà.

Després de suspendre la sessió durant un quart d'hora, la Comissió ha reprès la discussió general.—Fabra.

De la premsa de París

París, 7. — La premsa francesa demostra la més profunda emoció per la mort del senyor Briand.

Tots els periòdics de la nit consagren la primera pàgina al que anomenen "home de la pau".

"Le Temps" diu que l'acció de Briand posarà de madifest davant la Història la sinceritat i voluntat pacífica de França.

Després de la mort del senyor Briand—continua dient el periòdic — és tot un període de la post-guerra el que acaba, però la política, de la qual fou l'animador, roman perquè queda la política de França.—Fabra.

A Londres

Londres, 7. — La notícia de la mort del senyor Briand ha causat gran consternació en els circols polítics d'aquesta capital, lamentant-se únicament la desaparició del gran home d'Estat, que tant treballà a favor de la pau. — Fabra.

El condol del president Hoover

Washington, 7. — El president de la República, senyor Hoover, ha dirigit al senyor Doumer un telegrama en el qual diu que la lluita lleial i resolta sostinguda pel senyor Briand per la pau el féu volgut per al poble americà, que plora la seva pèrdua. — Fabra.

Paraules de Mr. Kellogg

Pasadena (Califòrnia), 7. — El senyor Kellogg, ex-secretari d'Estat, referint-se a la mort del senyor Briand, ha dit que milions de persones el ploraran a cada país.

Ha afegit que el senyor Briand fou un gran home d'Estat i un grandíssim advocat de la pau, i que la seva mort és una pèrdua incalculable per a la França i el món.—Fabra.

Un article de Madariaga

Ginebra, 7. — El "Journal de Geneve" publicarà demà un article del senyor Madariaga a honor del senyor Briand, que diu "sobreviurà, perquè la mort és impotent per matar els que com Briand han viscut en esperit".

Afegeix que el senyor Briand tenia l'amplitud de punts de vista de ciutadà del món, perspectiva d'historiador i paciència de savi.

Fou—afegeix — mestre d'aquesta marxa ascendent i humanitada vers la pau, i sobretot tenia fe.

L'Agència Havas ha transmès igualment a París unes paraules del senyor Madariaga descrivint l'emoció de l'Assemblea en conèixer la notícia de la mort i tributant elogis al finat, del qual ha dit:

"Si ahir fou l'inspirador i el líder, demà serà l'heroi comú en aquesta Pàtria de les pàtries que ha sabut crear."—Fabra.

L'elogi dels polítics alemanys

Berlín, 7. — La mort del senyor Briand ha provocat gran emoció als circols polítics alemanys.

El Govern ha presentat immediatament el seu condol a l'ambaixador de França.

La mort del senyor Briand, ha declarat el senyor Loebe, president del Reichstag, inspira una pèrdua molt gran per a França i Europa.

El gran estadista francès, campió del acostament franco-alemanl, ha dit el senyor Stresemann, fill del difunt canceller, ha ocorregut en moments tràgics per a la història d'Europa, abans que hauria pogut adonar-se del destí que tindria la política que elogià tan valentament i amb força.

El senyor Brunning ha dit per la seva part:

—Amb Briand desapareix una importantíssima personalitat política de la història moderna.

El seu nom queda unit per al poble alemany a's esforços d'acostament germano-francès.

Sento personalment la seva desaparició, tant més dolorosament, ja que vaig tenir ocasió de tractar-lo i vaig conèixer la seva amplitud de mires polítiques, el seu clar judici i la grandesa de la seva ànima.—Fabra.

Lerroux, Romanones i de los Ríos parlen de Briand

Madrid, 7. — Contestant una pregunta que el periòdic "Informaciones" ha fet a diversos polítics amb motiu de la mort de Briand, N'Alexandre Lerroux ha tramès la següent carta:

"Vaig tenir el gust de conèixer-lo i dinar amb ell en diverses ocasions en 1906 i des de llavors hi havia entre nosaltres dos una amistat sinó molt íntima, cordial i cultivada.

En diverses ocasions i per motius polítics vaig parlar amb ell, i el meu parer és que era un home d'una capacitat i d'una comprensió solament comparable a la de Clemenceau.

Recentment, amb motiu del canvi de règim a Espanya i per la circumstància d'exercir jo la cartera d'Estat, em vaig posar en comunicació amb ell a Ginebra en diverses ocasions i coincidírem en l'apreciació de problemes internacionals: vaig tenir la satisfacció de saber que havia vist amb bons ulls la política d'independència en què jo vaig procurar posar la representació espanyola dins la Societat de les Nacions, contrastant amb allò que s'afirmava per alguns que anteriors representacions havien estat supeditades a altres interessos que no eren els estrictament nacionals.

L'última vegada que vaig estar a Ginebra i que vaig tenir l'honor de presidir la reunió de l'assemblea ordinària de la Societat de Nacions, vaig tenir en el senyor Briand un bon conseller que m'ajudà a aconseguir per al nostre país importants avantatges d'ordre moral.

A més, en ocasió de discutir-se el tractat comercial entre tots dos països, vaig tenir de la seva part el millor acolliment, havent-me presentat els ministres de Comerç i Hisenda de França, perquè la modificació que d'acord a l'estat de la balança comercial creia França que li interessava era en perjudici d'Espanya, i fou rectificada en tot el possible.

Per tots aquests motius i per simpatia personal que sempre vaig sentir pel senyor Briand, la notícia de la seva mort m'ha produit veritable pesar.

Crec que la política internacional de la pau per' amb el senyor Briand el defensor més eficaç i França un dels seus més alts valors polítics."

El comte de Romanones escriu:

"França té el privilegi que a l'hora oportuna mai no li falta un home necessari, i quan aquesta oportunitat desapareix deixa a un costat aquest home, per molt preeminent que sigui.

Tal és el cas de Briand. Fa uns anys era l'home necessari, i totes les vegades que estigué enfront del Govern compli amb el seu deure; però políticament ja feia algun temps que havia mort, quan en pretendre la presidència de la República fou derrotat.

Això fou el principal senyal que les seves facultats començaven a declinar, per haver tingut la debilitat de prestar-se al joc dels seus amics, aspirant a la primera magistradura, sense donar-se compte que ell era molt superior a la presidència de la República, per a la qual es requereixen sempre homes de condicions no extraordinàries ni sobresortints.

Briand mor amb amargor davant el fracàs de les gestions realitzades per aconseguir la pau universal.

El seu nom perdurarà perquè ha sabut en tot moment assimilar-se a l'esperit modern de la política francesa."

En Ferran de los Ríos diu:

El senyor Briand des de la seva joventut mostrà condicions ambicioses, noblement ambicioses, sobre tots els problemes polítics de la seva terra.

Des dels primers temps de la seva actuació política enfocà aquesta i demostrà que es donava compte de la unitat del problema europeu, i d'aquí que en aquests últims anys fos el centre de tota la política europea i un dels més ferms defensors de la unitat econòmica d'Europa, única forma de salvació per a ella.

En la postguerra Briand defensava dos punts de vista com a punt de partida per a l'estabilització d'Europa: la intel·ligència franco-alemanya i la federació econòmica d'Europa.

Per tots els homes moderns i d'esperit liberal la mort de Briand haurà estat sentida.

AL PARAGUAI

Un complot comunista

Asunción, 7.—Ha estat descobert un complot comunista al Paraguai.

La policia ha pres moltes precaucions i ha efectuat algunes detencions. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

Augment d'impostos

Washington, 7. — La Comissió de Vies i Mitjans, de la Cambra de Representants ha redactat un projecte de llei elevant l'impost sobre la renda, augmentant els drets de mutació sobre els valors i imposant noves taxes a l'entrada d'alguns articles.—Fabra.

Els sense feina
Tres morts i vint ferits

Detroit, 7. — Durant una manifestació formada per uns 3.000 obrers sense feina, que pretenien entrar a les oficines de la fàbrica d'automòbils Ford, on actualment es contracta personal, es produí una topada amb la policia. Resultaren tres persones mortes i unes vint ferides. — Fabra.

A FRANÇA

Consell de ministres

París, 7. — Aquest matí hi ha hagut Consell de ministres. Ha presidit Doumergue.

Tardieu ha donat compte de les qüestions de política exterior. i Laval ha estat encarregat de presidir la Comissió franco-alemanya. — Fabra.

A AUSTRIA

Manifestacions comunistes

Viena, 6. — Com a protesta contra diversos actes de política interior i exterior, havien estat organitzades manifestacions pels comunistes en diferents llocs del país.

Aquestes manifestacions havien estat prohibides per les autoritats, però a pesar d'això s'intentà celebrar-les.

Amb aquest motiu hi hagué diverses topades amb la policia, resultant alguns morts i ferits, principalment a Estíria.

També es practicaren forces detencions. — Fabra.

EL PLET NACIONALISTA A L'INDIA

Vuitanta estudiants detinguts

Ahmedabad, 7. — Vuitanta estudiants del Liceu local han estat detinguts per la policia, en dissoldre els agents una manifestació que havia estat organitzada a favor del moviment de desobediència civil. —Fabra.

LA CONFERENCIA DEL DESARMAMENT

S'ha establert l'ordre de les qüestions a discutir

Ginebra, 7. — La mesa de la Conferència per a la limitació o reducció dels armaments ha establert aquest matí l'ordre en que hauran de discutir-se per les comissions les diferents qüestions plantejades.

Els delegats d'Espanya i Alemanya sol·licitaren que entre les qüestions principals a discutir figuri la relativa a l'aviació militar.—Fabra.

EL CONFLICTE ENTRE XINA I EL JAPO

Les hostilitats no han cessat a Xang-Hai. -- Els contendents reforcen les respectives posicions. -- Oficialment Xina no accepta les proposicions japoneses. -- Lo Yang, amb el nom de Hsiching, serà la nova capital xinesa

Els atacs no han cessat encara

Xang-Hai, 7. — Notícies d'origen xinès continuen assenyalant atacs per part de les tropes japoneses al llarg de la línia Nanziang-Kiating-Tatzing, així com nous raids aeris sobre Kin Chan i Su Tcheu.

Els comunicats japonesos llancen la responsabilitat d'aquests encontres sobre els xinesos, encara que els treuen tota importància militar, considerant-los com a simples escaramuses. Segons els japonesos, les pèrdues xineses en els combats de Xapei, King Wan, Wu Sunk, s'eleven a 7.000 morts i 3.000 ferits, pèrdues deu vegades més elevades que les dels japonesos.

El general Shirakawa, comandat en cap de les tropes japoneses, ha declarat:

"Estic persuadit que la situació millorarà gràcies a la cooperació del Japó amb les potències interessades. Però, mentrestant, l'exèrcit nipó vigilarà curosament per a la solució dels problemes més urgents."

Es esperat en aquesta ciutat el ministre de la marina nipona.—Fab.

Xina no accepta les condicions proposades pel Japó

Toquio, 6. — A l'agència Rengo li telegrafien de Xang-Hai:

"Xina ha exposat oficialment que no pot acceptar les condicions proposades pel Japó per a la cessació de les hostilitats.

Kuo Tai Chai, vice-ministre d'afers exteriors, ha visitat els representants diplomàtics a Xang-Hai, i els ha explica que no pot haver negociacions més que en el cas que els japonesos es conformin a una retirada simultània i mútua de les forces en presència".—Fabra.

L'almirall de la flota nord-americana és autoritzat per a intervenir en l'enquesta informativa sobre els fets de Xang-Hai

Washington, 7. — El president Hoover ha donat instruccions telegràfiques a l'almirall Tayllor perquè participi en l'enquesta iniciada pels altres caps dels destacaments militars i navals a Xang-Hai sobre els successos d'allí i que ha d'esser enviada a la Societat de Nacions.—Fab.

Els japonesos volen que els comerciants de Xapei defensin la ciutat

Xang-Hai, 7. — Segons notícies d'origen xinès, els japonesos s'esforcen perquè els comerciants a Xapei organitzin un cos voluntari de policia per custodiar aquella ciutat, l'equip i material, així com el control del qual aniria a càrrec dels nipons.—Fabra.

L'ex-emperador xinès accepta la corona de la Manxúria

Londres, 7. — Al "Daily Expres" li telegrafien de Dairen, que l'ex-emperador xinès Henry Pu Y ha acceptat la corona del nou estat independent de Manxúria.—Fabra.

La nova capital xinesa

Xang-Hai, 6. — El Comitè executiu Central Xinès sembla que ha decidit erigir Lo Yang en capital, en lloc de Nanquín, sota el nom de Hsixing. — Fabra.

Els contendents reben reforços

Xang-Hai, 6. — Un navili portaavions japonès ha desembarcat un destacament de tropes a Xang-Hai, al nord de les posicions xineses.

Per la seva part, sembla que els xinesos han rebut 3.000 homes de reforç. S'assegura també que una divisió avança al llarg del ferrocarril per a unir-se a les altres tropes.

Aquestes notícies no s'han confirmat, però es nota molt moviment al sector xinès. — Fabra.

Una visita d'inspecció

Xang-Hai, 7. — Invitats per les autoritats japoneses, els observadors militars estrangers han efectuat una visita d'inspecció a les línies japoneses. — Fabra.

Bombardeig de l'aviació japonesa

Londres, 7. — Al "Times" li telegrafien de XangHai que una esquadreta d'avions japonesos ha bombardejat Xeu i els pobles veïns. — Fabra.

EL RAPTE DEL FILL DE LINDBERGH

Sembla que els autors del rapte han promès tornar l'infant en un termini de 48 hores. -- Els "gangsters" al servei de Lindbergh. -- S'han efectuat noves detencions, entre elles una senyoreta

Sembla que el fill de Lindbergh serà tornat aviat als seus pares

Hopewell (Nova Jersey, Estats Units), 7. — Les autoritats van publicar anit una nota oficiosa dient que el fill de Lindbergh seria tornat dintre poc als seus pares, sa.

Aquesta nota fou donada a la publicitat després d'una conferència sostinguda pels caps de policia de dotze ciutats de Trenton.

Per altra part, la policia de Brooklyn detingué ahir un individu de 55 anys d'edat que ha estat reconegut com autor d'un dels telegrames enviats al coronel Lindbergh i en el qual l'informava que el seu fill li seria tornat contra pagament de rescat exigit.—Fabra.

Detenció d'una damiselia

Trenton (Estats Units), 7. — La policia ha detingut una damiselia anomenada Corbett, segons la qual, els segrestadors del petit Lindbergh havien volat sobre la casa de Lindbergh amb el propòsit de tornar l'infant raptat per mitjà d'un paracaigudes.

Sembla que faltà valor als autors i emprengueren la tornada emportant-se'n novament el petit. — Fabra.

Els "gangsters" al servei de Lindbergh

Nova York, 7. — Dos famosos "gangsters" als quals Lindbergh s'ha dirigit personalment han començat a actuar pel seu compte a fi de descobrir el lloc on és l'infant raptat. A aquest fi les bandes que dirigeixen els dos individus en qüestió han donat una veritable batuda entre els elements dels baixos fons de Nova York. — Fabra.

El detingut Johnson

Nova Yorq, 7. — Continua en el més gran misteri la desaparició del fill de Lindbergh. Els esforços de la policia per descobrir una pista fins ara no han donat el resultat que es desitjava. El detingut Johnson, sobre el qual recauen sospites d'haver pres part en el rapte, ha estat portat al Dipòsit Central de la policia a Nova York, on ha estat sotmès a un nou i acurat interrogatori. — Fabra.

Els segrestadors prometen tornar l'infant

Londres, 7. — Al "Daily Herald" li comuniquen de Nova York que els autors del segrestament del fill de Lindbergh telefonaren ahir al domicili d'aquest i li asseguraren que li seria tornat dintre quaranta-vuit hores. — Fabra.

Sembla que els raptors no han insistit a demanar el preu del rescat

Nova York, 7. — Comuniquen de Hopewell que el cap de policia ha manifestat que el coronel Lindbergh no ha rebut avui la demanda de rescat, ni ha estat en comunicació amb els raptors. Es creu que aquesta declaració significa que des del dia del rapte els raptors no han insistit a demanar el preu del rescat. — Fabra.

El governador de Nova Jersey fa manifestacions pessimistes

Nova York, 7. — Quasi cinc dies han passat ja d'ençà que fou segestrat el fill del coronel Lindbergh i encara s'està sense notícies concretes sobre la sort que hagi tingut la criatura.

Parlant sobre aquest assumpte, el governador de l'Estat de Nova Jersey ha dit queno hi havia cap prova tangible que el nen sigui viu encara. — Fabra.

La situació econòmica al Japó

Londres, 7.—Comuniquen de Toquio a Rueter que el Banc del Japó ha decidit destinar cent milions de yens als Bancs de l'Oest que es veien obligats a suspendre pagaments. — Fabra.

Desembarcament japonès

Londres, 7. — Comuniquen de Xang-Hai a l'Agència Reuter que la primera divisió japonesa (catorze mil homes) ha desembarcat a Wosung. — Fabra.

Un atac dels xinesos

Xang-Hai, 7. — Les tropes xineses han atacat un lloc avançat japonès situat al nord de Lintao.

Segons un comunicat de l'Estat major japonès, les tropes japoneses reberen l'ordre de romandre a la defensiva. — Fabra.

Concentració de forces xineses

Xang-Hai, 7. — Es diu de font japonesa que els xinesos concentren tropes per efectuar un contra-atac.

S'anuncia, a més, que els japonesos de Xang-Hai han estat atacats diverses vegades pels xinesos, havent registrat alguns morts.

Les autoritats navals japoneses estan decidides a adoptar les mesures necessàries si la situació no millora.—Fabra.

Reunió de la Comissió general de l'Assemblea de la Societat de Nacions

Ginebra, 7. — S'ha reunit la Comissió general de l'Assemblea.

El doctor Yen digué que s'havia donat a les forces xineses l'ordre de cessantia de les hostilitats.

Parlaren després els senyors Titulesco i Zalewski i els representants d'Itàlia, Alemanya, França i Panamà, estant tots d'acord a proclamar la necessitat que es respectin els compromisos internacionals, la integritat territorial i la sobirania dels Estats, així com la inadmissibilitat que cap país es prengui la justicia per la seva mà.

Demà, a les to'30, se celebrarà nova sessió. — Fabra.

EL FEIXISME A FINLANDIA

El moviment es considera liquidat

Helsinfords, 7. — El moviment "lappo" ha de considerar-se liquidat. Ahir, a dos quarts de deu del matí, les forces governamentals ocuparen Mansala, on s'havien concentrat les forces feixistes, els quals no oferiren resistència. L'ordre al país és absolut i el govern ha derogat les disposicions sobre la censura postal i telegràfica.—Fabra.

AL PERU

El país indignat per l'agressió

Lima, 7. — L'atemptat contra el president Sánchez del Cerro ha impressionat el país, i hom demana que l'agressor sigui castigat severament.

A tot el territori de la República regna calma completa. — Fabra.

DARRERA HORA

MORT ESTRANYA

El metge verificador es negà a certificar la mort com a natural dels germans Josep i Eusebi Guimjoan Gonzàlez, d'un mes, habitants al carrer de Marimon, per presentar símptomes de violència.

Per ordre del jutge tots dos cadàvers foren portats al dipòsit judicial per a procedir a llur autòpsia.

FET MISTERIOS

Ahir al matí fou trobat sota el pont del carrer de Marina un home mort atropellat pel tren, que en principi es va creure que es tractava d'un de tants suicidis, augmentada aquesta creença per no trobar-li documentació.

La policia féu les recerques pertinents, i ahir a la nit es presentà al dipòsit judicial de l'Hospital Clínic, on es trobava el susdit cadàver, per tal d'identificar-lo, el peluquer Erdoza, el qual immediatament, i sense dubtar, confirmà que el cadàver que tenia davant el del seu germà gran, Nemesi Gárate Erdoza.

Immediatament la policia va rebre declaració al germà de la víctima, el qual digué que creia que es tractava d'un crim, ja que el seu germà no tenia intenció de suicidar-se ni sofria cap malaltia.

Augmentà la creença del crim el fet que no se li trobés ni la cartera ni cap document, puix creia que el mòbil del crim era el robatori, tota vegada que se sabia que l'interfecte acostumava a portar sempre damunt una respectable quantitat en billets de Banc, però que abans d'ahir sabia que només portava unes 150 pessetes, per haver deixat les altres a casa.

La policia, durant tota la nit d'ahir, estigué efectuant gestions per tal de saber amb qui havia estat diumenge passat el mort, a la vegada que s'espera amb gran interès l'autòpsia que verificaran els metges forenses per veure si en el desfrocat cadàver se pot apreciar alguna lesió que no hagi estat feta pel tren en atropellar-lo.

EROTYL

Específic de l'

ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)

(MANCA DE VIGOR SEXUAL;

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Pebiesa y molt eficàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-medulo-genital. Sindrific i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels matrizos

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantarides, ni cap altre medicament excitant

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr W Outrem Ali de Sant Pere, 30 - BARCELONA - Telefon 1863

Preu: 21'75 ptes.

Bloc del transeünt

"Sr. Director:

En el "Bloc del Transeünt" del dia 20 un company cambrer feia pública la seva disconformitat amb la nota que la direcció de Resurgir, òrgan del "Sindicato de la Industria Hotelera, Cafetera i Anexos de Barcelona y su Radio", publicava en el darer número, on deia: "que en esta revista se publicarán todos los trobajos de los socios, mientras vengan redactados en castellano", etc.

A nosaltres, també ens estranyà la lectura d'aquestes ratlles, però com que al mateix número s'hi publicaven treballs en català, vàrem pensar que deuria tractar-se d'una jafie, però com que passen els dies i la direcció de Resurgir no contesta al company que el dia 20 es queixava des d'aquestes pàgines, nosaltres demanem que la direcció de Resurgir vulgui aclarir la nota a què fa referència aquest "bloc", nota que ofen la dignitat de tots els afiliats al "Sindicato, etc., etc.".

Confiem que els companys de les diverses seccions del "Sindicato" que no tinguin atrofiats els sentiments de la vergonya i de la dignitat, faran pública llur disconformitat amb la nota de referència en les corresponents Assemblees. — E. V. P."

MOST ARNAUTEU

ESTEU-LO

DROGUERIES I FARMACIES

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Cabo Tortosa", amb càrrega general, de Nova York.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 101 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general i 130 passatgers, de València.

Vapor noruec "Rym", amb troncs, d'Alger.

Vapor francès "Espagne", amb càrrega general, de Marsella.

Vapor espanyol "Virgen de Africa", amb càrrega general i 3 passatgers, de Vinaroç.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general i 17 passatgers, de Maó.

Vapor espanyol "Cabo Tres Forcas", amb càrrega general, de Sete.

Vapor espanyol "Cabo Huertas", amb càrrega general, de Casablanca.

Vapor espanyol "Canalejas", amb càrrega general i 25 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor francès "Espagne", amb càrrega general, cap a Alger.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general, cap a Maó.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general i 130 passatgers, de València.

Vapor noruec "Rym", amb troncs, d'Alger.

Vapor francès "Espagne", amb càrrega general, de Marsella.

Vapor espanyol "Virgen de Africa", amb càrrega general i 3 passatgers, de Vinaroç.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general i 17 passatgers, de Maó.

Vapor espanyol "Cabo Tres Forcas", amb càrrega general, de Sete.

Vapor espanyol "Cabo Huertas", amb càrrega general, de Casablanca.

Vapor espanyol "Canalejas", amb càrrega general i 25 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor francès "Espagne", amb càrrega general, cap a Alger.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general, cap a Maó.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "J. J. Sister", amb càrrega general, cap a

Inauguració del Grup Escolar

Collaso i Gil

Ahir al matí foren solemnement inaugurades per l'Ajuntament de la ciutat les obres d'enderrocament del que ha estat fins ara Caserna de Sant Pau del Camp, emplaçada a l'angle del carrer de Sant Pau i carrer d'Abat Zafont, per a bastir-hi un Grup Escolar, amb el llegat que féu a Barcelona, expressament per a aquest fi, l'il·lustre patrici Josep Collaso i Gil.

Aquest Grup Escolar, la construcció del qual començarà de seguida, acollirà una població escolar de mil dos-cents, des dels grans maternals fins a llur integració a la vida professional, ensems que posarà en valor i donarà visualitat a la bella església romànica de Sant Pau del Camp.

Tots els terrenys que componen l'edifici estaven envaits per gran quantitat d'espectadors.

L'acte ha constituït una veritable manifestació de civisme ciutadà. Els terrenys on han d'aixecar-se els edificis del Grup Escolar eren envaits per una formidable gernació, entre la qual es veien nombrosos grups de nens que assisteixen a les escoles de la barriada.

Molts balcons i finestres dels voltants apareixien exornats amb les banderes catalana i republicana.

D'entre les personalitats que ocupaven la tribuna oficial anotàrem el cap de la Quarta divisió, general Batet, i el seu ajudant, comandant Lacanal; el tinent d'alcalde i president de la Comissió de Cultura, senyor Pere Comes; els regidors senyors Puig i Monner, tinent d'alcalde i regidor del districte; Ermengol de Llana, Grisó, Pla, Sànchez, Escofet, Tauler, Duran i Guàrdia, Pellicena, Marlès, Samblancat, Serraclara, Torner i Brasó.

El doctor Forns, de la Junta de Primera ensenyança i degà dels rectors de la ciutat. El senyor Manuel Aimaud, de la Comissió de Cultura; el senyor Puig i Alfonso; el marquès d'Olèrdola; el diputat a Corts senyor Sunyol i Garriga i eljutge municipal del districte de l'Hospital, senyor Picó; els caps de cerimonial senyors Riber i Puigdomènech, etc.

Entre les nombroses representacions d'entitats culturals i polítiques, moltes de les quals hi assistiren amb llurs banderes i estendards, recordem el doctor Salvat, per l'Acadèmia de Medicina, i l'inspector cap de la Primera ensenyança, senyor Soler; el senyor Delclós, pel Consell directiu de la Generalitat; la senyora Abeldó, pels Amics de la Instrucció; la senyora Medrano, de l'Escola Normal de la Generalitat, i el senyor Guillem Torra, secretari de l'Ateneu Enciclopèdic.

Poc després de les onze, assistiren a l'acte el president de la Generalitat, senyor Francesc Macià, i el conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Ventura Gassol, i el batlle, senyor Aiguader.

La tresidència de la tribuna oficial quedà ocupada pel president de la Generalitat, el qual tenia a la seva dreta el general Batet, el senyor Gassol i el marquès d'Olèrdola, ia l'esquerra, el batlle, doctor Aiguader, el senyor Pere Comes, el tinent d'alcalde senyor Puig i Monner i els regidors Escofet i Tauler.

El senyor Arnaud, que fou el primer a fer ús de la paraula, remarcà la personalitat del generós patrici Collaso i Gil, i donà lectura a la Memòria per mitjà de la qual es lliurà un llegat d'un milió de pessetes destinades a l'edificament del Grup Escolar, les obres de construcció del qual avui solemnitzem.

El tinent d'alcalde del districte, senyor Puig i Monner, féu ressaltar la tasca eficient del Patronat Escolar i de la Comissió de Cultura. Remarcà les grans necessitats que en l'aspecte cultural i de l'ensenyament sent el districte cinquè, tan abandonat fins a la data. Gràcies al llegat del gran patrici Josep Collaso i Gil, podrem acomplir una part de l'obra cultural que ens hem imposat, de la qual estava totalment orfe aquest districte.

Pere Comes el seguí en l'ús de la paraula.

Digué que diumenge passat s'inaugurà a Horta un Grup Escolar que porta el nom del gran republicà Ermengol Giner de los Ríos. Avui se solemnitza la iniciació de les obres del Grup Collaso i Gil, i aviat se n'inauguraran *sis més*.

Es felicità que fos el primer Ajuntament de la República el que portés a terme aquesta obra cultural i educativa.

Historià els pressupostos de cultura de molts anys enrera, un dels quals *lou confeccionat per la suma de vuit milions de pessetes, i assenyalà les* grans obres que s'haurien pogut fer aleshores si s'haguessin dut a terme, perquè no ens trobaríem com ara, en què solament estem a la primera etapa en l'obra cultural del nostre poble.

El Patronat Escolar — seguí dient el senyor Comes — continua la seva obra. Aviat veurem els Museus del Parc, de Catalunya, de Martorell i d'altres convertits en institucions escolars.

Adreçà una salutació al general Batet com a representant de l'exèrcit.

Recordà la tasca cultural que dugueren a terme, en èpoques difícils, els senyors Puig i Alfonso, Layret, Magrinyà i Rahola.

Acabà dient que la Comissió de Cultura encaminarà tots els seus esforços a aconseguir que els hotels de la Plaça d'Espanya siguin destinats a escoles, que dins un termini no llunyà s'inauguraran més de trenta Grups Escolars, i que el Patronat Escolar, amb l'ajut de la subvenció d'un milió i mig de pessetes concedit per l'Estat procedirà aviat a la inauguració de nous Grups Escolars.

Parlà el batlle de Barcelona, doctor Aiguader, el qual digué que, en nom de la ciutat, prenia possessió dels terrenys per a bastir-hi el Grup Escolar.

Esmentà l'estat de deixadesa i d'incúria en què sempre s'ha deixat el districte cinquè, i manifestà que és arribada ja l'hora de convertir-lo en una barriada sana i alegre.

Aquesta festa de cultura — continuà dient el senyor Aiguader — significa el sentit humà de la República i la diferència existent entre el règim anterior i l'actual.

Prengué la paraula el conseller d'Instrucció Pública de la Generalitat, senyor Ventura Gassol.

Digué que cal actuar sense defalliments perquè el poble pugui obtenir les escoles que tot poble té dret a posseir, i que tot Govern té l'obligació de donar.

La coincidència que representa el fet que aquesta festa d'avui hagi estat duta a terme sota el patronatge del primer Ajuntament republicà, resum l'orientació que el Govern vol donar a la cultura.

Afegí que s'han d'acabar els privilegis, i que l'infant ha de poder passar de l'escola primària a l'escola superior.

Remarcà el caràcter simbòlic que representava el que aquest Grup Escolar s'aixequi al costat d'una església. Digué que l'escola ha d'ésser separada de l'església, *no confonent-se ni contra, sinó* respectantse mútuament. A l'església cal que es faci obra religiosa, i a l'escola, l'obra laica i civil que vol el poble de Catalunya.

Digué que s'han de convertir aquestes institucions tristes, on fins ara anaven els infants, en escoles alegres i sanitoses, i que per a realitzar aquesta magna obra l'Ajuntament i la Generalitat demanen la collaboració de tots els ciutadans.

Acabà dient que el vell militarisme està ja mort i enterrat, com ho demostra el fet que una caserna sigui convertida en escola.

Finalment, s'aixecà per a parlar el president de la Generalitat, Francesc Macià.

Digué que sent una gran alegria en assistir a aquesa acte d'inauguració de les obres d'una futura escola, deguda a la generositat d'un gran patrici.

Més de mil infants seran alliberats de l'esclavatge espiritual a què els tenia sotmesos el règim passat.

Afegí que la grandesa de la República està en aquest espectacle del poble aquí reunit, el qual, àvid de cultura, vol que el govern de tots els Ajuntaments i de totes les corporacions públiques es preocupin de la formació dels ciutadans de demà, dignes d'una República generosa i democràtica.

Continuà dient que es construiran totes les escoles que siguin necessàries amb professors aptes i amb *un sistema* pedagògic avançat.

Cal *formar el nen des de petit*, edificant guarderies per als infants, jardins i escoles. En igual situació es trobe men la qüestió sanitària. Manquen dispensaris, sanatoris, hospitals especialitzats i altres institucions. Tot això es farà si *ens mantenim tots amorosament units i assolim la creació* d'una forta economia catalana.

Cal arribar — acabà dient el senyor Macià — fins allà on ens mani el deure, sense tenir en compte les abnegacions i sacrificis. (Ovació.)

Acte seguit es donà l'acte per acabat. El poble desfilà ordenadament.

Organització de fulles extraordinàries a càrrec de JOSEP M. OROMI. - LA PUBLICITAT

GORRES "PUIG"

BARRETS -- BOINES

Camiseria -- Perfumeria

Gèneres de Punt

SANT PAU, 103 (BRETXA)

Bar Tarragona

VINS DEL CAMP DE TARRAGONA

Especialitat en els del Priorat -- Collita pròpia

Servei de menjars, especialment els esmorzars amb les típiques mongetes i bacallà a la llauna, a les set del matí

Sant Pau, 120 -- Telèfon 13315

BAR

"Las Banderas"

VINS FINS I LICORS CAFE-RESTAURANT

FRANCESC FERRER

Sant Pau, 103 i 105 -- BARCELONA -- Telèfon 14379

BAR RESTAURANT

MIRADOR

Especialitat en al cafè exprés

Sant Pau, 118 ——— BARCELONA

"MONTE BAR"

CAFE-RESTAURANT XARCUTERIA

GRAN SALO DE BILLARS

Josep Palau

OBERT TOTA LA NIT

SANT PAU, 75 -- Telèfon 17371 -- BARCELONA

SASTRERIA

Andreu Baseiria

ESPECIALITAT EN VESTITS A MIDA

NOVETATS PER A SENYORA

SANT PAU, 126 (prop de la Ronda) -- BARCELONA

ANTIGA GRANERIA

Vídua Amayra

La més antiga del barri

Especialitat en arrossus i mongetes

SANT PAU, 118

MANUFACTURES DE MARROQUINERIA

FABRICA D'ARTICLES PER A VIATGE

F. CLAVERO

Especialitat en bosses, carteres i cinturons

Mundos, maletes, maletins - Caixes per a mostres, etc.

Comte del Asalto, 34-76 -- Telèfon 16837 -- Barcelona

Catalunya

Del paisatge vallesenc

Sant Llorenç del Munt

Des de qualsevol punt que hom la miri, la muntanya de Sant Llorenç del Munt, amb la seva estranya morfologia, amb la curiosa simetria de les seves línies carenals i amb les angulositats de la seva massa ciclòpia, sembla talment una esfinx gegantina o una immensa epenya aixecada, ella en el temps, a la memòria d'algun déu mitològic. Ningú no diria, de lluny, que és germana —germana bessona— d'aquella meravella universal que és el Montserrat. Rígida i austera a distància, només cal pujar a Sant Llorenç, per veure com canvia. La seva bellesa és una bellesa masculina: no és la bellesa de línies gràcils, ondulants i suaus, és l'esprà bellesa de les parets tallades a pic, dels tocons atrevits i esmaperts, dels abims insondables.

Sant Llorenç del Munt és un fragment ben característic del Vallès. Es una de les seves múltiples facetes: és la magnífica asprositat muntanyenca del bracc de la fina suavitat de la plana. Els seus variats aspectes, el seu paisatge idoni, la seva intrínseca constitució geològica, són atributs tan seus, tan típicament seus, que la fesomia del monstre de pedra és, francament, inconfusible.

En aquell darrer aspecte és tant com un llibre obert on explicar-se moltes de les evolucions sofertes, en algunes èpoques geològiques, pel Vallès. Es un resum on es compendia una bona part de la muda història geològica de la comarca.

El paisatge sever, amb una vegetació minsa o nulla en les carenes i força tupida en les humides canals, té uns trets especials que suggestionen i atreuen de debò. L'exuberància al costat de la nuesa.

Altrament. Sant Llorenç del Munt no és pas una muntanya obscure, sense tradició i sense història. La conegudíssima llegenda del Drac i la seva cova, la troballa de la sivella visigòtica en la Cova Simanya de la canal de la font del Flor, i l'emplaçament de l'antic cenobi en l'edifici romànic del cim de la Mola, són coses que donen a aquesta massa rocosa aquella flaire d'incens característic de les coses de la vellúria, matisades ja per la finíssima pàtina del temps.

Pels vallesans, Sant Llorenç del Munt és com una mena de muntanya sagrada: la continuada afluència d'excursionistes no li han fet perdre ni un bri tan sols de la seva majestat i salvatgesa.

Aquesta enorme carena forma un llarg esquenall de la qual els extrems són els cims culminants: pel cantó del Vallès, la Mola, que fa front a l'imposant estimball que, accidentadament, davalla cap a la banda de Matadepera; i pel cantó del Pla de Bages, el turó del Montcau, nu, pelat i verge, que mira dretureramment, sense un obstacle, cap a les nevades testes del Pirineu.

Des dels seus miradors, els panorames són immensos i dilatats: el Vallès d'un cap a l'altre, del Llobregat al Tordera pels costats, i enfront fins a la continuada barrera de la serralada de la costa; el Pla de Bages amb les seves gràcils simuositats, isolat, com una *mena d'illa en mig de la mar* de muntanyes que l'envolten, ple de pobles i poblets: Navarcles, Talamanca, Cardona, Súria i tans d'altres, i amb la Seu sèu al bell mig: Manresa. I així podríem seguir detallant tota la sèrie inesgotable d'accidents, tota la magnífica successio de vails i de muntanyes, de planes i d'anfractuositats.

Ja hem deixat entreveure quins són els camps aptes a ésser enflorats en aquesta bella muntanya. Fins una fase de l'esport hi ha trobat el seu seti. L'especial morfologia dels seus turons cilíndrics, on l'erosió ha fet de les seves polins i illmant la gran massa de conglomerats, ha tornit un camp ben notable a aquella branca de l'esport i a la vegada de l'excursionisme que és l'escalada. Els nostres grimpadors han trobat un lloc on lluir i practicar llurs habilitats i llurs acrobàcies. Darrerament eren dos companys de Sabadell, que escalaven el pitó de la cova del Drac (remarquem que després hi tornaren per treure aquell rètol que era un escarni a la cultura i al bon sentit), abans les agudes dents dels Castellassos o el Cavall Bernat, etc.

Als amants de l'escalada dels diversos centres excursionistes de Barcelona i de la comarca, ja no els cal anar al Pireneu, ben prop de casa seva podran practicar-se en l'arriscat i difícil esport.

Heus ací tota la sèrie d'aspectes variadíssims que, en conjunt mostra la muntanya de Sant Llorenç del Munt, aspectes tots ells interessants que li donen aquell caient típic i simpàtic de totes les coses del Vallès.

M. CRUSAFONT PAIRÓ

TARRAGONA

No hi ha processó el Divendres Sant. -- Accident d'automòbil

La Congregació de la Sang ha acordat ja, d'una manera definitiva, que enguany no hi hagi la tradicional processó del Sant Enterrament el dia de Divendres Sant.

Ho deplorem.

-- En el terme de Rivissa un automòbils de servei públic, en despistar-se, anà a topar contra una olivera i ocasionà diverses contusions als dos viatgers que transportava.

GIRONA

Acords del Consell de la Sucursal de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat. — Designació d'una ponència. — Curset de malalties dels nens

Dimecres passat va reunir-se el Consell d'Administració de la Sucursal de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat, sota la presidència del comissari senyor Josep Irla, possessionant-se dels seus càrrecs els consellers senyors Laureà Dalmau, Manuel Vancells, Jaume Valls i Francesc Auguet.

El Consell acordà nomenar secretari el director de la Sucursal, senyor Josep Suris; restar assabentat amb satisfacció del moviment de la Sucursal en el seu primer mes d'actuació; continuar les tasques de foment de l'estalvi; acceptar amb agraiment una proposta del president de cedir 1.500 pessetes de la seva assignació de comissari per establir 75 premis de 20 pessetes acdascún; encarregar-se de la custòdia gratuita de les llibretes dels imponents que ho sol·licitin, i implantar seguidament els comptes corrents de contribuent.

— El comissari de la Generalitat, senyor Irla, ha nomenat una ponència integrada per l'adjunt senyor Joaquim de Camps i Arboix, president; Josep Junquera, Francesc Montràs, Adelina Cortina i Silvestre Santaló, perquè procedeixi a un acurat estudi per a una completa organització de l'ensenyança als acollits en els Establiments d'Assistència Social.

— La Comissaria de la Generalitat ha aprovat un acord del Cos Facultatiu dels Establiments d'Assistència Social, pel qual fou presa en consideració una proposta del metge dels Serveis d'Infància, senyor Pompeu Pasqual, sobre organització d'un curset de malalties dels nens, a càrrec de personalitats mèdiques de reconeguda vàlua, i dedicat als metges de les comarques gironines.

VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui.—Sant Joan de Déu, fundador, Patró de malalts i d'Hospitals; Santa Aurèlia de Nice, màrtir, i Santa Herènia, màrtir.

Sants de demà.—Sant Pudià, bisbe, fill de Barcelona; Santa Francisca, vídua, romana, i Santa Catarina de Bolònia, verge, claressa.

Quaranta Hores.—Avui: Església de Santa Teresa (Canuda, 12).

Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: Església de les Religioses Adoratrius, a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial de Sant Jaume.

Demà: Església de les Religioses Escolàpies.

Cort de Maria.—Avui: Visita a la Mare de Déu de la Concepció, a Sant Francesc, a Santa Clara, a l'Ensenyança (Eixample) o a la seva església, privilegiada.

Demà: Visita a la Imatge del Puríssim Cor de Maria, a Sant Just o a Santa Mònica.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de la Immaculada.

Demà: Torn de les ànimes del Purgatori.

EL SANT BECER PER A SACERDOTS

Demà, a les cinc de la tarda, tindrà lloc a l'església de Sant Felip Neri l'acte del recés per a sacerdots, en el qual predicarà el senyor bisbe.

Passat demà se celebrarà el dit acte, a la mateixa hora, a la capella del Seminari.

La Junta general de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona

Diumenge se celebrà la Junta general ordinària, l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona, sota la presidència del senyor Joan Burgada. Després de llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, hom procedí a l'admissió dels senyors Josep Serra i Ctispó i Francesc Ors i López, de *La Vanguardia*; Francesc Peris Mencheta, d' *El Noticiero Universal*; Miquel Mas, de *Las noticias*, i Francesc Padros i Muns, del *Diario de Barcelona*, com a socis de nombre.

A continuació foren aprovades les següents proposicions:

Demanar al govern la reaparició d' *El Debate*.

Nomenar els senyors Joan Burgada i Josep Pérez de Rozas, per tal que, en unió d'altres dos socis de cada una de les restants entitats periodístiques, cerquin la fórmula per assolir la Federació local de la premsa de Barcelona.

Adreçar al Govern i al ministre d' Obres públiques fent-los present el sentiment per haver estat anulhada la facultat de suprimir els passis que les empreses ferroviàries lliuraven als periodistes, puix que en res no es perjudicava al Tresor, car als esmentats bitllets eren aplicats l'impost del Tresor i del segur ferroviari.

Gestionar la llibertat del soci Felip Alaiz, empresonat per causa d'articles periodístics, i quedà dimitit del càrrec de president, Ignasi Ribera Rovira.

Fou acordat, també, que el president accidental continui en l'exercici del càrrec fins l'assemblea de l'any vinent, en la qual han de renovar-se, reglamentàriament, els càrrecs.

Acabada la reunió de l'Associació, se celebrà la de la Germandat. S'aprovaren tots els comptes, i es concedí un vot de confiança i de regraciament a la Junta. Seguidament hom elegí la Junta de la Germandat.

La reunió acabà a dos quarts d'onze de la nit.

ELS TRIBUNALS

FURT DE FLUID ELECTRIC

El Jutjat d'instrucció del districte de la Concepció practica diligències amb motiu d'una sostracció de fluid elèctric descoberta al Bar-Estanc que Joan Magrinyà té establert al carrer de Valentí Almirall, número 2, a Badalona.

El fet que ha donat origen al procediment, consistia en la introducció, a l'interior del comptador, d'un cos estrany *que dificultava el seu normal funcionament.*

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

Gimnàs Garcia SOLARIUM, DUTXES, MASSATGE, SUDACIÓ Rambla Prat, 2; Diputació, 239. - T. 71747

EL

SULFOPILOL

Remei científic contra la calvície

Gairebé tots els calbs ho són per la seborrea, aquesta hipersecreció del cap, que es manifesta amb l'aparició de la caspa. La seborrea és el començament de la calvície. Combatre aquella és evitar aquesta.

No es coneix altre específic contra la seborrea que el sofre. I no es coneix més que un medicament que permeti utilitzar aquestes propietats del sofre: el SULFOPILOL, ara de nou ofert al públic.

El SULFOPILOL no és, doncs, un producte empíric, casolà, o de perfumeria, preparat sense responsabilitat científica. Pel contrari, està fet per facultatius catalans i basat en fórmules del gran dermatòleg Dr. Sabouraud. Es l'únic remei que li aconsellerà el seu metge, si el consulta. Amb el SULFOPILOL evitarà la caiguda del cabell en qualsevol moment en que es trobi el seu procés de calvície. Amb el SULFOPILOL tindrà, demés, sempre i perfectament el cabell net i sec, evitant que la caspa li malmeti la cabellera i li faci lleig i brut damunt el coll de la seva roba exterior.

Un envas d'assaig, al preu de 7'50 pts.

TOS

PASTILLES del Dr. ANDREU

CAIXA PETITA = UNA PESSETA

LA T.S.F.

LA VOLUNTAT DE CATALUNYA

Situem-nos com a catalans, per dret i per principi econòmic

El dret forjat en l'esperit d'un poble ens donava sòlides argumentacions, les quals no van poder ésser impugnades per ningú, que palesaven per raó i per justícia el dret de Catalunya a disposar lliurement de la seva radiodifusió. En aquest sentit establíem el principi: "La Ràdio per a Catalunya i governada pels catalans". Defensàrem la necessitat de dotar Catalunya d'una emissora integral ment catalana i la conveniència imperiosa que els catalans se situessin per a evitar que aquest important element de defensa de la nostra llibertat es trobés mediatitzat per intervencions forasteres. Assenyalàrem també un conjunt de fets que acusaven als qui s'havien constituït en enemics i entrebancadors per a la realització d'aquell principi, en mèrits d'uns interessos creats.

Mes, si aleshores la nostra argumentació s'havia de basar en un dret legítim que no ens era reconegut, avui tenim una llei, que Catalunya s'ha donat i el poble ha votat unànimement, en la qual es fixa de manera precisa quines són les aspiracions de Catalunya en matèria de radiodifusió i a la qual ens hem d'atenir per situar-nos al lloc que ens correspon si volem acomplir com a catalans. Ho recordem als lectors, perquè el temps va passant, la llibertat que volem no ens arriba, i en aquest intermedi, el poble no ha de desorientar-se, sinó que ha de mantenir integralment un dret innegable: el de la seva voluntat sobirana. Voluntat que, en un gest de gran patriota, el President de la Generalitat ha manifestat que s'obligava d'acceptar en la recent conversa sostinguda amb el senyor Lerroux.

L'Estatut de Catalunya — el que el poble votà i únic viable d'acord amb les manifestacions esmentades —fixa en el Títol II, article 13, apartat j) que correspon a la Generalitat la legislació exclusiva i l'execució directa en l'organització dels serveis d'aviació civil i de "radiodifusió a Catalunya". Aquesta és una de les llibertats que Catalunya reclama; aquesta i tal com l'hem transcrita. Davant les paraules del President de la Generalitat, que s'atindrà a la voluntat del poble, esperem confiadament que, contra les retallades que hom hi vol fer, els nostres representants a les Constituents defensaran, en aquest i en tots els aspectes, la voluntat del poble continguda en l'Estatut.

Des del moment que Catalunya votà l'Estatut, els catalans hem de cenyir-nos automàticament a acomplir-nos automàticament a acomplir el que reclamem, convertint en fets la llibertat que ens hem donat. Les emissores que no fossin catalanes i governades per catalans, queden al marge de l'esperit i de les prescripcions del Codi fonamental de Catalunya. Solament una emissora de les dues que hi ha a Barcelona està d'acord amb l'Estatut. Ràdio Associació, propietat dels ràdio-oients socis de l'A. N. de R., és propietat de catalans, governada per catalans i segueix una orientació d'absoluta catalanitat en la seva actuació. Es una emissora del poble, perquè els ràdio-oients intervenen democràticament en la vida de l'entitat en atorgar-se'ls el dret de veu i vot. Té els seus antecedents històrics: se subjectà a la Generalitat des del primer moment i li va oferir un projecte per a crear l'"EMISSORA DE CATALUNYA", l'emissora de la Generalitat, l'emissora que Catalunya ha de tenir.

L'altra emissora ve governada des de fora per una empresa madrilenya. No la governen els catalans, i, per tant, les seves característiques la situen al marge del prescrit en l'Estatut. El fet que l'emissora del Tibidabo sigui més potent, és tot el contrari d'un avantatge, puix que mediatitza l'influencia el poble, parlant-li en una llengua que no és la seva. Es una forma de centralisme.

Tot principi d'autodeterminació, determina un procés de descentralització. ¿Per què voldríem donar-nos una autonomia en el ple gaudi d'unes llibertats, si simultàniament ens resignàvem per inèrcia acceptant un fet que atempta contra la mateixa llibertat que reclamem? Es completament absurd que demanem el ple govern de la radiodifusió i ensems permetem que visqui a l'esquena dels catalans una emissora no subjecta a la llei que hem votat.

Encara, l'Estatut perfila d'una manera clara la necessitat que els catalans se situïn i s'orientin com a tals en un afer tan important com el de la radiodifusió. En el títol IV, article 19, diu: "que Catalunya tributarà al Poder Central amb els beneficis que s'obtinguin dels monopolis. Hom sap a bastament que Unió Ràdio Barcelona pertany a l'empresa "Unión Radio, S. A.", de Madrid, la qual exerceix a la Península un monopoli de fet guanyat en èpoques dictatorials. Doncs bé, si Catalunya es resignava a què aquesta empresa explotés l'emissora esmentada, s'imposaria als catalans una tributació voluntària representada pels beneficis obtinguts per l'empresa madrilenya, sense que rebéssim cap compensació de la República — perquè no es tracta d'un monopoli de dret, sinó de fet — i sense cap compensació que els catalans no poguéssim donar-nos. En tot moment, fóra una exportació de riquesa concedida gratuitament, una sagnia a l'economia del país. Catalunya, d'acord amb el seu Estatut, no pot deixar estúpidament que es mantinguin explotacions a casa nostra que absorbeixin la riquesa del país, quan tals expiotacions actuarien en perjudici de la seva economia. L'Estatut regularà el pacte amb el Poder Central i hem de tenir present que tot servei públic que doni un rendiment ha d'ésser explotat per Catalunya i no per gent estranya, a no ésser que en rebem compensació material. La hisenda catalana necessitarà totes les seves fonts d'ingressos per assolir el progrés del país. No ens sembla moment de doblegar-nos a l'avençada a cedir graciosament una font d'ingressos com la que representa l'explotació ben administrada de la radiodifusió de Catalunya.

Fins aquí el que l'Estatut determina. La llei que els catalans s'han donat fixa quina ha d'ésser la seva posició. Aquesta és la voluntat de Catalunya i ningú no s'atrevirà a tergiversar-la. Les paraules del President de la Generalitat donen fe que aquest dret serà defensat. Catalunya vol totes les llibertats que l'Estatut com a mínimum reclama. El ple govern de la radiodifusió en poder de la Generalitat és un gran mitjà de defensa de la nostra personalitat i de la nostra llibertat. Que totes aquestes llibertats ens siguin donades com la voluntat del poble reclama. Que no se'ns defraudi.

J. M. ALBAFULL SARDA

Notes de la Ràdio-Associació

SUBSCRIPCIO A FAVOR DELS TUBERCULOSOS POBRES

La Secció de Ràdio-beneficència Pro-Lluita Antituberculosa de Ràdio Associació, amb el producte de la subscripció a favor dels tuberculosos pobres, ha socorregut fins al moment: 391 malalts tuberculosos, ha distribuït almoines per 12 vegades a diferents hospitals, amb un repartiment total de 10.480 pessetes.

En el darrer període comprès fins al 20 de febrer de l'any actual, va socórrer 49 malalts i va distribuir almoines a 4 hospitals.

Els detalls de recaptació, renartiment i estat de comptes s'han publicat a la Revista Catalunya Ràdio. - Els comprovants a disposició de tothom.

Ràdio Associació demana que caritativament hom es compadeixi dels tuberculosos pobres i ajudi amb les seves almoines al sosteniment de tan humanitària tasca benèfica.

Cal lliurar els donatius a la Ronda de la Universitat, número 25, entresol.

Emissions Nacionals

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIO E A J - 15 (251 m.)

12'00: Obertura de l'estació.
Senyals horaris pel carillon.
Primera informació de valors.
Canvis de tanca del Borsí del matí.
Informació dels actes organitzats per Ràdio Associació, a profit dels esmentats Hospitals.
14'25: "Trianera", Lizano (pasdoble), pel quintet de Ràdio Associació.
14'30: Fi de l'emissió de sobretaula.

Emissió de tarda

17'00: Obertura.
Senyals horàries pel carillon.
Primera informació de valors i moneda. - Tanca de la sessió de la Borsa Oficial de Barcelona.
17'05: Curs radiat de Gramàtica Catalana, a càrrec del professor Sr. Emili Vallés i Vidal, de l'Associació Protectora de l'Ensenyança C...
17'15: Música variada, en discos.
Emissió ràdio-benèfica
18'00: Hora exacta.
Emissió de "Caritat", pàgina bimensual radiada, de Ràdio Associació, que conté interessants articles i treballs de coneguts escriptors i personalitats catalanes.
18'25: Fi de "Caritat", pàgina radiada dels dimarts i divendres.
Emissió infantil
18'30: La mitja hora diària dedicada als infants.
Lliçons de coses, lectures d'infants, contes, rondalles, poesies, curiositats.
Informació i notes del Segon Concurs Infantil de Ràdio Associació.
Llista dels dibuixos rebuts, amb indicació del número corresponent.
Detalls dels premis oferts per a aquest Concurs.
19'00: Fi de l'emissió.

Emissió de nit

20'00: Obertura. - Senyals horaris pel carillon.
Segona informació de valors i moneda. Canvis de tanca de la Borsa Oficial de Barcelona i darrers canvis de la de Madrid. - Breu informació de les sessions de Borsa del dia.
20'10: Concert per l'orquestra de Ràdio Associació:
"Les quatre mans", G. Braham (marxa).
"Serenata", Galkine.
"Marquisette", Lindsay".
"Coquette", Sudessi (gavota).
20'45: El disc del ràdio-oient. Selecció de discos sollicitats pels senyors ràdio-oients.
21'00: Reportatge microfònic i notícies de premsa, a càrrec del publicista Octavi Saltor.
Canvis de darrera hora de cotó, sucre, moresc, cacau, cafè i cautxú.
21'15: Continuació del concert amb:
"La fille de Madame Angot", Lecocq (selecció).
"Minuet del bou". Haydn.
"Peer Gynt", Grieg (suit).
22'00: Hora exacta.
Música variada en discos.
22'30: L'orquestra de Ràdio Associació interpretarà:
"El cavaller de la rosa", Strauss (selecció).
"Ronda espanyola", T. Fernàndez.
"Vamo'a verlo". L. Trescases (pasdoble).
23'00: Programa per a demà.
Fi de l'emissió.

RADIO BARCELONA E A J - 1 (349 m.)

7'30 a 8: Primera edició de "La Palabra" (diari parlat de Ràdio Barcelona).
8 a 8'30: Segona edició de "La Palabra".
11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. - Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

Sobretaula

13'00: Sessió de música lleugera, en discos.
13'30: Concert pel sextet de Ràdio Barcelona: "Como los buenos", pas-doble (J. Jarque); "Cançó morisca" (J. Turina); "La Tempestad", selecció (R. Chapi); "La boda de Luis Alonso", intermedi (J. Jiménez).
14'00: Informaci òteatral i cartellera.
Audició de discos selectes.
Secció cinematogràlica i cartellera.
14'20: Continuació del concert:
"Cants russos" (H. T. Dreyer).
"Sigfrid", selecció (R. Wagner).
"Pour Fanny", melodia serenata (J. Vanden Eynde).
"Polonesa en si bemoll" (F. Schubert).
14'50: Sessió ràdio-benèfica, organitzada exclusivament a obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos triats.
19'00: Fi de l'emissió.

Tarda

19'00: Concert pel trio de Ràdio Barcelona:
"Don Quijote", selecció (J. Massenet).
"Berceuse" (N. Rimsky-Korsakow).
"Cançó breu", intermedi (R. Demaret).
"La veu de les campanes" (Luigini, A.)
19'30: Cotitzacions de monedes.
Curs elemental d'anglès, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, donat per les Escoles Massé, a càrrec de la professora nadiua Miss Kinder.
20'00: Esport futbolístic. Conferència quinzenal, a càrrec d'un membre del Futbol Club Barcelona.
20'15: Programa del ràdio-oient.
Diari femení
12'05: Emissió 129. - Calendari.
Sant del dia.
Indicacions astronòmiques.
Les persones nascudes avui.
Full del dia. - Conversa femenina.
Curs de cuina pràctica. - El plat de demà. - Receptes "Mer...
Seccions variades: Crònica de la moda, receptes de bellesa, recomanacions pràctiques per a la llar, fórmules de rebosteria catalana.
Informació d'entitats femenines.
Secció de consultes. - Preguntes i respostes sobre qualsevol tema relacionat amb la dona.
Consultori grafològic.
Borsa femenina de treball.
Ràdio-beneficència femenina.
Collaboració espontània de ràdio-oients.
12'30: Fi del diari femení.
Concert de sobretaula
12'30: Concert pel quintet de Ràdio Associació, alternant amb una selecció de música en discos:
"Tunis", J. Love (marxa àrab).
"Elegie", Lincke.
"Gent de circ", Kark.
"Noces a l'India", Perey.
"L'Arlesienne", Bizet (selecció).
"Dansa espanyola", Granado.
Informació d'espectacles barcelonins.
14'00: Hora exacta.
Segona informació de valors. Canvis de tanca del Borsí del matí.
"Jugar con fuego", Barbieri (selecció), pel quintet.
Emissió ràdio-benèfica
14'15: Deu minuts de ràdio beneficència.
Beneficència a favor dels Hospitals de Barcelona
Llistes de donatius rebuts per a aquest fi.
Discos a petició de senyors subscriptors de Ràdio Barcelona.
Notícies de Premsa.

Nit

21'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries.
21'05: Viatge radiofònic per Europa. (Retransmissió directa de les principals emissores europees).
21'30: L'orquestra de Ràdio Barcelona interpretarà:
"La Lliga de les Nacions", marxa (P. Lincke).
"Snite de valsos a la vienesa", (P. Gilson).
"Llegenda", (Wieniavski).
"Pavana", (F. Pedrell).
22'00: Recitació de poesies per l'actriu Rosa Cotó.
22'10: Concert a càrrec de Lluís Sierra, amb la collaboració de l'orquestra:
"Jocs favorits", J. Frigola (orquestra).
"La Villana", romansa (A. Vives).
"El tamborilero", cançó (Anglada Ochoa). S. Sierra.
"El camino de la Alhambra", Turina, J.
"Maruxa", romansa A. Vives (orquestra).
"Simón Bocanegra", ària (G. Verdi. (Sr. Sierra).
"Tamborilers vienès", moment musical", J. Torrents. (Orquestra).
23'00: Audició parcial de l'òpera "El barber de Sevilla", en discos de gramòfon.
24'00: Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Sobretaula

13'30: Obertura de l'estació.
Concert pel trio:
"Mis clavelitos", pas-doble (Moret).
"Una noche en Calatayud", caprici (Luna).
"Molinos de viento", fantasia (Luna).
"Els fills de moureria", fado (Ortiz i Palos).
"Besos de plata", vals (Vega).
"Danza maligna", tango (Randle).
"Kis-Man", fox (Mora).
15'00: Tancament de l'estació.

Tarda

18'00: Obertura de l'estació.
Tancament de moneda i canvis.
Audició variada.
19'00: Tancament de l'estació.

Nit

21'00: Obertura de l'estació.
Notícies bursàtils.
Mercats agrícoles i fruiters.
Selecció de l'òpera del mestre Verdi "La Traviata" (en discos amb enllaç automàtic, sistema exclusiu d'Unió Ràdio).
Notícies. - Servei directe d'Unió Ràdio València.
23'00: Tancament de l'estació.

Emissions Estrangeres més interessants

FRANÇA Ràdio-París, 1.724 m.— 20'00: Musica de discos; 21'00: Retransmissió des del Teatre des Mathurins: "Prenez garde la peintre", comèdia d'Aquistapace.

Torre Eiffel, 1.445 m. — 19'30: Radio-concert organitzat per la Societat dels Compositors musicals.

Alger, 363 m. — 21'00: Concert oïert per la Companyia Metal: Música oriental.

Bordeus, 304 m. — 20'30: Discos: 21'00: Sessió de cant i música espanyola.

Tolosa, 385 m. — 20'00: Acordió; Orquestra d'òpera; 21'00: Retransmissió de l'orquestra jazz Ray Brown, del café Albrighi; 22'45: Orquestra variada.

ALEMANYA Langenberg, 472 m. — 19'00: Concert d'obres d'Auber.

Estutgard, 360 m. — 20'30: Concert d'obres de Hans Ailbout; 21'35: Ball.

AUSTRIA Viena, 517 m. — 21'15: Concert de música variada.

BELGICA Brusselles, 509 m. — 20'00: Vetllada catòlica de Ràdio: Concert dedicat a Delibes; 20'45: Concert de la sala "Pátria", de Brusselles.

ANGLATERRA Nacional, 1.554 m., 301 m. i 261 m. — 21'20: "Almiral Guinea", drama del segle XVIII, per Henlei; 22'35: Ball.

HONGRIA Budapest, 550 m. — 18'30: "La reina de Saba", òpera de Goldmark; Després, concert de l'orquestra de tzigans Farkas, del café Spolarich.

ITALIA Nord d'Itàlia, 322 m. i 273 m. — 19'45: "La viuda alegre", opereta de Lehar.

Roma-Napols, 441 m. i 318 m. — 21'15: "El Trobador", selecció de l'òpera de Verdi; 21'45: Música lleugera i popular.

SUISSA Nacional, 459 m.—19'00: Concert simfònic.

TXECOSLOVAQUIA Praga, 489 m. — 21'20: Discos selectes.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció. Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la 1 23, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores

CINEMA

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

CLUB ALPI CATALA

Primer Concurs de Cinematografia d'Aficionats

El dimarts vinent, dia 8, a les deu de la nit, tindrà lloc al Centre Excursionista de Catalunya la quarta aessió de projeccions del Primer Concurs Català de Cinematografia d'Aficionats, en la qual es projectaran les pellícules presentades que corresponen al tema "Copa Sàbat. Records de viatge de turisme".

Els films presentats en aquest tema, i que seran projectats en l'esmentada sessió, són els que porten per lema "Turisme" i "La Volada".

Amb aquesta projecció finalitzaran els films presentats al tema "Escola documental".

Atesa l'extensió del metratge de les pellícules, la sessió començarà a les deu en punt.

En la reunió celebrada el dijous darrer per l'Agrupació de Cineistes Amateurs, del Centre, s'acordà acceptar per a l'alludit Concurs, i dintre ci darrer termini present del primer d'abril, els films de cinematografia.

AVUI, GRAN EXIT
al

FANTASIO

Lilian Harvey

la màxima artista europea amb

André Roanne

en l'opereta còmica cantada en francès

PEZ DE TIERRA

(...fia acabat l'amor)

NOTES OFICIOSES

MADAME SATAN

La població immensa com un formiguer, es replegava lentament als seus refugis. Les enormes piràmides d'edificis extingien retardadament la llum dels seus finestrals com llums lluminosos que es tanquessin a les tenebres de la nit. Les àrdues passions, els sòrdits apetits de la metròpoli es lliuraven al descans.

Però del cel immens, encara nuvolós pels gasos asfixians d'una indústria sense limitacions, de l'àmbit silenciós de la nit, parteix ara un curiós fenomen. Uns monstre immens com un tiburó milions de vegades augmentat a la lent del progrés humà, llisca per les capes superiors de l'atmosfera.

Rebrilla al cel opac com una brasa encesa; despon el silenci infinit zi soroll dels seus motors, Pegasos mecànics de sorollosos bufecs i una música de jazz-band atrona l'esfera silenciosa amb l'escàndol de la folli dels seus instruments pollfons.

Un milionari ha organitzat la més fantàstica orgia a bord del seu zeppelin particular.

¿Culparan les edats esdevenidores aquesta societat frívola i egoista per la seva crueltat i per la seva fillia sacrificant al vedell d'or els nobles progressos de la ciència moderna?

¿Existirà al si de l'infinit, prenyat d'electricitat, una justicia natural que corregeixi tanta frivolitat i tan gran follia?

"Madame Satan", la formidable creació del magi de la cinematografia, Cecil B. De Mille, ha reviscut tot això en la més sensacional i la més emocionant fantasia cinematogràfica que el geni d'un director hagi pogut concebre.

CHEVALIER
SEGUEIX TRIOMFANT

Rebem de Madrid la següent nota informativa: "Después de tres semanas de éxito sin precedentes en el Palacio de la Música, Maurice Chevalier, el ídolo del público, piensa pasar la cuarta semana de proyección con su película "El teniente seductor", el acontecimiento fricolo del día.

"La Paramount ha logrado con este film el mayor triunfo económico de la temporada, con verdadera justicia. Y es que esta casa, como editora, y Chevalier, como estrella, son siempre letras a la vista."

Es curiós que a Barcelona estigui ocorrent exactament el mateix, i que referint-nos al Coliseum, podríem repetir exactament les paraules que antecedeixen. I és que quan un èxit ho és de veritat, assolit amb legítims valors, com en aquest cas, les opinions són unànimes i hi ha acord en l'aplaudiment, que aquest vingui de Nova York, Berlín, de París, de Madrid, de Barcelona. Al Coliseum de la nostra ciutat, "El teniente seductor" va a entrar en la seva quarta setmana. L'èxit i l'expectació no sols continua sinó que va augmentant.

L'oportunitat amb què ha aparegut en el cartell la pellícula "Paz" ha constituït el motiu més decisiu del seu èxit, puix que tot el món ha vist en "Paz" la més formidable diatriba contra la guerra, presentada en forma en què la cambra argumenta d'una manera irrefutable la cureltat que revela.

El Rosselló Cinema ha tingut un gran encert en programar amb aquesta pellícula "Un provinciano en París", de tema molt alegre, interpretada per Collette Darfeuil i Tony D'Algy.

Aquestes pellícules pertanyen a Cinematografia Almira.

LLEGIU
LA PUBLICITAT
PROPAGUEU-LA

La dona, la moda i la llar

LA MARE I EL FILL

L'escarlatina

III

Tractament. Mentre l'infant tingui l'escarlatina, ja no cal dir que estarà enllitat amb l'habitació suficientment calenta si és a l'hivern o en temps fred, procurant airejar cada dia la cambra, sense, però, que l'aire toqui directament al llit del malalt. L'enllitament es mantindrà fins que l'infant hagi fet tota la seva descamació. Això cal tenir-ho ben present; sovint, quan l'escarlatina ha estat benigna, i no hi ha hagut complicacions, el malalt es troba bé i vol llevar-se; però no ho consentirem mai fins que la descamació hagi estat total.

Aquesta l'afavorirem donant, quan s'inicia, alguns banys a una temperatura superior a la del cos. Si l'infant vol estar assegut al llit quan ja se sent més fort li ho deixarem fer, sempre a condició d'abrigar-lo.

Dues qüestions que la família del malalt ha de tenir present, i que el metge ja indicarà de quina manera es poden dur a terme, són l'alimentació suficient que ha de rebre el malalt, i els rentats de boca, que són gairebé sempre indispensables.

M. G.

ACCIO FEMENINA

Avui, dimarts, a les set de la tarda, a Acció Femenina, la pianista Carme Aznar de Bas donarà un recital d'obres antigues i modernes, entre elles dels principals compositors argentins.

L'entitat es complau a invitar, ultra les seves associades, la colònia argentina.

Heus ací dos models ben escaients per als vostres infants. El vestidet del nen és de crespó de xina blanc; el coll i les mànegues són vorejats per petits plisats. En el vestidet de la nena — també de crespó de xina blanc — els plisats són incrustats

BORSA I FINANCES

INFORMACIONS ECONOMIQUES

RESTRICCIONS A LA CRCULACIO DE DIVISES

(Continuació)

Bulgària. — Les disposicions fixades pel Govern bulgarès són les següents: Els comerciants que es dediquin a importar mercaderies han d'avisar amb tres mesos de temps per proveir-se de monedes estrangeres.

No es poden fer dipósits a comptes estrangers sense l'autorització del Banc Nacional, i sols mitjançant aquesta autorització es pot disposar del remanent d'aquells. El control de la circulació de moneda estrangera correspon solament al Banc Nacional.

Fou aprovad auna llei en la qual es comunicava quedar en suspens l'economia dels billets en or fins al 30 de novembre vinent. Degut a l'escassedat de monedes, els Bancs decidiren que els xecs lliurats pels danesos contra Bancs danesos, sense una deguda autorització per exportar fons, no podran ésser negociats.

Finalment, el 29 de gener de 1932, el Parlament votà una llei en la qual s'autoritza el Govern a decretar el lliurament al Banc Nacional de tots els valors estrangers, essent precis, per a l'entrada a Bulgària de mercaderies i títols, que el Banc Nacional doni, per mitjà d'un certificat, la seva conformitat.

Finlàndia. — Segons decret del 8 d'octubre de 1931, és necessària l'autorització del Banc de Finlàndia per a la compra de divises estrangeres, per al pagament en marcs finlandesos de valors estrangers adquirits dintre el territori, i per a la sortida de moneda del país. Per ara es poden pagar, sense cap intervenció, els crèdits dels exportadors estrangers.

Estònia. — S'han fixat mesures restrictives per a l'adquisició de moneda estrangera. Tota transacció en divises exteriors és sotmesa a l'acord del Eesti Bank. Ha donat permís a alguns Bancs locals el Banc Nacional perquè puguin fer aquesta mena d'operacions. La llei corresponent es votà el 12 de novembre darrer.

Grècia. — En compliment dels decrets-lleis del 28 de setembre i 8 d'octubre darrer, en què es reglamenta el comerç de divises, solament el Banc de Grècia està autoritzat per a fer transaccions amb monedes estrangeres. Per a poder retirar documents es fa dipositar els "dracmas" al canvi del dia, comprometent-se a abonar la diferència que hi hagi al dia de liquidar l'operació entre l'import dipositat i la seva equivalència en aquest darrer dia.

Hongria. — S'autoritza el Banc Nacional perquè intervingui en tota mena d'operacions de crèdit amb l'estranger. Els crèdits estrangers són garantits en "pengoes" or pel Govern. La llei que fixa aquestes mesures és del dia 7 d'agost de 1931.

(Seguirà)

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIN SITGES PADROSA

TANQUES

Mes	Preced.	Darrer	Alça	Baixa
Sucre Nova York				
M. ...	0.83	0.86	3	
Jl. ...	0.90	0.93	3	
O. ...	1.05	1.06	1	
Café Nova York				
Mr. .	6.27	6.28	1	
M. ...	6.29	6.30	1	
Jl. ...	6.22	6.23		
Blat Liverpool				
Mr. .	5.5	5.5 5/8	5/8	
M. ...	5.7 5/8	5.8	3/8	
Jl. ...	5.10	5.10 1-4	1-4	
Blat Xicago				
Mr. .	57 3-4	57 3/8		3/8
M. ...	61 1-2	60 7/8		5/8
Jl. ...	63 3/8	62 3-4		5/8
Sucre Londres				
Mr. .	5.9 3-4	5.7 1-2		2 1-4
M. ...	6.0 3-4	5.9 3-4		2
J ...	6.1	6.10 1-2		2 1-2
Jl. ...	6.2	6.11 1-4		2 3-4
A. ...	6.4 1-4	6.1		3 1-4
S. ...	6.4 1-2	6.1		3 1-2
O. ...	6.5 1-4	6.1 1-2		3 3-4
D. ...	6.8	6.4		4
METALL: Londres				
Coure comptat				34.16.3
" 3 mesos				35.03.9
Estany comptat				137.12.6
" 3 mesos				139.03.9
Plom comptat				13.00.0
" termini				13.10.0
" termini				13.05.0
Zinc comptat				13.15.0

Borses estrangeres

	Canvi	Paris
Londres		80'55
Nova York	35262	95495
Holanda	8959	1022
França	2532	
Bèlgica	8765	35875
Itàlia	6806	12180
Alemanya	1485	
Suissa	182550	491
Espanya	4600	19437
Dinamarca	1815	49450
Suècia	1915	498
Noruega	182250	490
Lisboa	9875	7540
Praga	13000	
Austria	3100	
Argentina	8981	
Río Janeiro	406	
Montevideo	8150	
Xile	8925	

ENVIEU LES NOTES EN CATALA

Vies urinàries PELL · NATRIU · PROSTATA · IMPOTENCIA DIATERMIA · RAIGS X · ELECTROTERAPIA
Dr. GUERAU DE ARELLANO. - Rbla Centre, 16 (davant Unió), de 10 a 1 i de 4 a 9

DINERS SOBRE VALORS

espanyols cotitzables, s'anticipen ràpidament. Interès legal, i per quantitat major a la pignoració corrent. Informaran: Crèdits i Finances, Ronda de Sant Pere, 37, pral., 2.ª - D'11 a 1 i de 5 a 7

SOLER i TORRA Germans
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13, Bon-succés, 1 i 3

NEGOCIEM ELS CUPONS DELS DEUTES INTERIOR, EXTERIOR, AMORTITZABLES I FERROVIARIS
VENCIMENT PRIMER D'ABRIL VINENT

CAMBRA CUIRASSADA — CAIXES DE LLOGUER
per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor
Compartiments des de 22 pessetes anuals
Pot visitar-se tots els dies feiners de 9 a 1 i de 3'30 a 6.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	G.	M.	M.	A.	O.	D.
Tanca anterior	5.62	5.44	5.35	5.39	5.32	5.37	5.49
Obertura		5.44	5.35	5.34	5.32	5.38	Nom.
Segon telegrama		5.38	5.31	5.23	5.27	5.31	5.38
Tanca	5.59	5.41	5.32	5.30	5.29	5.34	5.39
Alça							
Baixa	3	3	3	9	3	3	3

NOVA YORK	Disp	G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	7.15	7.73	7.07	7.10	7.26	7.47	7.66
Obertura		7.09	Nom.	7.08	7.25	7.45	7.63
Segon telegrama		7.09	6.98	7.03	7.20	7.40	7.63
Tanca	7.10	7.05	6.94	7.05	7.21	7.44	7.60
Alça							
Baixa	5	8	4	5	5	3	6

NOVA ORLEANS	Disp.	G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	7.00	7.69	6.97	7.10	7.26	7.45	7.62
Obertura				7.09	Nom.	Nom.	Nom.
Segon telegrama							
Tanca	6.93	7.64	6.90	7.06	7.22	7.42	7.59
Alça							
Baixa	7	5	7	4	4	3	3

EGIPTE (Liverpool)	Upper Gener	Upper Gener	Sakellar Gener	Sakellar Gener
Tanca anterior	6.48	6.51	7.39	7.51
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	6.37	6.42	7.29	7.39
Alça				
Baixa	9	9	10	12

Alexandria, Tanques del dia

	A.	B.	C.	D.
Ashmouni	10.91	11.08	11.62	
	D.	M.	J.	
	13.18	13.76	14.06	

DISPONIBLE EN PLAÇA

Good Middling (Standard Universal)	Texas	Orleans	Any Port
Nom.	139 1-2	139 1-2	138 1-2

(Base taxes anterior) Import del Comite: 9'26 ptes.

Arrib. als EE. UU. en un dia . . . 36.000 B/s contra 26.000 any anterior
Arrib. als EE. UU. des d'1 agost. 3.535.000 " " 3.027.000 " "
Vendes a Liverpool . . . . . " "
Transferència . . . . . 3'53

MOVIMENT BURSATIL

MERCAT LLIURE

Les sessions del negoci a termini transcorren fa alguns dies amb animació, deguda principalment a les brusques oscilacions dels Explosius; avui, però, sembla que ja es nota més calma, minvant l'activitat que s'havia vist en anteriors sessions.

Els valors que avui han donat mostres de més irregularitat són els Ford, que han reculat després de la reacció que feren dos dies abans, i les M. Rif que pugen quatre enters i sembla que porten tendència a remuntar. Es probable que en aquest darrer valor s'hi farà força joc, en cas de seguir mostrant fermesa, car per ara no deixa de veure's bona disposició en el mercat especulatiu.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la sessió de Borsa:

Valors	Dia 7	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	56'75	56'40	+ 0'35
Alacants	38'50	38'50	
Andalusos	23'00	22'25	+ 0'75
M. Rif	75'50	72'00	+ 3'50
Explosius	144'50	145'25	— 0'75
Colonial	56'00	56'15	— 0'15
Aigües	163'00	162'50	+ 0'50
Tramvies	54'00	54'00	
Ford	174'00	178'00	— 4'00
Montserrat	31'00	27'00	+ 4'00
Asland	82'00	81'50	+ 0'50
Transversal	21'00	23'00	— 2'00

La tanca anterior dels Transversal és del dia 29 del febrer passat, i del dia 3 d'aquest mes la corresponent als Alacants, Andalusos i Asland.

BORSA AL COMPTAT

El negoci al comptat no marca cap variació a les anteriors sessions, continua fent-se un negoci moderat i cotitzacions sostingudes. S'ha notat quelcom més d'activitat en els rotllos de valors industrials, millorant alguns el canvi.

Els deutes de l'Estat es mantenen en la situació de sessions anteriors, negoci regular i canvis en general sostinguts. Els Bons or, avui també milloren la sèrie A, 210'00 (+ 4'00), i sèrie B, 207'50 (+ 3'00).

Els Ajuntaments queden avui ben situats, la major part repeteixen o milloren fins a mig enter i amb més importància els 1912, 57'00 (+ 2); ampliació 1925, 73'00 (+ 1'50); Càdiz, 78'00 (+ 4'00).

Les Diputacions, sense variació. Els Port de Barcelona 4 ½ %, 1920, des del 18 d'abril de 1931 que no s'havien operat, queden avui a 84'00 (6'00).

Les cèdules Banc Hipotecari i Crèdit Local, sense gaire variació; sols les 5 ½ % fixen a 79'00 (+1'00).

Les obligacions carrileres han fet avui bastantes operacions; no es veu, però, cap canvi d'importància, més aviat queden sostingudes.

Les Nords varien d'un quart d'enter, sense tendència manifestada. Les Alacants ja queden quelcom més variades: la sèrie F fa 72'00 (— 1'00); sèrie H, 73'00 (+ 1'00), i J, 66'75 (+ 1'75).

De les Andaluses pugen les 5 %, emissió 1918, 30 (+ 5'00).

Les Transversal, 27'00 (— 2'00).

Les obligacions industrials avui varien algunes de cotització amb tendència ferma.

Les Transatlàntica, èmissió 1920, 82'50 (+ 5'25); Unió de Llevant, 88'25 (+ 6'25); Cooperativa Fluid, 1921, 56'50 (+ 1'00); Bons Energia Elèctrica, 101'00 (+ 1'50); Bons Regs de Llevant, 94'00 (— 1'00); Construccions i Paviments, 72'00 (+ 1'00); Maquinista Terrestre, 86 (2'00).

Les accions han estat poc tractades; varien més les Tramvies ordinàries, 54'50 (+ 3'75); Asland, 81'00 (— 2'50); Sanson, 40'00 (+ 1'00). I Preferents, 68'00 (+ 3'00); Espanya Industrial, 150 (— 1'00); Fabra i Coats, preferents, 60'00 (+ 4'00); Telefòniques preferents, 101'75 (+ 1'75), i ordinàries, 109 (+ 4'00).

BORSES ESTRANGERES

A les Borses estrangeres no s'ha manifestat avui regularitat. París no s'ha reft encara, i es nota quelcom de pessimisme. Donem alguns valors que varien més: Suez 13000 (—400); Rio Tinto, 170; (—149); Wagons Lits, 130 (—13); Zurich poc actiu; Londres continua en la seva passivitat: es veuen algunes diferències d'algun enter en alça i baixa. i Nova York a l'obertura no mostra una gran activitat.

VALORS RENDA ACCIONS TERMINI
CONSULTEU LES SEVES CARACTERISTIQUES, GARANTIES I PERSPECTIVES
L. Gomis — Corredor de Canvi i Borsa — Fontanella, 15

MERCAT LLIURE DE VALORS

Borsí matí:

Nord: 56'30, 56'75, 56'65; Alacant: 38'40, 38'50; Colonial: 56'75, 56'50; Explosius: 146'50, 144'50; Ford: 177, 169, 172; Gas E.: 96'50; Asland: 82, 81; Rif: 74'50, 73'50; Tramvies: 54; Montserrat: 28'50, 28'25; Felgueres: 64'50, 64'00; Transversal: 21'50.

Borsa tarda:

Nord: 56'65, 56'60, 56'95, 56'75; Alacant: 38'40, 38'50; Andalús: 23; Rif: 74'00, 75'50; Ford: 173, 175, 174; Tramvies: 54'00; Explosius: 143'50, 145'00, 144'50; Montserrat: 31, 30'50, 31, Aigües: 163; Transversal: 21'00; Colonial: 56'00; Asland: 82.

DIVISES ESTRANGERES

Lliures 46'20; Francs Suissos: 253'40; Dòlars: 13'09; Marcs: 312; Belgues: 182'30; Francs Francesos: 51'50; Lires: 68'00.

BORSA OFICIAL

Nord: 56'80, 56'85; Alacant: 38'40, 38'50; Andalús: 23'00; Transversal: 54'00; Chade: 602 paritat; Chade D.: 119 paritat; Chade E.: 116 paritat; Aigües: 164'00; Filipines: 310 operacions, i Hulleres: 76'00, 75'50; Explosius: 143'50, 144'75; Rif: 74'50, 76'00; Petrolets: 5'50, 5'55; Ford: 174'00, 172'00.

OBLIGACIONS

Deutes de l'Estat

Interior 4 % A		66'00
" " B		65'75
" " C		65'85
" " D		65'65*
" " E		65'25
" " F		66'00*
" " G H		65'50
Exterior 4 % A		79'25
" " B		78'50
" " C		79'00
" " D		77'00
" " E		76'00
" " F		76'00*
" " G H		79'00
Amortitz. 5 % 1920 A		88'25
" " " B		88'50
" " " C		88'75
" " " D		88'75
" " " E		88'75
" " " F		88'50*
Amortitz. 5 % 1917 A		82'50
" " " B		82'65
" " " C		82'00*
" " " D		82'75*
" " " E		82'50*
" " " F		86'50*
Amortitz. 5 % 1927 A		77'35
" " " B		77'00
" " " C		77'00
" " " D		76'50*
" " " E		76'65
" " " F		76'65
(amb impostos)		
Amortitz. 5 % 1927 A		91'75
" " " B		91'00
" " " C		91'00
" " " D		90'70
" " " E		90'35*
" " " F		90'75
Amortitz. 5 % 1929 A		91'75
" " " B		90'25
" " " C		90'25
(sense impostos)		
Amortitz. 5 % 1928 A		66'30
" " " B		65'75
" " " C		65'85
Amortitz. 4 % 1928 A		78'00
Bons a Tresoreria A		210'00
Deute Ferroviari 5 %		87'00
" " 4 1/2 %		77'50

Diversos

Port Barcelona 1905	97'00*
Melilla	102'50*
Sevilla	92'00*
Càdiz	97'00*
Marroc 5 %	83'50*
Banc Hipotecari 5 %	87'25
" " 6 %	99'00
Caixa d'Emissions	76'75*
" Crèdit Local 6 %	86'35
" " " 5 1/2 %	79'00
" " " interprov.	75'75
" " " 6 %	88'50
Cèdules Argentines	3'36
Bons Exposició Internac.	86'50*

Ajuntaments i Diputacions

Badalona	90'00*
Ajunt. Barcelona 1903	57'00*
" " 1906 B.	62'50
" " 1906 C.	58'00*
" " 1907 D.	57'00*
" " 1912 B.	59'50*
" " 1912 E.	56'00*
" " 1910 D.	58'50*
" " 1912 F.	57'00
" " 1913 B.	60'50
" Ampliació B	60'00*
" 1921 B	74'00
" 1925 Balmes	72'75
" 1928 Port Franc.	72'00
" 1922 6 % Exposi.	92'00
" 1928 5 % Exposi.	63'50
Eixample 1907	88'00*
" 1927	71'00
" 1913	81'00*
Bons Reforma	65'00*
Ajunt. València 6 %	71'50
" Sevilla Exposició.	83'00*
" Málaga	78'75
Diputacions velles	66'00*
Mancomunitat 1920	50'00*
C. Crèdit Comunal	64'00
Diputació Barcelona 6 %.	79'00*

Ferrocarrils i Tramvies

Nord 1.ª hipoteca 3 %	54'50*
" 2.ª " "	50'25
" 3.ª	49'25*
" 4.ª série	48'00*
" 5.ª hipoteca 3 %	50'00*
Pamplona	50'50*
Prioritat	54'25
Lleida a Reus	53'25
Astúries 1.ª	48'00*
" 2.ª	48'00*
" 3.ª " "	48'25*
Segòvia 3 %	48'00*
Almansa 4 %	61'50
" Adherita	52'00
Sant Joan 3 %	54'50*
Alsàsua 4 1/2 %	64'25*
Osca 4 %	63'50
Nord 6 %	88'50*
Valencianes 3 1/2 %	83'00*
Alacant 1.ª 3 %	47'50
" 2.ª 3 %	71'00
" 3.ª 3 %	70'00*
M. S. A. A 5 %	70'00
" B 1/2 %	62'75*
" C 4 %	58'00
" D 4 %	60'75
" E 4 1/2 %	65'25
" F 5 %	73'00
" G 6 %	82'25*
" H 5 1/2 %	73'00
" I 6 %	81'75
" J 5 %	66'75
Francès 2 1/2 %	50'00*
" 2 1/4 %	42'00*
Directes 2 1/4 %	49'50*
Badajos 5 %	73'00*
Orense primitiva	32'00*
" prioritat 3 %	48'00*
Andalús 1.ª fix 3 %	22'50*
" 1.ª variable	13'00
" 2.ª fix 3 %	19'35*
" 2.ª variable	12'25
" 1907	21'75*
" Bobadilla 4 1/2	21'50*
" 6 %	36'00*
Groc fix	17'00*
" variable	6'00*
Gris fix	31'00*
" variable	10'00*
Secundària 4 %	6'00*
Manresa - Berga 5 %	29'50*
Sarrià a Barcelona 6 %	88'00*
F. C. Catalunya 5 %	38'00
" " 6 %	50'00*
" Catalana vella	
" " nova	
Tànger a Fez 6 %	94'00*
Cremallera 6 %	35'00*
Gran Metro 6 % 1922	12'50*
Transversal 6 %	27'00
C.ª de Tramvies 4 %	62'00*
" " 5 %	84'00
Tramvies B. E. G. 4 %	87'00*
" " 5 %	76'00*
" St. Andreu 4 %	98'00*
" Barcelona 6 %	90'00
" Sevilla 6 %	93'00*
" Granada 6 %	79'50*

Aigües, Gas i Electricitat

Aigües Huelva	44'00*
" València	96'50*
" Barcelona 5 %	91'00*
" " 6 %	100'25*
Barcelonesa E 4 %	87'00*
" " 5 %	90'00
" " 6 %	96'50*
Catalana Gas E. 4 1/2	83'50
" " " 6 %	98'75
" Bons 6 %	97'00
Chade 6 %	104'00
" Bons 6 %	115'00*
Energ. Elèct. Cat. 5 %	87'50*
" " " 6 %	94'00
" Bons 6 %	101'00
Forces Motrius 6 %	78'00*
" Bons 7 %	94'00*
Coop. Fluit Elèct. 6 %	56'50
Gas Lebon 6 %	94'00*
Unió Elèct. Cat. 6 %	95'50
Elèct. Cinca 6 %	93'75*
Sevillana Elèct. 6 %	95'35*
Gral. Reca 6 %	86'50*
Recs Llevant 6 %	101'50*
" Bons	94'00

Indústries diverses

Forn Andalusia 5 %	100'00*
Asland 5 %	82'00*
" 6 %	91'50*
" 6 %	93'50*
" hip. 6 %	93'00*
Colònia Güell 6 %	94'50*
Cons. i Pavim. 6 %	72'00
Cros 6 %	102'50
Elèct. M. Ebre 6 %	75'50*
E. Ind. Aragó 6 %	73'50*
Carbus Metal 6 %	95'25*
Mines Rif 6 %	99'25*
Colorants Exp. 6 %	100'50*
Foment Obres 4 1/2 %	97'75*
" " 5 %	77'00*
" " 6 %	87'50*
Sucrera Espanyola 6 %	100'25*
Hullera Espanyola 6 %	88'00*
Maquinista T. M. 6 %	86'00
Potassa Súria 7 %	98'00*
National Pirelli 6 %	97'00*
Teneria Moderna 7 %	70'00*
Unió Cotonera 6 %	51'00*
" Salinera 6 %	98'00*
" Vidriera 6 %	79'00*

Navilers i Companyies navals

E. Cons. Naval 6 %	94'50*
Transatlàntica 6 %	82'50
" 6 %	88'25*
" 5 1/2 %	79'50
Especial 6 %	88'00*
Transatl. Esp.ª 5 %	76'50*
Naval Llevant 6 %	88'25

ACCIONS

Banc d'Espanya	466'00*
Banc de Catalunya	6'00*
Canal Ebre	45'00*
Petrolis	99'00*
Petrolets	5'45
Catalana Gas D	80'00*
" E	96'00*
" F pref. 6 %	93'50
C.ª Transatlàntica O.	80'00*
" Transmediterrània	148'00*
Espanya Industrial	150'00
Hispano - Suissa	151'00*
Ford	180'00*
Hulleres	74'00*
Indústries Agrícoles	240'00*
Telefònica ordinària	109'00
" pref. 7 %	101'75
Funicular Montjuic ord.	24'00*
Grans Pendents M.-Núria.	16'00*
Tramvies Barcelona ord.	54'50
" " " 7 %	84'75
" " 6 %	75'50*
Cros	165'00*

Les malalties de L'ESTÓMAC i BUDELLS
DOLOR D'ESTÓMAC DISPEPSIA AGROR I VOMITS INAPETENCIA FLATULÈNCIES DIARREES LLAGA DE L'ESTÓMAC, etc.
se curen positivament amb
L'Elixir Estomacal SAIZ DE CARLOS
Poderós tònic digestiu que sempre triomfa.
De venda: Principals farmacies del món.

MERCAT DE LLOTJA

Amb força animació transcorregué el mercat d'ahir, i les transaccions en nombre regular.

Blats: Continuen sense modificació i aquests compradors igualment retrets. Les úniques operacions que registrem, i encara per ésser destinades a fabricants de fora, han estat Villaquiran blanc, a 52, i Sahagún a 51 1-2.

Moresc: Segueix igualment ferm el preu d'aquest gra i sense que hom cregui per ara en cap millorament. La cotització és la mateixa i amb tendència molt ferma.

Ordis i civades: Sense variació també i accentuant-se fermesa en els preus. L'ordi s'ha venut a 49 pessetes Barcelona (49) i pretenen ja els pocs venedors que disposem d'alguna partida, a 49 1-2. Per la civada les ofertes són d'Extremadura a 41 1-2 i 42 pessetes damunt vagó origen.

Alfals: Aquest article és també dels que van prenent preus que feia molt de temps que no s'havien cotitzat, és a dir, anys, i encara perquè la collita al país fou gairebé nulla.

Per la classe primera demanen a 13 pessetes, i la segona de 12 a 12 1-2 els 40 quilos damunt carro.

Com sigui que per la impressió recollida és molt probable que encara s'enlairi un xic més el preu, creiem que seria convenient, en benefici dels interessos d'aquests consumidors, avui ja prou castigats amb els preus cars d'altres gèneres que consumeixen, que el Govern autoritzés la importació d'un nombre de tones d'alfals foraster, amb drets aranzelaris reduits. Creiem per part nostra que això no perjudicaria l'economia nacional i en canvi es privarien perjudicis que són de lamentar.

Els altres gèneres de moment segueixen iguals.

CEREALS

Aragó i Navarra	52 a 53
Castella superior	52 1/2 a 53
Castella corrent	51 1/2 a 52
Castella empedrats	51 a 51 1/2
Manxa	
Extrem. corrent	51 a 51 1/2
Extremadura cruchet.	
Penedès i comarca	
Urgell	

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata	
disponible	42 a 43 1/2
Moresc Plata a rebre	
rebre	
Ordi Extrem.ª i Manxa	
Ordi Urgell comarca	49 1/2 a 50
Civada Extremadura	47 1/2 a 48
Civada roja	
Escalola pais s. d.	77 a 88
Escalola estranger	

ARROS

Bombe	120 a 125
Bomba Calasparra	110 a 115
Selecte	59 a 60
Matiaz	57 a 58
Bonlloc O.	56 a 57
Trencat	46 a 48
Farina d'arròs	49 a 50

LLEGUMS

Faves estrang. s. p.	a 60
Faves Extrem. o And.	
Faves mongetes	
Faves Llobregat	
Fesols Extr. o And.	a 60
Fesols estrangers	a 60
Veces estranger	a 60
Veces Andalusia s. d.	a 60
Erps pais	
Erps estrangers	50 a 50 1/2
Pedrerol	47 a 47 1/2
Titus	
Guixes	56 a 57

MONGETES

Asturies s. d.	76 a 78
Gallegues	68 a 72
Castella tipus Burch	124 a 131
Urgell i comarca	90 a 95
València	90 a 95
Castella corrent	114 a 115
Mallorca	89 a 90
Frat	90 a 95
Llenties s. proced.	90 a 115

CIGRONS

Xatis	185 a 200
Blancs ar. alt. 44/46	150 a 160
Blancs ar. alt. 48/50	140 a 142
Blancs ar. alt. 50/54	134 a 136
Blancs ar. alt. 55/60	107 a 118
Blancs ar. alt. de 60/65	100 a 105
Pelons	95 a 105
Mexicans s. tamany	145 a 200

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona).

FARINES

Força	14 a 04
Extra local	95 a 105
Corrent local	89 a 89
Extra blanca Castella	14 a 04
Blanca corr. Castella	88 a 89
Baixa	

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	30 a 31
Número 4	29 a 30
Segones	25 1/2 a 26
Terceres	24 a 24 1/2
Quartes	23 a 23 1/2

(Preus en pessetes sac de 80 quilos, damunt carro Barcelona)

Mennt (prima)	23 1/2 a 24
Segonet	23 a 23 1/2
Segó	17 a 17 1/2

(Preus en rals la quartera de 70 litres)

ALTRES GENERES

GARROFES

Negra Vinaroç	a 30
Negra Castelló	a 30
Negra Matafera	a 49
Roja	a 48
Elvissa	a 44 1/2
Mallorca	a 44 1/2
Alfals primera	12 1/2 a 13
Alfals segona	12 a 12 1/2
Palla d'Urgell	
Palla curta	3 1/2 a 4
Fulla d'olivera	4 1/2 a 5

(Preus en pessetes els 50 quilos damunt carro Barcelona.)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Ordi Aragó i Navarra	
Erps	
Ordi Urgell i comarca	47 1/2 a 48
Civada Manxa	
Civada Extremadura	40 1/2 a 41
Titus i guixes	
ocas Málaga s. d.	

(Preus en pessetes els 100 quilos, damunt vagó origen.)

ARRIBADES

Per M. S. A. - Vagons: 29 blat, 14 farina i 1 civada.
Pel Nord. - 12 blat, 4 farina i 1 ordi.

130 1-2	138 1-2	138 1-2

ANUNCIS MERCANTILS

SOCIETAT TRAMVIA DE BARCELONA, EIXAMPLA I GRACIA

Es prevé els senyors accionistes que a partir de la publicació d'aquest anunci TRAMVIES DE BARCELONA, S. A., pagarà la indemnització de deu pessetes (ptes. 10) que, per l'exercici de 1931, correspon a cada una de les accions en circulació de la nostra Societat.

El pagament s'efectuarà totis els dies feiners, de deu a dotze, a la Ronda de Sant Pau, número 43, principal.

Barcelona, 5 de març de 1932. — L'administrador delegat, **Alfred Arruga.**

ASSOCIACIO DE CREDITORS DEL BANC DE CATALUNYA

Aquesta Associació recomana als representants de les poblacions on hi ha Agències o Sucursals que encara no ens hagin tramès les actes d'adhesió al Conveni presentat, que ho facin rapidament pels efectes del recompte del capital subscrit.

Així mateix fem avinent als senyors creditors que la signatura d'adhesió al Conveni no prejutja per res ni implica cap renunciament a les declaracions de preferència que es puguin reclamar, d'acord amb el pacte desè del Conveni.

La signatura del Conveni representa (obtingut el capital que segons la llei es necessita) l'alzecament de la suspensió de pagaments, i, per conseqüent, suposa evitar la fallida que fatalment comporta la no aprovació del Convent per manca del nombre d'adhesions que la llei exigeix.

Es per això que, vetllant per l'interès general, l'Associació de Creditors del Banc de Catalunya recomana a tots els creditors que signin quan més aviat, millor el Convent presentat.

Les signatures, quant als creditors de Barcelona es referèix, es recullen cada dia, de sis a vuit del vespre, a la Rambla dels Estudis, 10, principal, els dissabtes inclusivament.

IMPOSSIBLE tossir amb "Jarabe Orive"
NO HI HA TOS que el resisteixi
4'40 PTES.

SOLER I TORRA GERMANS
BITLLETS

Francesos: 51'50 per 100.
Anglesos: 46'20 pessetes.
Italians: 68 per 100.
Belgues: 36'40 per 100.
Suissos: 255'10 per 100.
Portuguesos, 0'40 pessetes.
Alemanya (Reichsmark): 3'10 ptes.
Austria (xilling): 1'55 ptes.
Txecoslovàquia: 38'50 per 100.
Holandesos: 2'25 pessetes.
Suècia: 2'50 pessetes.
Noruega: 2'50 pessetes.
Dinamarca: 2'45 pessetes.
Romania, 7'15 per 100.
Bulgària: 7 per 100.
Turquia, 5'28 pessetes.
Estats Units: 13'09 pessetes.
Canadà: 11'00 pessetes.
Argentins: 3'15 pessetes.
Uruguais: 4'50 pessetes.
Xilens, 1 pesseta.
Brasilers, 0'60 pessetes.
Bolivians, 2'05 pessetes.
Colombians: 8 pessetes.
Peruans, 20'00 pessetes.
Paraguais, 0'10 pessetes.
Venezuela, 1'30 pessetes.
Japonesos, 3'50 pessetes.
Argelins: 51'25 per 100.
Egipte: 45'50 pessetes.
Filipines: 5'30 pessetes.

OR

Alfons: 248 per 100.
Unces: 248 per 100.
4 i 2 duros: 248 per 100.
1 duro: 12'40 pessetes.
Isabel: 249 per 100.
Francs: 247 per 100.
Lliures: 62'50 pessetes.
Dòlars: 12'85 pessetes.
Cubà: 12'50 pessetes.
Mexicà nou: 248 per 100.
Venezuela: 247 per 100.
Marcs: 305 per 100.

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOVETATS
Gran Companyia lírica
LLUIS CALVO

Tarda, popular
Butaques des de 2 pessetes
A dos quarts de cinc
EL MONAGUILLO
protagonista Trini Avelli
MOLINOS DE VIENTO, per Vendrell
EL DUO DE LA AFRICANA
debutant la gran tiple cantant
Margarida Custo, i
LOS AFRICANISTAS
Nit, a les 10: "Penya Catalana"
LAS BRIBONAS
LA VERBENA DE LA PALOMA
BOHEMIOS
pel genial Romeu i la Gubert
Demà, tarda, popular. 4 actes, 4
EL HUSAR
I EL CANTAR DEL ARRIERO
pel colossal baríton, que debutarà,
Marian Perola
Nit: "Penya Joventut", BOHEMIOS, pel divo Romeu, i LA GENERALA, pel divo Vendrell
Divendres: Estrena del sainet en dos actes PITOS Y PALMAS, pels grans artistes Vázquez i Romeu

Gran Teatre del Liceu
Avui, dimarts, a dos quarts de deu: 35è de propietat i 7.è d'abonament. Tercera representació de l'Opera en tres actes de l'eminent i malaurat compositor Josep M.ª Usandizaga
LA LLAMA
DE GRANDIOS EXIT. Joia d'art líric espanyol, interpretada pels celebradíssims artistes Concepció Oliver, Concepció Callao, Maria Espinal, Aníbal Vela i Josep Jordà, mestre director Josep Sabater.
Dijous: Primera de MADAME BUTERFLY, per la notable soprano Pilar Noguero. Es despatxa a comptaduría.

TEATRE CATALA ROMEA
Avui, a les cinc: La millor comèdia de CARLES SOLDEVILA
UN PARE DE FAMILIA
Nit, a un quart d'onze: Benefici de l'actor Manuel Amorós.
UN PARE DE FAMILIA
I ESTRENA de
UN SOPAR FRED
obra en un acte de Josep M.ª Planes.
Dijous, tarda d'homenatge al nen Soriano, que ultra la seva intervenció fent el "Quimet" de LES AVENTURES D'EN TITELLETA, recitarà els contes LA RATETA QUE ESCOMBRAVA L'ESCALETA I PLOREU, PLOREU, MINETES, escrita expressament per a ell. Obsequis als petits d'una fotografia i autògraf del beneficiat.

TEATRE BARCELONA
COMPANYIA DE COMEDIA
ANTONIO VICO

Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis. La comèdia en tres actes, de Rafael López de Haro,
UNA CONQUISTA DIFICIL
Nit, a un quart d'onze. ESTRENA de la comèdia en tres actes, adaptada per Tomàs Borràs,
UN NEGOCIO CON AMERICA
Demà, dimecres, tarda: Una conquista difícil. Nit: Un negocio con América.

TEATRE COMIC
Gran Companyia de Revistes i Vodevils
Primer actor i director: ARTUR LLEDO
Vedettes: Laura Pinillos i Sara Fenor
Un altre primer actor: "Castrito"
Darrers dies de "Las Leandras". Avui, nit, a les 10, 1: Gran funció a homenatge i comiat del famós ballarí excèntric HARRY WILLS. 1: Se necesita una mecanógrafa... fea. 2: L'èxit no igualat de la revista LAS LEANDRAS, amb el seu popularíssim Pichi, amb intervenció del ballarí HARRY WILLS.

TEATRE POLIORAMA
Companyia de comèdies còmiques
CASIMIRO ORTAS
Avui, dimarts, tarda, a les 5'15:
LA OCA
Nit, a les 10'15:
LOS CABALLEROS

TEATRE NOVETATS
Demà, nit
PENYA JOVENTUT

OLYMPIA
Campionat del món de ball resistència
Empresa SANVERA
40.000 pessetes de premis en metàl·lic
CAMPIONAT DE CAMPIONS
MOLT AVIAT
Inscripcions a les oficines de l'Olympia per tot avui, dimarts, dia 8 de l'actual, que es tancarà la inscripció, de 5 a 8 tarda.

TEATRE NOU
Grandiosa Companyia còmico-lírica, dirigida pel primer actor còmic EDUARD GOMEZ. Demà, dimecres, inauguració. Tarda 4'30. Butaca 1'50. General 0'50. LA GENTE SERIA. Actes primer i tercer de MARINA i LOS CLAVELES. Nit, a les deu: Gènere frívol. Butaca 2'50 ptes. LA GENTE SERIA, LAS MUJERES DE LA CUESTA i AQUI HACEN FALTA TRES HOMBRES!

TEATRE GOYA
Telèfon 13946. Companyia còmica de Josep ISBERT. DEBUT AVUI, DIMARTS, tarda i nit:
MI HERMANO Y YO
de S. i J. Alvarez Quintero. Demà, dimecres, nit, estrena de LA MARCHOSA. Gran èxit a Madrid.

TEATRE NOVETATS
Avui, nit
PENYA CATALANA

CONCERTS

PALAU DE LA MUSICA CATALANA
Diumenge, a dos quarts de cinc tarda
Rítmica, Plàstica, Danses, Cançons i Jocs d'Infants
per les seccions de nenes i nens de l'INSTITUT CATALA DE RITMICA I PLASTICA. Directors: JOAN LLONGUERES.
Localitats: U. M. E., Passeig de Gràcia, 54. Condicions especials per als senyors socis de l'Orfeó Català.

CINEMES

COLISEUM
Tarda, contínua de 4 a 8. Nit a les 10:
Revista Paramount - Dibuix i
EL TENIENTE SEDUCTOR
per Maurice Chevalier

Pantasio
Avui, tarda, de 4 a 8 (repetint-se el programa). Nit a les 10. Revista Paramount - Dibuixos - De Burdeos al Cameroun (documental)
Gran èxit de l'opereta UFA
PEZ DE TIERRA, per Lilian Harvey

Orquinaona
Avui, tarda, de 4 a 8 (repetint-se el programa. Nit a les 10 MADAME SATAN, per Kay Jhonson i Reginald Denny. Pel llarg metratge de la cinta, es prega puntual assistència

Cine Principal Palace
Aparell Western Electric
Avui sessió contínua des de les 4 de la tarda
Revista Paramount, en espanyol
La alegría del rancho (sonora)
AGUILUCHOS
sonora, per Charles Rogers
Dibuix: El pasado acusa, parlada en espanyol

SALONS CINAES
CINAES

TIVOLI
4 tarda i 10 nit: "La divorciada". Còmica. Noticiari i Dibuixos.
FEMINA
4 tarda i 10 nit: "S. M. el Amor". Noticiari i Dibuixos.
KURSAAL
4 tarda i 10 nit: "Diziana". Bebé Daniels. "El centaure". Tom Keene.
CAPITOL
4 tarda i 10 nit: "El doctor Frankenstein". "Marinos a la deriva". Cultural.
CATALUNYA
4 tarda i 10 nit: "Carne de cabaret". Noticiari. Atracció. Dibuixos. Curiositats.
LIDO CINEMA
4 tarda i 9'50 nit: "Una mujer en el frente". "La dulce Kitty".
PATHE PALACE
Contínua 4'30 tarda: "El predilecto de los dioses". "Marino afortunado". Noticiari i Còmica.
EXCELSIOR
Contínua 4'30 tarda: "Su hombre". "La chica del cabaret". Noticiari. Dibuixos i Còmica.
MIRIA
4 tarda i 9'30 nit: "Quién disparó?". "La canción del Oeste". Noticiari.
GRAN TEATRE CONTAL
Contínua 3'45 tarda: "Los húsares de la Reina". "La sombra del silencio", Noticiari. Còmica i Dibuixos.
MONUMENTAL CINEMA
Contínua 3'45 tarda: "El expreso del amor". "El intrépido. Noticiari. Dibuixos i Còmica.
IRIS PARK
Contínua 3'45 tarda: "El expreso del amor". "El presidio de Fern-Hill". Noticiari. Còmica i Dibuixos.
ROYAL
Contínua 3'45 tarda: "El desfile de la risa". "Ingagi" i Còmica.
WALKYRIA
Contínua 4 tarda: "El desfile de la risa". "Ingagi". Noticiari. Còmica. Dibs.
BOHEMIA
Contínua 4 tarda: "Pobre Tenorio". "Vida nocturna". "El correo de California" i Noticiari.
DIANA
Contínua 3'45 tarda: "Pobre Tenorio". "Ladrones". "Las apariencias engañan".
ARGENTINA I PEDRO
Contínua 3'45 tarda: "Aristócratas del hampa". "Taxi para dos". "Emociones, pero no tantas" i Còmica.

CINEMA PARIS
Tarda 4'30. Nit 9'45
Revista
Clara Bow en
AMOR ENTRE MILLONARIOS
Concierto histórico

ESPORTS

FRONTO NOVETATS
Avui, dimarts, tarda, a les 4'15: CURUCEAGA - LORENZO contra ELOLA I - NAVAS. Nit, a les 10'15: JUARISTI I - ARRIOLA contra ITUARTE - EGENARRO II. Detalls per cartells.

Mobles Valhonrat
DENSE CAP COMPROMIS ENVIEM PRESSUPOSTOS
-Plaça Universitat, 5-
SUCURSAL: RONDA DE SANT ANTONI, 76 - TELEFON 19756
Immens assortiment de cadires modernes per a Restaurants, Societats, etc., a preus econòmics

DIVERSOS

:: PIANOS :: lloguer, des de pessetes al mes. — C. BIEGER BRUC, 78 — 8

FONDA SIMON
Es on menjareu la millor escudella i olla. Saló per a banquets. Esparteria, 6, i Vidrieria, 12. Tel. 17992

AMB EL XAROP
ANCIFECTOL
TOS
guarireu totes menes de Bronquitis, Catarro, etc.
Venda: Farmàcies i Centres d'Especifics
Laboratori Folguera, Plaça Comercial, 9

VESTITS A PLAÇOS
senyor i senyora. 20 ptes. mes. Ràdio, Rellotges, etc. Lugo. Laietana, 12, segon

PLETS —:— CAUSES DIVORCIS
Suspensió pagaments i fallides
Advocat Moltó, Passeig de Gràcia, 88

COMPRA DE MOBLES I ALTRES OBJECTES
Hotel Segur
Claris, 8 — Telèfon 21525

PIANOS DE LLOGUER
Diferents preus. - Carme, 8, 1.er

La "Medicina dels pares de família" ¿Quina és?

AIXAROP GIROLAMO PAGLIANO
En líquit pols i cachets

Depuratiu i purgant d'efectes ràpits i segurs.
Compost exclusivament amb substàncies vegetals.
Purifica la sang i cura les malalties de l'estómac, fetge, budells, etc.
Exigeixi sempre la marca "Girolamo"
Es ven per tot arreu.

Agents a Espanya:
J. Uriach i C.ª, S. A. - Bruc, 49 : Barcelona

Capilarina Simon
Es el millor producte vegetal conegut fins avui. Fa sortir el cabell en molt poc de temps, i fiascó dura 30 dies i el cabell creix bo i bonic. De venda: Casa Serrallach, Farmàcia de la Creu, carrer d'Aragó. Doctor Andreu i Dipòsit Viuda Alsina.

LA PASTA PER A AFAITAR NIX

ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pèl per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en què curi l'epidermis de tota irritació, granys, rojors, etc.

La Pasta NIX és, doncs, un factor preciós per a l'operació d'afaitar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell.

Usant la Pasta NIX s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en sí, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX simplificarà l'operació d'afaitar-se, hi empleará tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molèstia a la pell i, si la tenia abans d'afaitar-se, li desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA «PASTA NIX» ES, ABANS DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

DEMANI-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES, ETC., AL PREU DE 2'50 PESSETES TUB

GIMNAS BRICALL
CANUDA, número 29

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

Dentadures garantides 14 duros
Extraccions indolores, 1; Corones or, 5. Treballs perfectes. Passeig Gràcia, 99.

Cobrador Banca
s'ofereix cobraments lloguers, mútues i societats. Escriure: "La Publicitat". núm. 4.977.

VIES URINARIES
Defectes sexuals
POLICLINICA FARRE PUJOAN
Rambla Canaletes, 11, 1.er

VENDES

UNA CASA A OCATA
carrer central, comptat o a terminis. Escriure: "La Publicitat", n.º 4.974.

ELS QUE ANEU A PARIS
no oblideu que... el
BARCELONA
és l'únic restaurant català de París, en el qual trobareu un franc acolliment, i on, com diu tothom, s'hi menja bé i no és car...
FERRER us ofereix una pensió completa des de 55 francs per dia
Recordeu l'adreça?
9, Boulevard Montmartre
(Grans Boulevards)
RESTAURANT BARCELONA

CAPSES DE LUXE
PER A CASAMENTS I BATEIGS
ANTIGA CASA
BARGUES
35 — SANT PAU — 35

ELS AVORRITS DE SA BLENORRAGIA
Creient-la Incurable
Recorrin a les antiques i segures
Especialitats Paradell Assalt 28

Llegiu LA PUBLICITAT - Propagueu-la

Pollets de Vilafranca
Venem ous per a posar i pollets de la legítima raça de Vilafranca "La Gallina dels ous morenos"
GRANJA AVICOLA DEL PENEDES
Vilafranca del Penedès
Bisbe Morgades, 41
Encarrecs a Barcelona:
"Centre Ensenyança Avícola"
Camp Florit, 28 (local...)

Clínica Gallego
16 CONTE ASALTO, 16
Vies urinàries - Mestto - Sífilis
Impotència - Diatèrmia - Raigs X
Director Dr. J. Riu - Consulta de. 10 a 1 i de 4 a 9. Diumenges. de 10 a 1

CORRETGES D'OCASIÓ
Avinguda Mistral (abans Milans del Bosch), número 30

"Ortopèdia Moderna"
Fill de B. Carcassona
TALLER I DESPATX
ESCUDELLERS BLANCS, 8 — Telèfon 10916
BRAGUERS REGULADORS
per a la retenció absoluta de la trencadura
Faixes de totes menes
Faixa cotilla abdominal Models moderns
COTILLES ORTOPEDIQUES
per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena
Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia
Casa fundada en 1875

COMPANYIA TRANSATLANTICA
Serveis del mes de març de 1932

LINIA DE LA CANTABRICA A CUBA - MEXIC
El vapor HABANA sortirà, si no hi ha variació, de Bilbao i Santander el 22 de març, de Gijón el 23 i de Corunya el 24, cap a l'Havana i Veracruz. A la tornada farà escala a Nova York.
Pròxima sortida el 22 d'abril.

LINIA DE LA MEDITERRANIA AL BRASIL - PLATA
El vapor ARGENTINA sortirà de Barcelona el 5 de març, d'Almeria i Málaga el 6 i de Cádiz el 8, cap a Santa Cruz de Tenerife, Rio de Janeiro, Montevideo i Buenos Aires.
Pròxima sortida el 5 d'abril.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A NOVA YORK - CUBA
El vapor MARQUES DE COMILLAS sortirà de Barcelona i Tarragona el 7 de març, de València el 8, d'Alacant el 9, de Málaga el 10, de Cádiz el 12 i de Vigo el 14, cap a Nova York, Santiago de Cuba i Havana.
Pròxima sortida el 7 d'abril.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A PUERTO RICO - VENEZUELA COLOMBIA
El vapor MAGALLANES sortirà de Barcelona el 21 de març, de València el 22, de Málaga el 23 i de Cádiz el 27, cap a Las Palmas, San Juan de Puerto Rico, La Guayra, Puerto Cabello, Curaçao, Puerto Colombia i Cristóbal. A la tornada farà escala a Santo Domingo.
Pròxima sortida el 25 d'abril.

Servei tipus Grand Hotel. — T. S. F. — Radiotelefonia. — Capella. — Orquestra, &
Les comoditats i tracte que gaudeix el passatge es mantenen a l'altura tradicional de la Companyia.
També té establerta aquesta Companyia una xarxa de serveis combinats per als principals ports del món servits per línies regulars.
Per a informes a les Oficines de la Companyia PLAÇA DE MEDINACELI, 8.-BARCELONA al seu Consignatari, A. RIPOL, Via Laietana, 8

TOS BRONQUITIS JARABE FAMEL ENFERMEDADES PECHO